

جاسی پینجہم

خالد بېر توغروډ

ټايسټل

کچه لاولیکی بی نه و

رڼو

٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠

کچھ لاویکی بی نہ وا

ناوی کتیب: نایسپل - کچه لویکی بی نهوا
 نووسینی: خالد ئیرتوغرول
 وه رگنپانی: گونا غریب
 توبه ی چاپ: پینجه م

نایسپل

کچه لویکی بی نهوا

له بهرپوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان
 ژماره (۱۳۵۱) ی سالی ۲۰۱۰ ی پی دراوه

www.ara-m.com
 ara.m@hotmail.com

ناوه نکر راکه یانندن ئارا

0770 358 7100 - 0750 106 9589 - 0748 013 4669

بنکە ی سەرەکی بلاوکردنەوی بهرهمه کانی ناوه نندی راکه یانندن ئارا - سهقامی پیره میرد

© سەرجه م مافه کانی ئهم بهرهمه بارنیزراوه بۆ ناوه نندی راکه یانندن ئارا
 به پنی رلکه وتی فرمی تیان ناوه نده ی ئاراو ده زگای بهرهم هین و نووسهروه، ناوه نده که رنگه نادات به له چاپدانه وه
 کژی کردن یاخود دا به زانندن له سایت و تۆره کۆمه لایه تیه کان، یاخود خسته سهرشوازی دهنگ بۆ میدیاکان بهمه ر
 شوازی نك بیت. سهرپنچیکاریش تووشی سزای یاسایی دهینه وه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئایسیل

کچه لایکی بی نهوا

نووسینی

خالد ئیرتوغرول

وهرگیرانی

گونا غه ریب

چاپی پینجه م

۱۴۳۴ ک - ۲۰۱۳ ز

پیشہ کی

ئەو پەرتووکانەمان کە سەبارەت بە بابەت و کیشە زۆر زیندوو و پاستە قینەکانی پۆژگار نووسراون، خوینەریکی زۆریان ھەیە و جیی گرنگی پێدانی خەلکن. بەجۆرێک لە پڕفرۆشیدا ژمارە ی پێوانە بیان تێپەراندووہ.

لەدوای بلۆکردنەوہی ھەریەک لەو پەرتووکانە پۆژانە دەیان نامە و تەلەفۆن و پەیام پێدەگات، کە تیایدا ھەریەکەسەو بەجۆرێک گوزارشت لە کاریگەری پووداو و بەسەرھاتەکانی نێو پەرتووکەکان دەکەن لەسەر ژیاڤیان، بەجۆرێک کە ھەندیکیان بەھۆی ئەو پەرتووکانەوہ کەوتوونەتە لیپرسنەوہی خودی خۆیان و لەو پێشەوہ ژمارە ی ئەو کەسانە لە زیادبووندا یە کە بەسوود وەرگرتن لەم پەرتووکانە سلاویان لە ژیاڤیکی نوێ کردووہ.

بەلێ، ئەم پەرتووکەش کە لە بەردەستتاندا یە لە یەکیێک لەو نامە پڕ وانە و نەینییانە ی کە بەدەستم گەیشتووہ پێکھاتووہ.

ئەم نامە یە لەسەر جیڤگای مەرگ نووسراوہ، لەبەر ئەوہی نامە ی نەخۆشیگە کە لە باریکی دەروونی زۆر سەختدا و لەژێر باری ناڕەحەتی نەخۆشییەکی زۆر قورسدا و بە زەین و بیریکی پەرش و بلۆوہ نووسیویەتی، لەزۆر شوێندا پێویستی کردووہ کە دەربیرین و پستەکانی پێکبخەین و لە شیوازی نووسینی پەرتووکێ نزیک بکەینەوہ.

بەلام، ھەرگیز دەستکاری پووداوو بابەتە سەرەکییەکانی نامەکەمان نەکردووہ.

لەم پەرتووکەدا کەسەکانمان بەناوی جیاوازهو ناساندوو و
لەهەندێک شوێندا ئەو دەربیرین و وتانەمان گۆڕیووە کە لەگەڵ پەروشت و
ئاکاردا ناگونجێت.

ئەم پەرتووکە ژيان و بەسەرھاتی کچێک دەگێڕێتەو کە لە
لێوارەکانی خۆکوشتندا بوو، لەم پەرتووکەدا پەییەندییە
کۆمەلایەتیەکان و کێشەکانی ژيانی گەنجیتی و تێک ھەڵبژانە
کۆمەلایەتیەکان دەخوێنە ژێر پرسیارەو.

بێگومان نووسین و ڤلۆکردنەوێ ئەم پەرتووکە لەپێناو ئەو دایە کە
گەنجانی تر وریاببنەو و ھەول بەدەن کە تووشی ھەمان ئەو ھەلەنە بن و
بەھەمان باروبۆخ و کێشەئێ سەختدا تێنەپەن. ھەربۆیە بە زمانێکی
سادە و ساکار نووسراو بۆ ئەوێ گەنج و لاوی تەمەنە جیاوازهکان بە
ئاسانی تێبگەن...

خالد ئیرتوغرول

ئەو نامەيەى گرياندىمى

مانگى پەمەزان بوو، بېدەنگىيەكى سامناك بالى بەسەر ژورەكەمدا كېتسا بوو، چەند كاتۇمىرېك بوو لەسەر مېزەكەم فرمىسك دەرشت. نامەيەكى درىژ لە بەردەمدا، بەردەوام لەگەل ھەر وشەيەكيدا تاخم دەسوتا و جەرگم پارچە پارچە دەبوو، ئەم حەقىقەتە كاريگەرە ھەموو ژيانمى ھەژاندبوو...

ھەموو پۇرۇڭ لە خوئىنەرى كىتېبەكانمەو ھە چەندەھا نامەم پېدەگەشت. ھەر نامەيەك خەمىكى جيا، كېشەيەكى جيا، ياخود خۇشىيەكى جياوازى لە نامىز گرتبوو، لە ھەندىكىانەو ھە سەداى ھاوار و يارمەتى و لە ھەندىكىشيانەو ھە مۇدەى شادى و لە ھەندىكى ترىشياندا تەكاي پىگە چارەى كۆمەلى گىرفتى پۇژانە دەكرا، زۇرجار نامەكان بە نزاو سەلام كۇتاييان دەھات، بەلام ئەم نامەيە جياوازە لەوان، ھەر پىتېكى بەدەم فرمىسك و ئازارەو ھە نووسرابوو، ئەو ھەندە پەند ئامىزو، سەرسورھىنەر و پىر لە مەينەتى بوو كە نازانم چۆن مۇقۇڭ بەرگەى ئەم ھەموو ئازار و نارەھەتتە دەگىرت؟ ! وادەبىنرا كە سەدان قەساب ھىرشيان كىردىتە سەر خاوەنى ئەم نامەيە و بە چەقۇ خوئىناوبىيەكانى دەستيانەو ھە ئەم بېتاوانەيان ئەنجن ئەنجن كىردىت. ھەر كە لە خوئىندەو ھەى نامەكە تەواو بووم وەكو مىندالېك دەستم كىرد بە گريان...

هاوسه ره کهم که دهنگی گریانه که می بیستبوو، هاته ژورده که مه وه،
هر که نامه کانی سه ر میژده که ی بینی، پرسى: دیسانه وه ئەمانه؟

وتم: بهائی، به لام ئەم جارەیان زۆر جیاوازه...

خیزانیشم پاهاتبوو به دۆخه که، ئەو نامانە ی که دههاتن دهیانکردینه
هاویشکی خوشی و ناخوشییه کانیان. ئەگەر نامه کان پێ دەرد و ئازار
بوونایه، چاوه کانمان دهبوونه وەرگیریان و ئەسرینه کان دلایان
دهداینه وه، ئەگەر مژده بهخش بوونایه پێکه وه دلخۆش و شادومان
دهبوین.

له نامه که دا دهلایت: به هۆی ههلبژاردنی ههله مه وه له ژياندا هه موو
هه لیکم له دهست چوو. تهنا چاره م چاوه رێی ساتیک زووتر کۆتایی هاتنی
ژیانه. له م دونیایه دا خۆم وه ک گوناهاکارتیک ده بینم که هه موو ژيانى خۆی
له ناو بردییت، به و پێیه ی شتیک نه ماوه که به سه رم نه یه ت و نه بی بینم،
ده پارێمه وه مه رگ ئیدى وهره و زوو ده ریازم بکه. چه ندین مانگه
چاوه روانی ئەو کۆتاییه ئەفسوناوییه م تا بییت و پزگارم بکات.!

خاوه نی نامه که که هر له زوه وه ههستی بهنده یی و مه بهستی بوونی
له یاد کردبوو، به م چه ند دیره نامه که ی دهست پێکاردبوو، به لام نامه که ی
به شێوه یه کی زۆر سه رسو په ئنه ر کۆتایی دههات، کۆتاییه ک که ژيانمانی
خسته ژێر کاریگه ری خۆیه وه، به جۆرێک له تاو کاریگه ریه که ی
نه دههاتینه وه سه ر خۆمان...

جاریکی تر دهستم کرده وه به خویندنه وه ی ئەو نامه یه ی که ژيانى له
مهینه تی و ناره حه تی چنراوی کچیکی گهنجی کردبوو بهاس و سه ر دێری.

دەستپېځى پېر ناسۆرى نامەگە:

بەرېز مامۆستا خالید، بمبورو کە بە شىۋازىكى زۆر ھەلاۋىر نامەگەم
نووسىۋە.

دەبى ئوۋە بزەنن كە ئەم دېرانە لەسەر جىڭاى مەرگ پەش دەكەمەۋە،
مامۆستا خۆت دەزانى كاتىك كەسىك لە دوا ساتەكانى تەمەنىدا بېت
چەندە لە ئازار و ناجىگىرىدا دەژى، ھەربۆيە وشە و دەربېرنەكانم خوارن
و، ناشتوانن ئوۋەى لە ناخمدايە ۋەكو پىئويست بېگەيەنن. جگە لەۋەى
ئەم نامەيەم بۆ ئوۋە نەنووسىۋە تا بېيتە شاكارىكى ئەدەبى، تەنھا
مەبەستم لە نووسىنى ئوۋەيە بېيتە ھۆكارىك تا مۆفەكان بەخۇياندا
بچنەۋە و كاتىك كەسانىكى بى ناز و ستەم دىدە دەيىنن لە بەرامبەريان
خۇيان بە بەرپرس بزەنن و مامەلەيان لەتەكدا بكن...

من زۆرم چەشت.. بەداخەۋە گەيشتمە دواھەمىن وىستگە، ھەموو
پاكىزەيى و دروستىيەكم، ھەموو ھەست و سۆزو بىرى بېگەردو پاكەم لە
ناوچوو، چىتر لە خۆم و لە ھەر شتەك كە لىۋەى نزيك دەبمەۋە شەرم دام
دەگرى، ئىدى نامەۋى كەسىكى تر ۋەك ئەم ژيانەى من بژى و ئوۋەى
بەسەرييت كەبەسەر مندات. ھەربۆيە لەپىتاۋى ئوۋەى دەنگم بگاتە
ھەمووان و ھىچ كەسىك چەوتىيەكانى من دووبارە نەكاتەۋە، دەستى
لەرزۆكم خامەى شەكەتى گرتە نامىز.

با ئوۋە بلىم بۆچى ئەم نامەيە بۆ ئىۋەيە و بۆ كەسىكى تىرى نانوسم.
خۆ ئەگەر بتوانم وشەكانم لەتەنىشت يەك رېز بكمەم و چەند پستەيەك
دروست بكمەم، بۆچوۋنى خۆمتان بۆ پوون بكمەۋە..

لەسەر ئەو جىڭاى مەرگەى كە لىي پاكشابووم، ھەفتەى پاپىردوو دوا
ھەۋلى خۆمدا، بۆ دواچار چوومە دەرەۋە و لەگەل ئوۋە مۆفە

خیانه تکارانه دا پوویه پوو بوومه وه . گهر نه وانیش گوئیستی من نه بن به لام
من هیچ نه بی قین و خه شم و توپه یی خۆمیان ناراسته ده که م تا هیچ نه بی
که میک پشوو به ویزدان و ناخم بدهم . چونکه نه وان هه موو شتیکی منیان
برد ، کردمیانه پهن دی زه مانه ، هه ر هیچ نه بی نه مه تو له یه کی بچوک و دل
ده ره وه یه ک بوو بۆ من .

به م حاله مه وه له نه خو شخانه چوومه ده ر ، به لام به م جهسته لاواز و
ته واو بووه وه که کۆتا پۆژه کانی ده ژمی رت ، بۆ کو ی ؟ توانیم ته نها چه ند
هه نگاوێک بنی م .

پۆیشتن ؟ بۆ کو ی ؟ ... نه و پۆژانه به سه رچوون ... ته نها توانیم بچه
به رده م نه خو شخانه که . سه یری لای راست و چه پی خۆم کرد نه فره ت و
خه شمی خۆم به وانه پشت که له پوو یاندا هیچ هه ستیکی مرۆفایه تی به دی
نه ده کرا . دواتر له لای بلۆکراوه فرو شینکدا وه ستام .

به ده نگیکی زۆر نزم و له سه رخۆ که خۆم به نه ستم گویم لای بوو ! نه ی
خه لکینه ریا ی خۆتان بن ، به م مرۆفانه هه لمه خه له تین ، چیتان هه بی ت
ده یبه ن ، هیچ باکیان لای نه و به نا په وای نازانن ، به تایبه تی نه وه ی پی ی
ده وتری ت (شه ره ف) ، (ناموس) ، (که سی تی) یان (ریژ) هیچ باکیان نه به
نه بوونی ... نه وه ی ده مینیتته وه ته نها پاره یه ، که به پاره که شتان ده توانن
پارچه گفنی ک بۆ مرده که تان بکرن و به س ! .. کاتی ک که تاوتو پی نه و
دو نیا په شه وه بووه ی خۆم ده کرد چه ند کتی بی ک له به رده می بلۆکراوه
فرو شه که دا سه رنجی پرا کیشام . دوو کتی ب له ته نیشت یه کتری دا دانرا بوون
(نه و پیا وه ی له دووی خۆی ده گه رت) و ((خۆم دۆزی به وه)).

هه ر بیریشم له وه نه کرد بوویه وه که پاره م بیرچووه ، پۆیشتم کتی بی
(خۆم دۆزی به وه)) م هینا خاوه نی فرو شگا که ش که زانی حال م وایه و پاره م

پى نىيە، داۋاي نىرخەكەي لىنەكردم. ... وا خەرىكە خۆرى تەمەنم ئاۋا دەبىي و دەبىنم چاكاكەيەك بەرامبەرم دەكەرى. سەيرە! لەم كۆمەلگەيەدا كەسانى چاكا خۋازىش ھەن؟!!

چى دەبوو لەسەرەتاي تەمەنمەۋە ئەم چاكاكەيەم لەگەلدا بىكرابە و پىنگەي دۆزەخم نەگرتايەتەبەر، بەلام پاش چى! پاش تەۋاۋبوون؟! پاش ئەۋەي ھەموو شىتەك كۆتايى ھاتوۋە، تۆ بلىيت چاكا مانايەكى مابىت؟.

نازانم بۆچى ئەم كىتەبەم ھىنا. كەسەك لە زۆراندە بىت لەگەل مەرگدا چى لە كىتەب بىكات؟ ئەۋەشى كە نايزانم ئەۋەيە لەۋانەيە بەداۋي پىنگە چارەيەكى شاراۋەي پىزگار بووندا گەپابم ۋەكو كەسەكى خۆ ۋن كىردو. گەپامەۋە بۆ نەخۇشخانە. پىزىشكەكان تەداۋي لەسەر تەداۋيان بۆ دەكردم.

پىزىشكىكان: بۆ سەيرى خۆت ناكەيت، لامان دەمىنپتەۋە تا دەمىرت ۋ دەپۆيت.

ئاخ! جا كۈا ئەۋ پۆۋەي بىرەمايە، مەگەر مەردنىش لە خۆيدا شىتەكى باشە!...

ھەم تەداۋي ماددە ھۆشبەرەكان ۋ ھەم چارەسەرى شىرپەنچەم ۋەردەگىرت. ھەرچەندە ئەۋان ئەۋەيان لىدەشارەمەۋە كە توۋشى شىرپەنچە بوۋىم بەلام ھەرچۆنىك بىت بەھۆي ئەۋ دەرمانانەۋە كە ۋەرمەدەگىرت تىدەگەيشتىم، چ جىاۋازىيەك ھەيە؟ ئەمىرۆ بىت يان سەبى بەھۆي ئەۋ كارە چەۋتانەي لە زىانمدا كىرەبوۋم دەبوو توۋشى ھەموو دەردى سەريەك بىم. ھەر كە دەرمانە ئازار شىكەنەكانم بەكارھىنا ۋ لاشەم كەمەك ئاسۋودە بوو، چاۋىكم گىپا بە كىتەكەدا.. مەخابن.. چەند دەمەك

بوو که کتیبم نه خویندبووه وه؟! گهر وا نه بووایه ئیستا ده بوومه که سیکي به سوود بۆ خۆم و دۆست و ولاته کهم، ته نانه ت ده بوومه یارمه تیدەر له هه موو ئه و کیشه و له مپهرانه ی که ده هاتنه پێگایان، شاه بۆ ئه و گونا ه و هه لانه ی که لیپوردنیان نه ... له کتیبی ((خۆم دۆزییه وه)) دا نامه گه لیکي زۆری تیدایه که بۆ جه نابتان نوسراوه، دیاره که سانیکي زۆر داوای یارمه تی و چاره سه ری کیشه کانیا نتان لی ده که ن. زۆرم به لاره سه یریوو... وتم تو بلایت له م دنیا یه دا که سیک مابیت ده سستی یارمه تی بۆ لیقه وماوان درژیکات؟.. که واته هه یه! بۆیه هه ستم پینه کردوو چونکه له دنیا یه کی زۆر جیاوازدا ژیاوم. بابه ته کانی کتیبه که زۆر سه رنج پاکیش بوون، هه ندیکم خوینده وه به لام فیکر و زهینم نه یانده توانی به رگه ی ئه و هه موو پاستیه بی گومان و حاشا هه لئه گرا نه بگرن...

له و کتیبه دا نامه ی که سیک سه رنجی پاکیشام که تووشی شیرپه نهجه بوویو. ئه و یه کیک بوو له قوتابییه کانتان به ناوی (ئهره ن تونجه ر). له راستیدا ئه مه یه کهم نوسین بوو که به جددی کاریگه ری له سه رم دروست کرد، تا ئه و راده یه ی بووه هۆی ئه وه ی ئاوکی زنده گی به پۆحمدا بکات و کۆمه لیک به هام سه ره له نوێ تیدا زیندوو بکاته وه و له سوچی که وه ژینی تاریکم پوونا ک بکاته وه..

له ژێر کاریگه ری ئه و نامانه ی که بۆ ئیوه نووسرابوون منیش ته کانیکی ئومیدم دایه به رخۆم و داوام له و خانمه کرد که ژووهره که می پاک ده کرده وه چه ند پارچه کاغه زوقه له میکم بۆ بهینیت تا منیش ده ست بکه م به نووسینه وه ی ئه و ساته پر له ئیش و ناسۆرانه ی ژیاوم سا به لکو ئیوه ش وه کو سه رگوزشته ی ژیا نیک بیخه نه ناو کتیبه کانتانه وه، بۆنه وه ی ئه وانه ی داوی من په ند له هه له و تاوانه کانم وه رگرن تا خۆیان به دوور بگرن له و

كەسانەى كە دەست دەخەنە خوئنى كەسە بېئاز و بېئازانەكانەو و
ژيانان مەپروون مەپروون دەكەن.

من نازانم ئەمە چاكەيەكە ياخود ئاسوودەكردنى ويزدانى خۆمە، تەنھا
شتىك دەزانم ئەوئش ئەوئەيە كە شىرپەنجەكەم لەماوئەيەكى كەمدا بەرەو
مەرگم دەبات. ئەگەر ئەم نامەيە تەواو بكەم و بەئوئەيە بگەيەنم ئەوا
ناتوانم بلىم كە كاريكى باشم كردووە، بەلام تەنھا شتىك هەيە ئەوئش
ئەوئەيە كە دەتوانم بلىم بە خستەنە پووى پاستىيەكان جۆرىك لە تۆلەم
لەوانە سەندووەتەو كە ژيانميان بەو گىژاو و تاريكيەدا برد...

بهشی یه کهم

ساله پر نه هامه تییه کانم

پوختهی ئەم بهشه:

سه رجه م ئەندامانی خێزانه کهم یه که له دوای یه که له دهست دا.

کاره سات له دوای کاره ساتم به سه ر ده سات.

له م دنیا پان و به رینه دا به تاقی ته نیا مامه وه، به جوړتیک که هیچ

که سم نه بوو یارمه تیم بدات و پشت و په نام بیت. ته نها دلنه وایی

ژیانی مندالیم ئەو فرمیسکانه م بوون که هه رگیز، بۆ پوژنیکیش

بیت، وشکیان نه کرد.

له گه ل هه موو ئەمانه شدا هه رچی کیشه و خه می دنیا هه یه خۆی مات

دابوو و چاوه پوانی من بوو...

دایکمم ههرگیز نه دیوه

به و ئومیده ی بهرده وام بن له خویندنه وه ی چیرۆکی ژيانمدا، با له سه ره تاي مندا ليمه وه ده ست پيڤكه م... له راستيدا نامه ویت بگه ريمه وه بۆ ئه و پۆژانه، چونكه ئه و ئازار و مهينه تيانه ی نه مپۆ، به ره مه ی تۆوی چينراوی دوینين. ئه گه ر به خه ياليش ئه و سه رده مه له ناوچووه م يادبكه ویته وه هه ست به ئازاريکی بئ سنوورده كه م. هه ر سال و مانگ و پۆژيکی هه تا چرکه يه کيشی پر له ئيش و ده ردی سه رييه. له هه مووی خراپتر ئه و بئ ئوميدیه بوو كه بالی به سه رمدا کيشابوو...

خيزانتيکی چوار که سی بووين. باوک و دايک، کورپک سالتیک له من گه وره تر و منی به دبخت. دايکمم ههرگیز نه بينيوه، نه به ری که وتووم نه هه ستم به سۆزو شه فقه ت و نه رم و نيانی دايک کردوه. به هۆی ئه مه وه هه ميشه حه سه ره تی بئ دايکيم چه شتووه. له وانه يه گه وره ترين به دبختيم ئه وه بئت که له ژياندا دايکمم نه ناسيوه، تا ده رگا کانی دلمی بۆ بخمه سه رپشت و ببیته يارمه تيده رم. ئه گه ر له م به نديخانه يه ی که پيی ده و تریت ژيان ئه وم له ته کبايه کئ ده لیت گرفتاری ئه م هه موو به دبختيه ده بووم؟.

ئه گه ر که سيکی وه ک دايک ببووايه په ناگه يه ک و له چرپنووی بئ ويزدانان په نای دابام، له وانه يه نه مپۆ له سوچيکی نه خو شخانه دا به ته نها نه مامايه ته وه، به لکو خيزانتيکی دلشاد و مندا لی چاوگه ش و هاوسه ری ژينم ببووايه...

زۆر بیرم له و تابلۆ ئارام به خشی ژیان کردووه ته وه، زۆرم خه ون پێوه
 بینووه به لام دروست نه بوو و نه بوو. چونکه کاتی له دایک بوونم به هۆی
 خۆین له بهر پۆشتیه وه کۆچی کردووه و منیش نه وه م که ئیستا هم!
 ده ئیم منیش نه وه ی که ئیستا هم. دیاره، چونکه مندا لێکی تازه
 له دایک بوو به بێ نازی دایک له لانه یه کی بچووکدا و مالا لێکی هه ژار و که م
 ده رامه ت له دهستی باوکیکی نه خوشدا.. ئیتر ئیوه بیرى لێکه نه وه...
 بیرى دایک. تامه زۆری فریشته ئاده مییه کان. به درێژایی ته مه نم
 له خه یالم ده رنه چووه. گه و ره ترین هه سه ره تی من نه بوونی خوشه ویستی و
 چاودێر بوو.

خۆزگه دایکم بمایه و کاتی که چه وتیه کم ده کرد قژی بگرتمایه و
 راییکی شامایه و له ژووریکدا به ندی بگرتمایه، قه یناکا با به لیدانی
 باوکیشمی بدامایه، خۆ هیچ نه بیته نه ی ده دامه ده ست نه و بێ ویزدانانه.
 چه ند سه ره به رز ده بووم...

سه ره پای نه و هه موو لیدان و نازاردانه، پاشتر له سه ر کۆشی دایده نام و
 قژمی شان ده کرد و پوومه ته کانمی ماچ ده کرد، ئای دایه!.. چه ند خۆش
 ده بوو. من له و هه موو نازه بێ به ش بووم.. ئای دایه!.. بۆ منت به جی
 هیشت و پۆشتیت؟ به بێ تۆ نه م که به ده به خته ت تاوانی زۆری کرد. وای
 ده زانی هه موو که س وه ک خۆی نیاز پاکه. که سانێکی زۆری ناسی وای
 زانی دۆستن، به لام به پیچه وانه وه نه یاری زۆر سه ره سخت له به رگی دۆستدا
 بوون. دایه گه ر تۆ بمایتایه دلنیا م نه تده هیشت ده ستیان به ر تاله
 قژکیشم بکه ویت.

بیرى دایک، خوشه ویستی دایک ناخمی و سووتاند که هه ستی
 خوشه ویستیم له ناوچوو. هه ر که بیرم له خوشه ویستی دایک ده کرده وه،

یەكسەر پەنام بۆ ئەو شیعراڤە دەبرد كە بۆ دایك وتراون. ھەر شیعریك دەخویندەو ھەولم دەدا ئەو بۆشاییانەى كە بەھۆى نەبوونى ئەو ھە تيامدا دروست بوو پێى پریكەمەو. لە تەمەنى مندالیمەو لە ھەر شوینیکدا بە ھۆنراوێك، یادگارییەك یان پاسپاردەبەك دایك گەشتبم یان لەبەرم کردوو یان لای خۆم ھەلم گرتوو و پاراستووم. لەوانەى تاکە کاریكى باش كە کردبیتم لە ژياندا ئەو بیت كە ئەو شیعراڤەى بۆ دایك وتراون كۆمکردوونەتەو، ھەر كاتێك تەنھا بووماى یاخود دالتەنگ بووماى یان برادەریك یاخود دۆستێك بەاتایە لام، ھەم دەمخویندەو ھەم دەگریام...

ھاوارم بۆ ھەموو كچان

گەر ھاوارم ببیست دەمەوێت بە ھەموو كیزانى لاو بلیتم: گویم لیبگرن و ببیستن، ئاگاداربە دەست بگرن بە خیزانەكانتانەو ھەرچەندە دایكانتان ھەندى جار بەھۆى شتانێكى بچوكەو بە زبیری مامەلەتان لەگەڵدا بكەن، یاخود بتان پەنجین... لەبیرتان نەچیت ھەرگیز لەبیرتان نەچیت!! بیزراوترین دایك لە ھەر كەسێكى تر بەسۆزتر و نەرم و نیاوترە بۆتان. خراپترین خیزان لە سەرنج پاكیشتەین شوین زامەنترە، ھەر ھیچ نەبیت گیان و ناموستان لە مشتی دەست پاكاندایە. گەرنا ئێو ھەس دەبنە قوریانى دەستی ئەو دوورپووانەى كە بۆ گیانى ئێمە مانان ھەردەم لە مەلاسدان.

گەر بەمەبەستى دەسكەوتنى خۆشى و پەفاهیەت و سەربەستى خیزانەكانتان بەجێبھێڵن، ئەو ھەوڵە ترین دڵخۆشى و سەربەستى لەدەست دەدەن و پادەستى ئەو كەسانە دەبن كە مەوۆ وەك پارچەبەك گوشت دەبینن. چونكە ئەوانەى لەودىو چاویلەكى پارە و بەرژەو ھەندىبەو سەیری دنیا دەكەن، بى ئەو ھى ھیچ بەزەبیان بە مەوۆدا بیتەو بەپێى

پاره ده بیټون و مامه لهی له گه له ده کهن. به لام نټوه پټوستان به بینینی
نه و دنیا پوخوا و فرمیسه که پڅاوانه نییه چونکه نزیکتین شاهد له و
پووداوانه منم. ورن له من بپرسن نه و خائینانه چ به هایه کیان پی ون
کردم...

داوای لیټور دن ده که م ماموستا... له بابه ته که ده رچووم به ده ست
خوم نییه...

ناتوانم زور چر بیمه وه له بابه تیکدا. زینیشم وه کو هه موو باقی ژبانی
لاوټیم په ژمورده و پهرش و بلاوه.
با بگه پټینه وه بۆ سه ره تا...
له له دایک بووندا بووین، وایه؟

که دایک مرد، منیک که تازه له دایک بوو بووم و براه کم که سالتیک
ته مهنی بوو و باوکم که پوژانی کوټایی ته مهنی ده ژمارد و به نه خوشی
(سی) یه وه دهینالاند، له مالتیکی دوو ژووری هاوشیوهی گه وړ، ده ست
له ملانی ناخوشییه که مهرشکینه کان ده ماینه وه.

ماوه یه که سالتیک که ده یانوت: "نه دارن به لکو یارمه تیپان بدهین"
کوټه کیان ده کردین، به لام له کوټایی دا وه کو ده ببینن... خو که سی نزیکت
نیه تا وه کو له دله وه به رده وام بیت. دایک له بهر نه وهی به بی که سی و
هه تیوی له دایک بوو بوو نه خرمی نه نزیکی که نه بوو. خزمه گانی باوکیشم
وه که پور و مامم وه کو پټوستان گرنکیان پی نه داین و چاود پرییان
نه کردین. خو مامم نیفلج بوو و زور نه ژیا! پوریشم میړدیکسی هه بوو
به رده وام سه رخوش بوو و پوژانه له ماله وه هه ر خه ریکی جنیو و لیټدانی
پورم بوو... نهی ژبان بۆچی هیچ به پووی نټمه وه پټناکه نیت، بۆ؟ وه که

دەبىنن لەگۆڤە پانى ژياندا دەستەويه خە و بە تەنھا لەگەڵ ئازار و بە لاكاندا مابووينە، ھەميشە وا ھەستمان دەکرد كە بەرە و مردن بە پى دەكرين. باوكم بەھۆى نەبوونى و ھەژارپەھە زۆر بەرگەى نەگرت، سەرئەنجام بوو قوربانى ھاورى خراپ و چوار دەورى بى سوود و بەھۆى نەخۆشى (سى) پەھە كۆچى دواى كرد. بەھۆى ئەو تاوانە زۆرانەى لە تەمەنى لاويدا كەردبووى و جگەرەكيشانى زۆر و خواردنەھەى مەى و بەكارھێنانى ماددە ھۆشبەرەكان، تەمەنى لە بە بېرشتەين كاتەكانى ژياندا كۆتايى پېتات.

بەتەواوەتى نەمزانى نەخۆشپە (سى) يەكەى باوكم چى بوو، بەلام بەھۆى ئەھەى كە جگەرەى زۆرى دەكيشا و مەيى دەخواردەھە يەككە لە خەزمەكانمان وتى يان (شېرپەنجە) يە يان (سىل) ھ. باوكى دامام ھىچ ھەلى چوون بۆلاى پزىشكى نەبوو، ئەويش ھەك من چاوەپى قوتارىبون بوو لە نەخۆشپەكەى تا بە بى كەسى مائىناوى كرد...

باوكم خۆى ھەرامۆش كەردبوو و زۆريش كەم بىرى لە داھاتووى خۆى دەكەردەھە، ئەھەى پەيداي دەكەرد لە سەر مێزى خواردنەھەكەى داى دەنا، ھەر ئەھە واى كەردبوو خەيزانىكى زۆر دامام و ھەژارو پەرتەوازە بىن. بەلام دايمك وا نەبوو، زۆر كەسكى سەر پاست و دروست بوو، پەرسەشەكانى بە پىكى ئەنجامداو و ھەميشە لە مائەھە خەرىكى قورشان خويندن و مۆتالاكردنى تەفسىرى قورشان بوو. واتە ئەو بەراورد لەگەڵ ئەھەى كە لە لادىدا ژياو و بەراورد بەو توانايانەى كە لە لادىدا بوونى ھەبوو كەسكى پووناكپىر و لىھاتوو بوو.

كاتىك زانىم دايمك دىندار بوو، ھەرگىز لەو كەسانە بىزار نەدەبووم كە دىنداربوون. تەنانەت لەودەمانەى كە لە لوتكەى بى دىنىدا بووم، ھىچ بە كەم سەرم نەدەكردن و قسەم پى نەدەوتن، لەوانە يە گەر دايمك ھەبووایە

نهم دنيا بۆشەم نەبوایه و تانوپۆی هزری بێ باکی ئاوه زمی نهته نیایه، له راستیدا ناتوانم بڵێم ئیستا له سەر بیری بێ دینی و نادده پەرستیم. نازانم گەر که سێکی دیندار بوومایه خۆشحال ده بووم یان نا؟ گەر له م ساته به دواوه سوودیکیشی هه بیته ئیدی زۆر درهنگه بۆ که سێک که هیچ ئومیدیکێ به دنیا نه مابێته و هه میشه له بیری مردندا بیته، گەرچی ئه مه زۆر سهخته به لام راستیه که ئه مه یه...

نازانم له مردن ده ترسم یان نا! به لام ده مه ویت و بنوینم که ناترسم و گوایه که سێکی ئازاو به جهرگم. واته که نه متوانیوه هیچ که سێک هه لئه له تینم ته نها خۆم خۆم هه لئه ده خه له تینم.

چه نده قورسه، چیت مردن زۆر نزیکه له منه وه. دانیام پۆزێک مردن ئه وه ده رگایه م لێ ده کاته وه، ئه وه پۆزه ش زۆر نزیکه. له راستیدا مردن زۆر ترسناک و سامداره، سه ره پای ئه و ژیا نه سهخته به لام ورده ورده به ره و لێواری مه رگ ده پۆم، چونکه وا هه سته ده که م سه ره پای ژیا ن، هه موو ئومیده کانم له نه خۆشخانه دا به ره و پووکانه وه ده چن. مادام وایه (شیرپه نه) چی ده بیته؟ چیت ئه شک نه چی چاوه پوانی مه رگم پێ مه چیژه و ژیا ن به ره. با ئه مه دوا چاکه ت بیته.!!

دیسان له بابه تی سه ره کی لامدا؟ هه سته پیده که م... من به م می شک وه زۆر لاده دم تا ئه م نامه یه به پایا ن ده گه یه م... دوا ی لێ بووردن ده که م مامۆستا. خۆم پێ پانا گیرێ هه زارا ن کیشه و مه ته له می شکم دا وه کو تۆپی یاری دین و ده چن، دیاره له بێ سه رو به ری نووسینه که وه هه ستان به مه کردووه.

ديسان با بگه پرينه وه...

ماموستا، په رستاره كه له ژوره كه مدا ماو په كي زوره خه ريكي پشكنين و لي وردبوننه و په و له سره سرمه وه پاره ستاوه. نه مه بوم و هك بونه يه و ايه و هه مو پوژتو دووباره ده بېته وه، سه يري نه و ژيانه بكن .. نه وان ده يانه ویت من پژار بكن و منيش له پژاريوون ده ترسم. نايا پژار كړدنې كه سيك كه له ژيان بيزاره خراپه يه كه نيه به رامبه ر نه و كه سه ؟. په ننگه بوونه كه سيكي خاوه ن زانست شتيك بيت و بوونه مروفيش شتيكي دي...

نازانم نه و مروفانه بو نه وه نده خه م سارد و بي به زه مين ؟ بچي نه م دكتور و په رستارانه ناوان ؟ هېچ گرنكي به مروف ناده ن. نه ته ویت شتيك بليت قسه كه ت پي ده گوين. خو له وانه يه چاكيان هه بيت به لام چي، بو من نايان بينم و ده ركيان پي ناكه م ؟

ناوه نده كاني خويندمنان كه ساني زانست دوست پي ده گه يه نن، به لام مروف پيناگه يه نن. ناهه قې به رامبه ر هه موويان ناكه م، له وانه يه له هه نديكياندا مروف پيېگات به لام ده لتي چي كه من نه ميبيني ؟ ناهه قمه ماموستا ؟...

دوو پزېشكي جياواز:

دهمه وي نه و ساتانه ي كه له گه ل دوو دكتورې جياوازدا بردومه ته سر و تا نيستاش لاي كه س نه مدركاندووه به نيوه ي بگه يه نم.

یه که مین پزیشک:

نمونه یه کی ناشیرین:

به کارهیتانی مادده هۆشبه ره کان و ئالوده بوونم به خواردنه وه یانه وه، زامی قوول و سارپژ نه بوویان له جهسته ی شه که تمدا به جیهیشتبوو، بۆیه ده بوو له ژیر چاودیریدا بمینمه وه. به یارمه تی مامۆستایه کی قوتا بخانه م له کلینیکیدا خه واندیانم. به لام به داخه وه یه کێک له و پزیشکانه ی که چاره سهریان ده کردم مشتی له مه پ خۆش کردبووم.

گهر پاستیه که ی بلیم، چ ههستیکی پاکی و جوانیم بوو هه مووی برد. به لام به هیچ جۆرێک قه بولێ نزیکبوونه وه ی ئهم شیوه بیژایکراوه ی ئهو پزیشکه م نه کرد، له کاتییدا من نه خۆشی سه رجیگا بووم. گوايه ده بویست بیته هاوسهرم و به خته وهرم بکات. به تاییه تی له گه ل که سییدا که ئالوده ی مادده بیهۆشکه ره کان بوویت و تووشی نه خۆشی (سییه کان) بوویت، کێ باوه پ به مه ده کات؟ ئهم درۆیانه مان زۆر بیست. ههر له بهر ئهم هه لئه تاندانه بوو که شیرینترین پۆژه کانی لاوتیم بۆ ئازار و مهینه تی گۆرا. که دکتۆره که بهردهوام بوو له سه ر بیزارکردنم، شکام کرد. به لام هیچ باوهریان پینه کردم. پۆژێک بیچاره مامه وه، دهستم کرد به هاوار و گریان تا یه خه م بهردهن و وازم لی بینن، ئه وانه ی گوێیان لی بوو پایانکرد و هاتن به ده ممه وه. که پزیشکه که به مه ترسی پووداوه که ی زانی، بۆ ئه وه ی خۆی له مه سه له که به پاکی ده ریکات له لایه که وه سه رزه نشتی منی ده کرد و له لایه کیشه وه وه که سییدا که سه ته میکی زۆری لیکرا بیست و تاوانیکی به رانه بر کرا بیست هاواری ده کرد: ئهم که چه تیک چووه عه قلی له ده ستداوه، تکایه پزگارم بکه ن له دهستی، ده یه ویت که سییکی وه که من بخاته ژیر گومانی ئیوه وه.!

بیریکه نه وه چ ئافره تیکي نه خوښ له گال پزیشکیدا که ته دواوی دهکات ده توانی کار تکی وا بکات. چ عه قل و مه ن்தقیك ئه مه ی پی قبول ده گریت.

ده رده که ت بۆ کی باس ده که یت؟ دوو پوژ دوا ی نه وه منی سته م لیکراو له کلینیکه که ده رکرام، دواتر نه و مامۆستانیه شم که یارمه تی مانه وه می دا له کلینیکه که دا هیچ پوویه کی پینه دام. له وانه یه سه باره ت به من شتانیکی ژور خراپیان بۆ باس کرد بیټ...

نهم ده توانی هه لسوکه وتی نه و دکتۆره به هیچ جۆرک له یاد بکه م و له میشکی خو می ده ریکه م. دروست وایه نه و نه خوښانه ی چاره سه ریان ده کات، نهرم و نیان بیټ له گه لیان و یارمه تییان بدات. ئاخړ نه و له به رامبه ر نه مه وه موچه ی ده ولت و ده رده گریټ... گه وره ترین تاوانم نه وه بوو هه موو مرقه کانم وه کو خو م ده بینی. به هه موو قسه یه ک باوه پم ده کرد و نهم ده زانی له پشتی هه ر هه لسوکه وتیکه وه نیازیکی خراپیان هه یه. نه وه گه وره ترین هه له ی ژیانم بوو. سه باره ت به م مه سه له یه نامه یه کم بۆ وه زاره تی ته ندروستی نارد و کیشه که م تیگه یاندن به لام هیچ ده رنه نجامیکی نه بوو...

دووهمین پزیشک

نمونه یه کی جوان:

دیسان به هوی نه خوښی (سی) یه وه له نه خوښخانه که وتم. به هوی یارمه تی به رپوه به ری ئوتیلیکه وه له نه خوښخانه خه وینرام و چاره سه رم و ده رده گرت. ده مویت سه رنجی نه و پزیشکه لاوه بۆلای خو م پابکیشم، که به که سایه تی به رزو مامه له ی پپ ریزی بوو بوویه مایه ی ستایشی هه موو

به شه كان. به لام نه و هر هيچ گوتی نه ده دايه. و له می بیرى من گه
به نه نديشه ش بيت له نيو دهرای خه ونه په ميه كاندا چاروکه ی والاده کړو
به بى هیوايى بیرى له داهاتو ده کړده وه. پزیشکه که نه وه نده خاوه ن
که سایه تی به رز بوو که نه مده توانی ه سته کانه ی لا دهریږم، نه مه ش
به هوى نه وه ی دلنیايى ته واوم هه بوو که که سیکى زور سره راسته و نه و
هه ستانه ش که به رامبه ری هه مېوون ته نها خو شه ویستیه کی به تال نه بوو،
به لگو له باوه پ پى بوون و متمانې راسته قینه وه سه چاوه ی گرتبوو. بؤ
یه که م جار له هه ناومدا هه ستم به خو شه ویستی و پزى راسته قینه ده کړد.
به تاييه تی که به یانیا ن ده هات و ده یووت: "خوشکی خوم چو نیت؟" نه و
وشه نه فسوناو ییانه ی نه وه نده له ناخه وه بوون، نه وه نده شیرین و دروست
بوون له وانه یه سه رسامی نه وه بووم که تا ئیستا له ژیا نندا به که سى وا
راست و دروست نه که یشتبووم. نه م گفت شیرینی ی ته نها له گه ل مندا
به کارنه ده هیتا، به لگو هه مان په فتاری له گه ل هه موو بیماراندا ده نواند.
چیت هه موو نه و شانه ی که دواى چاره سره کړدن ده یوون له به رم
کړدبوون. ((نارام به ... نه خو شى تاقی کړدنه وه یه ان شاء الله ده بیتنه
که فاره تی تاوانه کانت. گوره ترین چاره سره متمان و ئومیده)).

نای خو زگه هه موو که س وه کو تو بووايه ...

گه ناسنامه ی راسته قینه ی منى لا ناشکرا بیت داخل به هه مان جوړ
گرنگیم پیده دات؟ یا به جوړیکى تر بیر ده کاته وه که پېویست به یارمه تی
دانى کچک ناکات که خوى له هه موو تاوانیکدا نقوم کړدووه؟ نه و چو ن
بیرده کاته وه نازانم، به لام من زور تینوو و ناتاجى خو شه ویستیه کی ناو ها
پاک و چاودیریه کی نه رمونیا ن بووم له ناخه وه هه ستم پیده کړد.

حەسرەتیشم دەكیشا! چونكە ھەمیشە ببوومە قوربانی خۆشەویستی
ساختە و درۆ.

دەردەچم.. گۆتا بە یانییە.. ھاتە ژوورەكەم. وەكو ھەموو جارێك كاتێك
كە دەھاتە ژوورەو ھە پەرستاریکی لەگەڵ بوو چونكە ھیچ كات خۆی بە
تەنھا نە دەھاتە ژوورەو، یان لەگەڵ برادەرێكیدا یان لەگەڵ خانمی
پەرستاردا دەھاتە ژوورەو. لەوانەیە دەرکی بەم حالەى من كردبێت بۆیە
لەناو ھەموو ھاوپیەشەكانی تردا ھەلسوكەوتیكى نوێی پیشاندا.
بەمە دەستی پێكردووتی:

— تۆ كچێكى زۆر باشی، تۆ دەزانى كە نەخۆشى منى واتە پاسپاردەى
منى، پاسپاردەش داخوێنى بایەخ و پاراستنە. ئێمە ھەموو ئەو
یارمەتییانەى لە دەستمان دێت بۆ كە سێكى بێچارە و سەتەم دیدە درێغى
ناكەین. جگە لەمە ھەرگیز بێر لە شتیكى تر ناكەینەو. گەر نا پێچەوانەى
فەلسەفەى ژيانم دەبێت. منیش خوشك و خێزانم ھەیە. خۆای گەر
تۆلەى ھەر گوناھێك لە پەگەزى خۆى دەدات، بەلام ئێمە ئێمەش لاى
دەبیتەو، لەگەڵ كەسانى باشتەردا داھاتوو پێك دینیت، بۆ ئەمەش لاى
یەزدان نەزات بۆ دەكەم.

بەئێ كەسى ئاواش ھەیە، ھەردووکیان دەرچووى ھەمان مەلەبەندى
زانستى و ھەمان واتەیان خوێندوو، بەلام ئێمە جیاوازییە زۆرە بۆ؟
ژیریم چێتر ناتوانیت ئەمە شیکار بکات. بەلام دەمەوێت بەتایبەتى كچە
گەنجەكان زۆر بە جددى ئێمە جیاکارییە لەبەرچاو بگرن. چونكە ژيان
ھەموو ھەلەیهك ھەلناگریت، ھەندێك ھەلە ھەن كاتێك ھەستى پێدەكەیت
كە لە جێگای مردندايت.

جاری واز له نووسین دینم له گهل پرستاره که دا ده چم بق پشکنین، که هاتمه وه ده ست به نووسین ده که مه وه.

نامه یه کی زور سه رنج پاکیش له سه ر میزه که مدایه. له گهل خیزانمدا پوچووبوینه ناو قولایی نامه که وه، زور سامداره.. ته نانه ت به نه ندیشه ش چوونه ناو نه و پووداوه نازار به خشانه وه. به تاییه ت پووداوه گانی پاشتر. نیمه ش نه مان توانی به رده وام بین له خویندنه وه. بویه هاوسه ره که م چو تا شتیك ناماده بکات بیخوین. خو نه گه ر بتوانم به دهم قومدانه وه له قاوه که م بخوینمه وه به رده وام ده بم.

دوباره سلو ماموستا. تا بنوسم گوړ و تینم زیاد ده کات. که هه ست ده که م که سیك لیم تیده گات و گوړ بیستی نازاره کانمه خوړاگریم زیاد ده کات.

سه ر گوزشته و فیلمی ژیانم تیڅوو بوو، نه وه ی که تروسکایی نومید بیت لیم نه ده کرا.

جا خو نه مه ویستی من نیه؟ له وانه یه نه م سه ر نه نجامه خراپه له ته نگه ژه ی چاوه پیکردن پرگارم بکات.. نازانم پیم خوشبیت یان نا؟ گه ر نه م نامه یه ته واو نه که م زور دلته نگ ده بم. نه ی دوا ی نه وه؟ با چاوه پروان بین...

روژه تاله گانی به شی ناو خوئی

با بگه پرتینه وه بق ته م نه ی مندالیم... به جوړیک نه م توانی بگه پرتمه وه چونکه نه وه نده پووداوی غه مگین و گیان بیزار که ر هه ن که ده بوو باسم بگردنایه، له بهر نه مه ناتوانم بگه پرتمه وه سه ر کرؤکی بابه ته که و له بابه تیکه وه باز ده دمه سه ر بابه تیکی تر.

له سه رته ی نامه که مدا وتم که ناتوانم نامه یه کی پیکو پیک بنوسم...

وهك ده بيبنن وا دهرچوو، ههروهك بليتت ته مه نامه يهك نيه به لكو
 كومه لتيك قسه ي پرپوچ و وته ي بي نرخ و ناوه پوكن.
 ديسان من هه سوورم، تاقى ده كه مه وه...

باوكى نه خووشم به هوى نه بوونى و هه ژاربيه وه زور به رگه ي نه گرت، هه
 بويه من و براكه مى خسته به شى ناوخويى. له كاتيكا من ته مه نم ۱ سال و
 براكه شم ۲ سال بوو. كاتيكا به خومان زانى كومه لتيكى زور له مندا ل له
 چوارده ورماندا جه م ببونه وه. تا ئيواره شه پمان ده كرد و سه ر و قزي
 به كترمان پاده كيشا.

نه پرويه كى خووش، نه پروخساريكى به خه نده و تروسكه يه كى
 دلسوزيم له و داده يدا به دى نه ده كرد كه چاوديري ده كردين. هه ميشه
 ليدان و قسه ي ناشيرين به شمان بوو... نا به م جوړه به م باره ده روونيه
 شيواوه وه چاومان به ژيان هه لپينا... يه كه مين دزي ليره دا فيربووم. له
 مندا ليدا زور ئاره زوومه ندى بوو كه له بووم، جاريكيان بوو كه له ي يه كيكي
 ديم هه لگرت، چوزانم كه ته مه دزيه و به به دكاري له قه له م ده دريت،
 له نه نجامى ته مه چاوديره كه مان چينيكي باشى ليدام. جاخو نه وه نده
 ليدانم خواردبوو كه ئيدى نه ويش چارى نه ده كردم. باشه مروؤ به ليدان
 ده گوريت؟ نه خير. زياتر پيچه وانه ده جولتته وه، زياتر په فتارى هه له
 ده كات، پتر سه ركه شى ده نوينيت، من ته مه به ريگايه كى زور هه له ده زانم.
 كه ر ماموستايان يان چاوديره كان تبيان گه يانداميه كه هينانى مالى
 كه سيكي تر به بي پرس به دزي ده ژميردريت، پيده چيت من تووشى ته م
 ناخوشيانه نه بوومايه.

له گه ل نه وه دا كه له پيشه ي ماموستايى و په روه رده كاري نازانم، به لام
 ته م ريگه يه به ريگه يه كى چاك نازانم. چونكه كه ليدان ده دام زياتر هه ولى

دزیم دېدا، که قسه‌ی ناشیرینم ده‌بیست زیاتر لاسار ده‌بووم. هۆکاری سهره‌کیش بۆ ئەمه خالی بوونی ئەو مامۆستا و چاودێرانه بوو له هه‌موو هه‌ست و سۆز و خۆشه‌ویستییه‌ک. ئەمێستا که بۆم دهرکه‌وتوو هه‌موو ئەوانه‌ی له‌و پێگه‌و کایه‌ په‌روه‌رده‌بیانه‌دا پۆل ده‌بینن، پێویسته‌ پارچه‌یه‌ک بن له‌ ئەوه‌ین و میهره‌و سۆز، ده‌بیست خۆشه‌ویستییه‌کی زۆر و سۆز و به‌زه‌بیان هه‌بیست. چونکه‌ که‌سیک سۆز و خۆشه‌ویستی بۆ به‌رامبه‌ره‌که‌ی نه‌بوو چۆن ده‌توانی‌ت له‌سه‌ر خۆشه‌ویستی گۆشیا‌ن بکات. هه‌رچۆنیک بیست ئیستا کاتی پیتۆل کاری نیه‌..

که‌ ته‌مه‌نم گه‌یشته‌ ٥-٦ سال‌ زیاتر له‌گه‌ڵ براکه‌مدا چاودێری په‌کترمان ده‌کرد. سه‌ره‌تا باوکم زۆر ده‌هات به‌لام دواتر هاتنی بۆ لامان که‌م بووه‌وه. ده‌یوت کارم زۆره‌ ناتوانم. له‌ دوا‌یدا دهرکه‌وت که‌نه‌خۆشی پێگر بوو له‌ هاتنی ..

هه‌رکات سه‌ردانی بکری‌دنا‌یه‌ میوژ و نوکاو و کێکی بۆ ده‌هێنا‌ین، بری‌ جاریش هه‌ندێ پارهی ورده‌ی ده‌داینی، به‌لام هه‌یج سوودمان له‌و پارانه‌ نه‌ده‌بینی چونکه‌ چاپووکانه‌ لی‌یان ده‌دزین، وه‌نه‌بیست ئێمه‌ش نه‌وه‌نده‌ سالار بووی‌تین! ئێمه‌ش نه‌و به‌د خووییه‌مان گرتبوو. براکه‌م که‌ سالێک له‌من گه‌وره‌تر بوو، زۆر هه‌ستیار بوو زۆر زوو ده‌گریا، کاتی‌ک هه‌ستی به‌ پووداوه‌کان ده‌کرد چاوانی پرده‌بوون له‌ئه‌سیرین. به‌لام من وانه‌بووم که‌مێک سارد و سه‌ر و تا‌ بلی‌ی سه‌رکه‌ش بووم. ناخۆشترین شت به‌لامه‌وه‌ ئەوه‌ بوو دوا‌ی ئەو هه‌موو هه‌لسوکه‌وته‌ بێزارکه‌ره‌یان له‌گه‌لماندا ده‌هاتن ئامۆزگاری‌یان ده‌کردین. هه‌ندێ جار میوه‌یان بۆ ده‌هێنا‌ین، براکه‌م نه‌یده‌خوارد ده‌هێنا بۆ من و ده‌یوت: "من کوپم له‌ هه‌رشوێتی‌ک بیست

دهستم دهكه ویت " به لام تق ناتوانیت له هه موو كه س داوا بكه یت. ئای برا شیرینه كه م تق چه نده به سۆز و بیر فراوان بویت ...
 ببورن، ناتوانم ئەم دیمەنە بنووسم، هەر کاتیك براكه م دیتەوه یاد دهروونم پارچه پارچه ده بێت. ئەو تەنها هاوپی و پەناگە و دۆستم بوو له ژياندا ...

چی بوو؟ گەر بتوانم ئەو شتان بۆ باسده كه م.
 له تەمەنی حەوت سالیدا بۆ پۆلی یەك ده چووم و براكه شەم كه هەشت سالان بوو بۆ پۆلی دوو ده چوو، براكه م به هۆی ئەوهی سه رمای بووبوو نه خۆش كهوت یەك دوو پۆژێك نه یتوانی بێته وه بۆ قوتابخانه، هه ریۆیه له به شی ناوخرۆی ده مایه وه .

تاقانه هاو پرازه كه شەم له دهست چوو

كه له قوتابخانه گه رامه وه سه ره له ئیواره بوو، چی ببینم خودایه !،
 بانیژهی ژيانم پووخا، ته می ماته م ئاسۆی به رچاومی لیل کرد، مۆمی ته مەنم کوژایه وه و سه رتاپا تاریکی ژینمی داگیر کرد ...
 ئاه... ژيان تق چه نده بێ به زه بییت، من چیم له تق چه شت و چیت پیبه خشییم؟ وا له منیان گه یاند كه براكه م له سیسه مه كه یه وه كه وتوه ته خواره وه و سه ری داویه تی به ئاسنی سیسه مه كه دا، مه خابن خوشكه تاقانه كه ی به جیپیشت. !!

وه ره به رگه ی ئەو هه موو ئازاره بگره ! به و مندالییه چۆن توانای به رگه گرنتت هه یه ؟ چیت به چ هیز و ئومیدیکه وه دل به ژيان خوشكه م؟
 وه ره و به تەنها پووبه پووی ئەو هه موو ته نگزه یه به ره وه !
 گه وه ترین خالی تیکچوونی ژيانم، یه كه مین ئەوهی دایکم بوو كه هه ر هیچ نه مدیبوو، دووه مین دۆستی ژيانم، هه موو شتیكم، پەناگەم، برا

نازیزه کهم، ئای گەر ئه مابایه، دانیام لێره دا نا به لکو وه کو شازن
لانه یه کی به خته وه و ئاسوده م ده بوو. گەر ئه مایه که سیکی خاوه ن
ئه رزش، شه رف و نه فس به رز ده بووم و نه ده بوومه نیچی ری ئاره زووی
هیچ درنده یه ک.

مامۆستا، ئیستا بلیتسه ی گریکی سوتینه ر له هه ناومدا کلپه ی
سه ندوه ! ئیوه ده زانن گری هه ناو چیه ؟ گری هه ناو له پشکۆی ئاگر
سوتینه رتره، ته نها ئه وانه ده یزانن که ناخی سوتاندوون ! ئیستا
ده سته کام ده لهرزن... دیسان خیرایی دله بی هیزه کهم زیادی کرده وه،
ئه و چاوانه ی به گریان راهاتوون دیسانه وه فرمیسک ده پێژن. چی بکه م
ئه مه چاره نووسی منه...

گریان گه وره ترین چه کی منه. گه وره ترین چه کی بی ده سه لاته کان له
فرمیسک زیاتر ده بیست چی بیست؟... مامۆستا که مێک پشوو ده دم دۆر
ماندووم.

به ئی، ماندو نه بوون چ گونجاوه ؟ مندا لێک له و ته مه نه دا چۆن بتوانیت
به رگه ی ئه و هه موو بی ده ره تانییه بگرت؟.

له بیرمان چوو بووه وه که قوم له قاوه که مان بده ی، ئیمه ش له ناو ئه و
هه موو خه مه دا پۆچوو بووین. هه وری ماتم ئاسمانی ده روونی ته نیبووین،
به تاییه تی خیزانه کهم که به هیچ جوړی خو ی پێ پانه ده گیرا، خودایه
کهس تووشی ئه م ئازارانه نه که یت.

خیزانه کهم هه ستا قاوه که ی تازه کرده وه. منیش بۆ ئه وه ی تۆزێک
بیمه وه سه رخۆ که مێک له مێزه کهم دوور که و ته وه.

پاش ئه وه ی که مێک هاتینه وه سه رخۆمان، ده ستمان کرده وه به
خوێندنه وه ی نامه که:

ئىتر لە بەشى ناوخۆيى تەنھا بووم. ھەموو پۇژىك و ھەموو ساتىك دەگريام، جا چ جۆرە گريانىك، چ جۆرە كپوزانەو و لالانەو ھەك! بە تەواوەتى جەستەم لاواز ببوو. بەھۆى ئەو ھەموو گريانەو چاوەكانم دوچارى ھەلئاوسان بووبوون، ھەريۆيە بردميان بۆ لای پزىشك. بەلام ئەو كەسانەى چواردەورم ئۆر بى ھەست بوون، ھىچ سۆز و خۆشەويستىيەكيان بۆم نەبوو، لە باتى دلدانەو ھەم لەگەل ھەموو گريانىكەمدا پڭەى ئازاردانيان دەگرەبەر، لەبەر ئەو ھى ئۆر لىيان دەترسام نەمدەھىشت كە ئۆر ھەستم پى بكن. لە ناو مامۆستاكاندا تەنھا مامۆستايەكيان تيابوو كە لە دەردم شارەزا بوو و سۆز و شەفەقەتى بەرامبەرم دەنواند، بەراستى كەسىكى پڭ و پڭك بوو. دەھات بۆ لام گوڤى لىدەگرتم و گرنگى پىدەدام و چىرۆكى بۆ باس دەكردم و كىتبى دەدامى. كەسىكى تا بلىتى خۆشەويست بوو. دواتر لە بەشى ناوخۆيى دووريان خستەو، لە بەرچى بوو، نازانم. ئەم پووداوەش بەراستى خەم و پەژارە بەخش بوو.

ھەر لە بەشە ناوخۆيەكەدا (كاك عوسمانى كالقريفەن) لىبوو. بەراستى ئەويش تا بلىتى خۆشەويست و بەسۆز بوو، ھەموو پۇژىك شىرىنى بەسەردا دابەش دەكردىن پىي دەگوتىن: ((گولەكانم، دلەكانم)). لەناخەو خۆشى دەويستىن. گەرەتري ھەژان لە ژياندا ئەوكات كە تەمەن دە سالان واتە لەپۆلى سى بووم بەرۆكى گرتم. باوكە بەپۆيەر بانگى كردم. قوتابيانى بەشە ناوخۆيەكە بە بەرپۆيەريان دەوت ((باوكە بەپۆيەر)).

چووم بۆلای بەرپۆيەر، بردميە ژۆرەكەى خۆيەو ھەكەم جارىبوو ھەست بكەم گرنگيم پىدەدات و خۆشەويستى بەرانبەرم دەنوڤتت. بەرپۆيەكى گەش و زوبانىكى شىرىنەو پىشوازی لىكردم، تىنەدەگەيشتم

لەو بارەى كە تىى كەوتبووم. لە پيشدا لە پيوستى و كەموكوپپيه كانمى
 پرسى، پيشى دەوتم مەترسە كچم دەبينە يارمەتى دەرت. منيش
 پيداويستىيه كانى ئەو پۆزەم بۆ باسكرد. وتى زۆر باشە ھەموويت بۆ دابىن
 دەكەم. پاشتر وتى تۆ كچىكى ئازا و بەتوانايت و زۆر باوھېم پېت ھەيە.
 داھاتوت زۆر پوون و پرشنگدار دەبىت و بەسەر ھەموو ئاستەنگەكاندا
 سەردەكەويت.

ئى... ھەموو ئەمانە بۆ چى بوو؟ تىنەدەگەيشتم، من ئەوئەندە ئازا و
 نەبەرديش نەبووم كە... سەرەنجام بۆمبى كەساسى و كارەسات بەسەرمدا
 تەقپىيەو، ئومىدەم ھەپروون ھەپروون بوو، فەرمانى مردنم ھەر لە تەمەنى
 دە سالىدا وازوو كرا.

- كچى خۆم زۆر دلەنگەم، بەلام ناچارم دەبى بىزانىت... باوكت
 مردووە! ھىشتا كۆتا وشەى تەواو نەكردبوو من بورابوومەو لە
 ژوورەكەدا. لەوكاتەدا وام ھەست دەكرد ھەموو دار و ديوار و پەنجەرە و
 دەرگا و مێزى ئەو ژوورە كەوتوو بە سەرمدا، ھەر ئەوئەندە ئاگام لە خۆم
 بوو كە پووناكپىيەك پەيدا بوو لە ژوورەكەدا و براھە دەرەو. دواترى
 نازانم.

كاتى ھۆشم ھاتەو سەرخۆ دوو كەسى كراس سپىم بەسەر سەرەو
 بوون، قۆلم سېپو بوو، مېشك خالى و ئازارىكى بى ئەندازە لە گيانمدا
 ھاتوچۆى دەكرد، گېرى زامىكى قوول ھەموو لايەكمى دەسووتاند. تا
 ئەمڕۆش لە ناو ئەو گېرەدام كە ژيانمى پارچە پارچە كرد...

بەس ئەو دراما تراژىدىيە بىتنە پيش چاوى خۆتان كچىكى دە
 سالان... داىكى، باوكى، براكەى نەمايىت لە ژياندا بەتەنھا كەسك نەبىت
 بىگرتە خۆ، كەسك نەبىت كەمىك دلى بداتەو و سەرەخۆشى لىبكات،

بیربکەرەوه گەر لە ژياندا وابوينايه دەبوو چیت بکردایه ؟ زۆر هەست
بزوینە زۆر، وایه ؟ تەنانەت بیرلێکردنەوهشی بەسە بۆ ئەوێ ئاسوودەیی
لەدڵەکان زەوت بکات.

چەندەها پۆڤ بە برسیتی و تینویەتی مامەوه، خۆم کە نارگیر دەکرد لە
خەڵک و کزۆل کزۆل دەگریام. زۆر لاواز بووم و ئەو سالا ئەمتوانی بچمەوه
بۆ قوتابخانە.

وەرە هیچ تەخواردبیت، نەخۆش کەوتبی، نەچوویت بۆ قوتابخانە،
بەکی چی ؟ ئەوێ پووی دەدا تەنها بۆ من بوو. . لەو سالا ئەدا تەنها
کەسێک کە سەرچاوهی دڵخۆشیم بوو (کاک عوسمانی کالۆریفەر) بوو.
هەموو پۆژیک دەهات و دەیدۆزیمەوه و شیرینی بۆ دەهێنام و دەستی
دەهێنا بەسەرمدا، هەمیشە بە وشە ناسک و شیرینەکانی کە دەیگوت:
(شیرینە کەم، گۆلە کەم) ئاسوودەیی پێدەبەخشیم. چ بکەم لەناو ئەو
خەمباری و بێ نازیبەدا تەنها (کاک عوسمان) مەهەبوو. تا ئەمڕۆش
بەریزەوه یادێ ئەو پۆژانە کاک عوسمان دەکەمەوه.

بەلام هیچ کات گەردنی بە پێوه بەر نازاد ناکەم، چونکە دواي ئەو هێچ
بانگی نەکردم، هیچ گرنگی بە دەرد و نازارم نەداو ئەو بەلێنانە نەهێنايه
دی کە پێی دابووم. نازارم بۆچی مرقفی واکەنە لێپرسراوی ئەو شوینە
هەستیارانە ! هەموو ئەو منداڵانە ئاتاجیان بە خۆشەویستی و گرنگی
پێدانه. پێویستە کەسێک بێت بە لایەنی کەمەوه بتوانێت نازیان هەلگیرێت
و پێداویستی ئەو منداڵە بێنازانە لە خۆشەویستی و سۆز و نەرمی نواندن
دابین بکات.

هەر لەو سالا دا پووداویکی تر تەوژمی ژيانم بە ئاراستەیهکی تر گۆپی،
ئەویش ئەمە بوو: پۆژیکیان زۆر برسی بووم، هەر بەم هۆیهوه چوومه

چیشتهخانه که وه و نانێک و پارچه یه ک په نیرم هیتا. له بهر نه وه ی پارهم پئ نه بوو نه متوانی له حانوته که بیکرم. کاتی که ویستم بیمه دهره وه چیشته لیتنه ره که (کاک کامیل) پتی زانیم و قوآی گرتم و بردمی بق لای به پتوه به ره که مان. ئه ویش سوکایه تی و سه رزه نشتیکی وای کردم که به هیچ کهس نه کرابیت، ته نها له بهر له تی نان و په نیر..... "دزینه، بی ره وشتیه ... " به م وشه ناشیرینه نه که وته سوکایه تی پیکردنم، چ سوکایه تیه ک!! ئیستاش که ئه و پروودا وه بیرده که ویتنه وه پووم سوور هه لده که پئ و په ژاره یه کی ژور دام ده گری.

ئهم که سانه چ جوړه په روه رشپاریکن؟ ئایا هیچ له دهروونی منداڵ شاره زان؟ هه رگیز منداڵه کانیان ناهیتنه پیش چاوی خویمان؟ برسیم بوو. پارهم نه بوو...

گه ر ئه وکاره ی کردبووم له دهره وه ی یاساش بووایه نه ده بوو به زمانیکی شیرین تیم بگه یه نن که ئه وه هه له یه؟! ئهم هه لسوکه وته نه ده بوو هیچ کات که سیکی په روه رده یی بیکات. پتویسته ئه وانه ی که ده بنه پیشه نگ بق که سانی تر ژور جیاواز بن. گه ر نا ئیمه کی بکه یه نه پیشه نگ بق خۆمان. ماموستا چیدی ئه مانه دادم ناده ن.

سالانی ناوه ندیم

ژیانی ناوه ندیشم ژور له مه جیاواز نه بوو، به لام هه موو ئه وانه ی دهره و به رم به تایبه تی ماموستا کانی قوتا بخانه م ژور باسی زیره کی منیان ده کرد.

له و سالانه دا دوو پروودای تر له سه ر سه کزی ژیانم خویمان نمایش کرد. ده مه وی سه رنجتان بق لای ئه و دوو پروودا وه پابکیشم، یه کتکیان به م شیوه یه بوو:

هاورپنیه کم به ناوی (عائیشه) باوکی زۆر دهوله مەند بوو. له بهر نه مه هه ميشه جلی جوانی ده پۆشی و خه رچی زۆری ده کرد. هه موو پشوو وانه يه كه ده چوو بۆ كافتریا شتی ده خوارد و منیش له دووره وه سه یرم ده کرد و ئیره یم پێی ده برد چونكه هه چ پارهم پێنه بوو.

پۆژێکیان جووتیک کاله ی زۆر جوانی کړی بوو، منیش كه بینیم زۆر هه زم لیکرد. به یرم دیت چووم له سوچیکدا تیرتیر بۆی گریام. يه كه م تاوانیک كه له ناخمدا هه ستم پێکردبێ له و پۆژانه دا تووشی بووم. مامۆستای وانه ی تورکیمان باسی یري مارکسیزم و بێ دینی بۆ ده کردین. يه كه مین كه سیک كه بویه هۆی تیوه گلانم به فیکری (مارکسیزم) و بێ دینی، مامۆستای وانه ی تورکیمان بوو. مامۆستای وانه ی تورکیمان به رده وام هێرشی ده کرده سه ر موسولمانان و دین و ئیمانیا ن و باسی مارکسیزم و بێ باوه ړی بۆ ده کردین، گرنگی زۆریشی به مه ده دا. له هه موو وانه يه كه دا نه وه نده سوکایه تی به دین و خودا ده کرد كه به بۆچوونه پوچه کانی ئیمه ی له و ته مه نه بچوکه دا خسته بوویه ژیر کاریگه ری خۆیه وه.

مامۆستا (ئه ردال) قوتابییه کانی له به شی ناوخۆیدا کۆده کرده وه یا ن ئیواره ده هات بۆ لامان، كه ده شهات میوه یا ن نه سته له و قاوه ی ده هینا له گه ل خۆی و به سه رماندا دابه شی ده کرد. ئیمه ش له خۆشیدا هه لده به زینه وه، هه موو به يه كه وه به يه كه ده نگ هاوارمان ده کرد: "خۆشه ویستترین مامۆستایه مامۆستا ئه ردال".

ده یه یناين له ته نیشته خۆی دا یده نیشاندین و گرنگی زۆری پێده داين و دواتر ده ستی ده کرد به قسه کردن. زۆر جوان و کاریگه رانه قسه ی ده کرد. به ته واوه تی قسه کانی پووی له ناخی ئیمه ده کرد و په نجه ی ده خسته

سەر يەك بە يەكى برينه كانمان، چونكه هه موو ئه و كچانه ي كه له وى بوون
بى كهس و بى نازيان هه تيو بوون و پتويستيان به زۆر ترين خۆشه ويستى
و گرنگى پيدان بوو، مامۆستا كه شمان له به كار هينانى ئه مه دا زۆر
شاره زابوو.

ئىستا بير له وه ده كه مه وه كه مامۆستا (ئهر دال) چه نده هه ولى ئه وه ي
ده دا ئه و شتانه ي له ميشكماندا بوو ده رياره ي خوا و پيغه مبه ر و دين و
ئيمان و قورئان بيسرپيته وه ...! مرقۆ يه كجار دپته دونيا وه .. مندا لپنه به
ئاره زووى خۆتان بژين.. له كهس مه ترسن، سه ربه ست بژين، كاتيك له
ژياندان تامى ژيان بگهن، له بيرتان نه چي ت بۆ ئه وه ي به يه كسانى بژين و
كهس مافى كهس پيشيل نه كات كۆتايى به م سيستمه نايه كسانه بيت،
پتويستمان به سيستمى كى كۆمه لايه تى به هيزه و، ئيمهش له پيناوى
داها توويه كى گهش بۆ ئيوه دا هه ميشه له هه ولداين، گه ر ئه و پۆژانه هاتن،
هه موو كهس يه كسان ده بيت و كهس مافى كهس زهوت ناكات.

زۆر زوو كه وتينه ژير كاريگه رى ئه م بۆچوونانه ي مامۆستا وه . ئيمهش
كه خاوه نى پاشخانى بۆچوونى كى دينى به هيز نه بووين له ماوه يه كى زۆر
كه مدا وامان ليها ت كه شانازيمان به و بيره وه ده كرد.

به لام پتويسته دان به وه دا بنيم بابه تيك هه بوو ئه ويش ئه وه ي ئايا كه
مرقۆ بوو به خۆل دووباره چى ليديت، واته زيندوو بوونه وه ي دواى مه رگ
كه هه ميشه وه ك سه دا يه ك له ناخمدا ده زرنكا يه وه و تپنه ده گه يشتم كه
ئه گه ر زيندوو بوونه وه و لپهرسينه وه يه ك هه بيت ئه مه چۆنه ؟ كه سيكيش
نه بوو كه ميك پوونكر دنه وه م بداتى له سه ر ئه م بابه ته ...

دووه م پووداو ئه وه بوو كه له گه ل مامۆستاي وانه ي (ئايين) ماندا
پوویدا.

له پۆلى دووه مى ناوهندى بووم. مامۆستاي وانەى ئايىن له حالّم تىگە ياشتوو و زۆر گرنگى پىدەدام. هەندى جار دەهات هەر پىداويستىيەكم ببوايه بۆى دابىن دەکردم، بە تايبەتى له جهژنهكاندا خەرجى دەدامى. ماوه يەك بە هۆى هەلسوكەوتى جوانى ئەو مامۆستايەوه خۆشهويستى خواو دين و قورئان له دلّمدا چەكەرەى كرد، دەتوانم بَلّيم يەكەمىن تىگە يشتنم بۆ دين لەو كاتانەدا بوو. بەلام سەد داخ بە هۆى بووداوەكانى پۆزگارەوه ئەم بارە زۆرى نەخاياندا. هەميشە ئەو مامۆستايەم هانى دەدام بۆ خويندەوه و سەرکەوتن. پىنى دەوتم تۆ دەبىت سەرکەوتوو بىت، ئەوه تاكە پىگەچارەى تۆيە گەر نا چارەى دىكەت نىيە. يان دەبىت سەرکەوتوو بىت يان له ناو زەمبەلەكى ئەم ژيانەدا دەشيلرييت و دەپۆيت، ژيان بۆ كچىكى تەنها زۆر ئەستەمە، لەبەر ئەوه دەبىت زۆر بەهيز بىت، هەر لەبەر ئەمەشه دەبىت باشترين خويندنگە و باشترين خويندنت هەبىت، گەر هەول بەدەيت ئەمە بە دەست دەهينيت، لەبىرت بىت گەرەترين دالدهى بى نەوايان خواى گەرەيه. ئەو هىچ كات پەنجى بەندە نيەت پاك و بىگەرەدەكانى و هەولەكانيان بى هودە ناكات .

دلّيا بووم كە هەموو ئەو شتانەى مامۆستاكەم دەيوست بوون. بەلام پىگاكانى ژيان ئەوهندە پىچاوپىچ بوون و ئەوهندە لىژييان تىدا بوو كە بەرەوه خواريان بردم، بە جۆرىك نەم توانى بەو ئامانجەم بگەم كە مامۆستا بۆى ديارى كردبووم، ياخود خاوەنى دەوربەرىك يان توانايەك نەبووم كە يارمەتيم بەدەن بۆ هينانه دىيان . گەر ئەمڕۆش بەو مامۆستايە بگەمەوه كە لەو پۆزە تەنگانەدا يارمەتى دەرم بوو بە هەمان گورپى خۆشهويستىيەوه بەرەو پەوى دەچم، چونكە تا ئىستاش له ناخدا هەندى خۆشهويستى و سۆزى دەگەمەن ماوهتەوه كە تايبەتە بەوهوه.

- ماندوو بووم که میك پشوو دهدهم ههچهنده درهنگه، گهر بیتمهوه
سهه خۆم، ئهوه درێژهی پێدهدهم گهر نا ئهم نامهیه ناگاته دهستی
به پێزتانه.

بۆ ئیتمهش کات درهنگ بوو، شهو بوو، بهلام به جۆرێک نه مان دهتوانی
واز له نامهکه بهێنین. وهها نامهکه خستبوینی تێپارامانهوه که بواری هیچ
شتیکمان نه بوو.

به خێزانهکه م وت:

- با ئیتمهش تا پارشیو پشوو بدهین.

- وتی: نه خێر، گهر پشوش بدهین من خهوم لێناکه ویت. ده بییت
نامهکه تا کۆتایی بخوینینهوه.

- هیچ نه بییت باماوهیهک پشوو بدهین تا که میك چالاک بینهوه.

وامان کرد، هم ئهوهی که خویندبوامانهوه شیمان دهکردهوه و
تاوانبارهکانمان دهستنیشان دهکردن و ئهوه پێویستی و ئهرکانهی له
ئهستۆی کار به دهستاندایه له گهوهوه بۆ بچوک دهمانخسته بهر پهخته و
ههستی بهرپرسیاریتی.

دواتر دهستمان کردهوه به خویندنهوهی :

به "دووباره سلاو مامۆستا" دهستی پێکردبوو.

بهشی دووهم

قوربانیی دهستی ته نیایی (سالانی دواناوه ندیم)

پوختهی ئەم بهشه:

زۆر ته نیاو بئى ماوکار و پشتیوان بووم له بهرام بهر فیل و داوه پر مه ترسییه کانی ئەم ژيانه تاله مدا. خه یال و خولیا گه تجانه کانم وایان کردبوو که زۆرێک له پاستیه کان نه بینم. له بهر بئى نه زمونیم توانای جیاکردنه وهی راست و هه له کانم نه بوو.

له بهر نه وهی که وتبوومه نئو ژینگه یه که وه که ده وره بهرم به مرقه خراپ و نیاز پیسه کان گهرا بوو، زۆر زه حمهت و سهخت بوو بۆ منێکی ته نیا که بهرگه ی نهو بارودۆخه بگرم. پێش نه وهی چاوم به پووناکی ژیان بکه ویت، تاریکی و نا ئومیدی ده وره ریان ته نیم...

له گهل دووړوواندا

له كویدا وه ستام له وټوه ده ست پیده کهم:

باسی سرده می دواناوه ندی ده کهم...

دواناوه ندیم ... نا ه نه و سرده مه ... نومیده کانم پیش نه و دی چرځ

بکه ن پوکانه وه، نه و سرده مه ی بوومه دیلی تاوانه کانم ...

چی ده بوو گهر نه مه خه ونیک بوايه و کاتیک له خه وه لېسامايه

پوشتجووايه و نه م دیتبایه ته وه، با نه و سالانه هیچ نه زیامايه، نازانم نه و

دووپووانه ی درنده ناسا په لامار ده دن و گوځ تاده نه نه و هه سته پیروزانه

چیان لی ده ویستم؟

زور بیر له وه ده که مه وه ده لیم با له شوینیکي چولدا، له دۆلکدا به

نه خوینده واری بمامايه ته وه و له ناو کومه لیک په شه ولاخ و مه پو بزندا،

له ناو خانوویه کی پوخوا و له گهل چهند مندالیکي لاسار و هاوسه ریکدا که

هر هیچ نه بیت لیم حال ی ده بوو، زور ساده زیابام! به لام چی له م زیانه

بکه م هر چنده به ناو به ناگا و پوشتنبیرم! به لام نومیده کانم وه که شه خته

سه هؤل به ستویانه، نه و زیانه نه بوو! ... که نه شبو نازانم نیستا نه م

خه یالاتانه بۆ ده که م. پیده چیت نه و هه ست و تاسه یه له ناخمدا شراوه

بیت، هه ندی جار زیندوو ده بیته وه. قسه یه که هیه ده لیت: ((تا گیان

دهر نه چو بیت نومیدی هر تیدایه)) گهر بۆ نه مه و ترابیت راسته .

با دووباره بگه پښنه وه سهر ژيانی دواناوه ندیم...

ژيانی دواناوه ندیم... نو به شعی ژيانم که هرگیز نامه ویت گهر بق ساتیکش بیت بیرم بگه ویته وه، چونکه پر نیش و ژانترین ساته کانی ژيانم بو. نو که سایه تیبیه پاک و به رزه ی که له دایکمه وه بوم مابویه وه له و سالانه دا له لایه ن هه موو نو که سه به دره فتاران وه شتوینرا و که سایه تیم به باچوو. ناخ... ناخ... چی ده بوو گهر نو سالانه نه ژيامایه !!!

له نښه ندی جوش و خروشی ثاره زوه کانی لاییتیدا بوم... خوتان ده زانن نو تمه منه ته منی بی ناگایی و بیرکردنه وه یه له هر شتیک به جوریکی زور جیاواز. له تمه منه دا هه موو شتیکت ده ویت، هه موو شتیک جوان ده بینریت. هر شتیک ده که یت زور به گوپوتین و شوق و زه وقه وه ده یکه یت. حه قیقه ت په نگي نه ندیشه ده گریت و عاتیفه ش لوزیک ده کاته دیلی خوی. له تمه منه دا ده که ویته ناو خوشه ویستی دروینه وه و سه رابه کانت لی ده بیت به میږگ. له گه ل گه نجانی به دره فتاردا ده گوزه ریتیت و کومه لیکش له په نادا مشتیان لی خوش کردویت و

هه موو هاوړپیکان له که یفی خویاندا ده ژيان، کراسیان، مودیلی قر، هه مه چه شنه بونی خوش، هه موو نو جوانکارپیانه ی که کچیکی گه نج هه یبوو... به لام من له دهره وه ی کومه لکه و هاوړپیانمه وه و بی به ش له هه موو نو خوشیپانه به ته نیایی ده مگوزه راند...

له گه ل کیدا بدویم؟ خو هیچ خالکی هاو به شمان نییه باسی بکه م؟... باسی نو خه رجیبیه ی باو کم بکه م که پتی ده دام، یا له و میوانانه ی که دوینئ هاتنه مالمان بدویم؟ یا خود باسی نو که شته مان بکه م که له گه ل ماله وه به ئوتومبیله که مانه وه کردمان به ناو شاردا؟

ناچمه ناو ئەو بابەتانەوێ چونکە هیچی نەبوو بە نسیم و نەمتوانی
 وەکو ئەو ژیاڵە بژیم، تەنھا ھاوڕێیەکم ھەبوو کە ناوی (ئەمینە) بوو. زۆر
 جار ئەوێ لە ناخدا ھەبوو بۆم باس دەکرد، باوکی مامۆستای سەرەتایی
 بوو. کچیکێ زۆر سەنگین و ڕەفتار شیرین بوو.

لەگەڵ ئەوێشدا زۆر زیرەك بوو. ئەمینە زۆر زوو لە شەتەکان
 تێدەگەیشت و دەرکی پێ دەکرد، سەرەپای ئەوێ پەرەردەییەکی زۆر
 جوانی لە خێزانەکیەوێ وەرگرتبوو. ھەندێک لە کال فامەکانی ھاوڕێمان
 مامەلە و ھەلسوکەوتە نمونەییەکانی ئەمینەیان پێ ھەرس نەدەکرا و
 تانەیان لێدەدا و پێیان دەوت: (کۆنەپەرست، دواکەوتوو، و لەم قسانە...)
 ئاھ... خۆزگایە منیش وەك ئەمینە (کۆنەپەرست) بوومایە! بەلام
 پاکیزەیی و کەسایەتیی ئەدەست نەدایە...

من جگە لە چاکە و دڵسۆزی چی ترم لە ئەمینە نەدی و هیچ
 بەرھەڵستییەکی نوێ خوازی نەدەکرد. ھەولێ زۆری لەگەڵم دا تا منیش
 وەك خۆی ئاكار سەنگین و جوان ھەلوێست و وەر بەرزیم، کتیی زۆری
 پێدام. بەلام تەنھا لەبەر ئەوێ زویر نەبێت وەرم دەگرت ئەگینا هیچم
 نەدەخوێندەوێ، ھەر بۆیە دەتوانم سالانی خوێندنی ئامادەیی بە سالانی
 نامۆیی لە پۆحانییات ناو بنێم.

پۆزێکیان ئەمینە بانگەێشتی کردم بۆ مائی خۆیان. دایکی زۆر بەگەرمی
 بەخێرھاتنی کردم. خواتێکی نایابی بۆ ئامادە کردبووین، ئامۆزگارییەکی
 زۆری کردین. درێژە ئامۆزگارییەکانم لەیاد نەماوێ، بەلام بیرم دێت کە
 پۆشتم پاکەتێکی خستە دەستم وە. کاتێک کردمەوێ بینیم ھەندێ پارە و
 خاویەك و جوتێك نەعلی تێدا بوو. زۆر سەرسام بووم نەك بە دیارییەك
 یاخود بە ووردییەکی دایکی ئەمینە، بەلام بەو ژیاڵە بەختەوێ

خیزانه که یان و به بوونه خاوه نی دایکیکی ئاوا و به و په یوه ندیه گهرم و
 گوږه. ئەمانه هه مو ئه و ئومید و هه سرهت و بیر و خه و نانه بوون که
 ژیانیان داگیر کردبووم. ئای دایه! ئەگەر ده تزانى چهنده بیرت ده کهم! ...
 له زۆر زووه وه پوخسارتم نه دیووه،

ئەم باره من ده کوژیت،

مه پرسه حاله له هاتوو و پوشتوو،

سیمات ده رخه دایه، بۆ ئەم تاقانه یهت بیه هه توان...

له دواناوه ندیدا نه متوانی ده وروپه ریکی باشم هه بیئت. هه ستم به
 به دنیاى هه ندی له گه نچه کان کرد. به لام به هوی ته نیایم و بی
 چاره ییمه وه وازیان لی نه ده هیتام. هه ندیکیانم زۆر باش ده ناسی، ئەوانه
 ته نها ده یانو یست بۆ کات به سه ربردن له گه لم بن. منیش زۆرم له خۆم
 ده کرد و پووم نه ده دانئ. واته باشه کانیا ن ده سستی من نه ده که و تن و منیش
 خراپه کانیا ن نه ده ویست.

له خویندنگه هه ندی گه نجی چه پ هه بوون که زۆر جار ده چومه لایان
 و له کۆبونه وه و دانیشته کانیا ندا به شداریم ده کرد. له به رئه وه ی له
 فه لسه فه ی تیگه یشتنی ئیمه دا هیزکی مه عنه وی (واتایی) نه بوو له ژیا ندا تا
 ملی بۆ دابنه وینین، بۆیه خۆمان به ناچار نه ده زانی پا به ندی هیچ رێسایه ک
 بین. هه لبهت چه مکی دین له به رایى ئەم لیسته دا بوو. بۆیه به
 سه ربه رزییه وه به شدارى چالاکیه کانیا ن ده کرد. له وه گرنگتر بۆ کچیکی
 لاوی ته نیای بیچاره ی وه ک من به پێگای پزگاریم ده بینى، به لایه نی
 که مه وه ده مو یست وابی. چونکه هیچ نه بی گه نجانى ئه وی منیا ن وه ک
 مرۆفیکی ئاسایی ده ژمارد و ریزیان لی ده نام، به لام به داخه وه که وام
 هه ستردبوو...

ئەو گەنجە بېياكانەى لە چواردەورم بوون ھەندى جار زىدە پەوييان دەکردو منىش بە گزياندا دەچووم، گوايا بەم شىۋەيە خۆم دەپاراست. واى ئايسىلى داماو واى.... بەو دەستە ئاورىشمەو ە چۆن شەر دەكەيت و پارىزراو دەبىت؟

بەھوى و نەھوى چىتر كەوتبوومە بارودۆخىكى واو ە خۆشم دەمزانى خۆم بۆ ناپارىزىت. منى داماو ھەر چوارلام بە دوژمن تەنرابوو.... بە جۆرىك ە نەمدەتوانى بزانم كى دوست و كى دوژمنە. ياخود پىوانەكانى من نەياندەتوانى ئەو ە لىك جودا بکەنەو ە.

ژينم سەرەونخوون بوو:

بەردەوامم لە گىرپانەو ەى ئەو ژينە رىزىپەپەى ە ھىچ بەزەبىيەكى بۆم نەبوو....

بەلى، ئىدى ئەو پۆزانەى بۆ من ناخۆشترىن و تالترین تراژىدىيان بەخشى نزيك دەبوونەو ە. ھىچ كات بىرم لەو ە نەکردبوو ەو ە ژيانم بەو پادەيە دابرمىت و ئومىدەكانم لە پەگەو ە ھەلېكىشترىن، بەلام ئەو دۆخەى بەبى پەروا و بى بىرکردنەو ە تىى كەوتبووم ھەر زوو ەوالى ئەو ەى دابوو، بەلام تاوانەكانى لاوتىتم پىگەيان نەدام دەرك بەو بارە بکەم، گەر ئەو تاوانانە نەبوايە ئەو ئىستە لىرە نا، بەلكو لە شوينىكى تر دەبووم.

ئەو پووداو ە ھەژىنە .. ھەركات چمكىكم بىر دىتەو ە، زىاد لە خودى پووداو ەكە، پىشەكىيە ئامادەكراو ەكانى، موو ەكانم گرز دەكەن و ەستى نەفرىن لەخۆکردنم تىدا دەبزوین.

سەرلەنوئى ساراي ئەندىشە لە خۆيدا ونى كردمەو ە ...

ئەو ە پشكۆى پەشىمانىيەكى بى ھودە بوو و ەناومى دەقراچاند... ھىچ كەس ئاگای ئى نەبوو. بەلام بە چى دەچىت؟! كۆرە دەولەمەندىكى بەناو

بانگ که هیچ باکیکی به دنیا نییه.. لافی پاستگویی لیده دا، راستر بلین وه ستایه کی شاره زاو پتویییه کی فیل باز بوو. منیش کچیکی لای ساویله. نه م فیلمه هر له سهره تاوه دیار بوو که به فرمیتسک کۆتایی دیت.

به لام وهره نه م میسکه پووچه ی من حالی بکه. به هوی نه وه ی که به هره یه کم هه بوو له وینه کیشاندا، به شداریم کرد له و دهسته یی که مامۆستای هونه زمان پیکی هینابوو. پیشه نگی دهسته که ش کوری سیاسه تمه دار و بازرگانیکی ناسراوی نه و ده فهره بوو که ناوی (چاداش) بوو. چاداش خویندکاریکی دیار بوو له خویندنگه که ماندا. هه رجۆره چالاکیه ک بکرایه ده بوو به به شداریبوون یاخود به ریکخستنی نه و چالاکیه پۆلیکی بگتپرایه.

به پشت به ستن به دهوله مندییه که ی باوکی، مامۆستا کانش زۆریه ی چالاکیه کانیاں به و پاده په پاند، نه ویش نامه ردانه نه مه ی کردبووه هل و ده رفه تیک بۆ قۆستنه وه ی متمانه و خوش باوه پیی کچه کان. سهره پای هه موو نه مانه له گه ل (چاداش) دا ناشنا ببووم و ته واو شهیدای یه ک ببوین و لیک جیا نه ده بووینه وه.

نه مینه ش زۆر زیر و تیگه یشتوو بوو، زۆرجار ناگاداری ده کردمه وه: "نه و کوپه که سیکی بی باکه، ناگاداری هه لسوکه وتت به". هه ر که س گه وریه ک یان پئی نیشاندهریکی نه بیّت سهری به هه موو گۆشه یه کدا ده کات. وه ک ناشکرایه مرۆڤ له و ته مه نه دا خۆی به خاوه نی بۆچوون ده زانیت و چاوی له ناست پینمایی که سانی تر دا هه لئا یه ت. مه خابن واش بوو.

به هۆی ئه وهی به هه ره یه کی وینه کیشانم هه بوو هه ر کات قه له م و کاغه زم به ده سته وه ده گرت ده بوو وینه یه کم بکیشایه، جا یا بینا و خانوو یان وینه ی هه موو ئه ندامانی خیزانه که م (که نه م بوو).

زۆر جارانی ش خۆم به خۆیندنه وهی شیعره وه سه رقāl ده کرد، به تایبه تی خۆیندنه وهی ئه و شیعرانه ی بۆ دایک نوسرابوون. په یوه ندی و نزیک بوونه وه م له چاداش پۆژ دوا ی پۆژ له هه لکشاندا بوو، به وینه ی دوو هاوپی سه ر پاست و دلسۆز پلانی گه شمان ده کیشا و زه مینه ی فشه لی دها توویه کی ساخته مان تاوتوی ده کرد. ئه مه له و ژیا نه وێرانه یه مدا شتیکی هه ر زۆر ئاسایی بوو. زیاد له مه ئه وه شی پی پاگه یان دبووم که به کۆتایی هاتنی وه رزی خۆیندنه مان ده م کاته بوکیکی شوخی خانه واده به ناوبانگه که یان.

به لام... به لام سه ره نجام چاوه کان کوێرین و هه نگاوه کانیش به رپی خۆیان نه بینن! ئه مینه هه ر زوو پیشبینی ئه م ده ره نجامه ی کردبوو، هه ر بۆیه زۆر هه ولیدا تا منیکی هه تیوی بیکه س زیاتر ژیا نه به ره و فه وتان نه چیت. به هه موو هیزیه وه پیگری ده کردم، نمونه گه لیکی زۆری بۆ باس ده کردم تا په ند وه ریگرم و چه ند باره نه که ومه ناو هه مان هه له وه. زیاد له گوێ نه گرتنیش لی، جارێکیان پرکیشیم کرد و هاوارم به سه ریدا کرد: "هه رله به ر ئه وه ی خۆت که سیکی وات ده ست نه که وتوو ه ئیره یی به من ده به یه ت!!!"

جا ئه و پۆژه په شه و کا بووسی تارماییه کانی... چاداش پۆژیکی شه ممه بانگه هشتی مالی خۆیانی کردم.. به هانه ش بۆ ئه مه: "گروپیک کچی تر دین بۆ ما لمان سه یری ئه و وینه و تابلۆیا نه ده که ن که کیشاومه. هه ر به و بۆنه یه شه وه سه رو په رداخ چا ده خۆینه وه" منیش بی بیرکردنه وه

قه بولم کرد. "گه وره کانمان جوانیان فهرمووه که بارووت و ناگر پیکه وه
هه لئاکه ن. مه گهر چهنده راسته که کوپ و کچیک پیکه وه بن سیته میان
شه یئانه!"

چیتری ئه و یانگار ییه تاله باس بکه م؟! به خیانه ت کردن له خۆم و
دایکی ئازیم، ئه و دایکه ی وانه ی دین و ژین و ئیمانی به خه لکی دهوت له و
ماله هاتمه دهر. ئه و ناپاکییه ئه وه نده گه وره بوو که لیخۆشبوونی
نییه! .. سه ره نجام وه ک پیشببینیتان کردبوو به زۆر له قه فه سی
ده ستریزیدا توندی کردم. منی ساویلکه بوومه کۆیله ی ئاره زوه
ئازه لیه کانی دپنده یه ک و به چرنووکه ژه هراوییه کانی پاکیزه یی لیدامالیم.
ئه م پووداوه به ته وای مانای تیاچوونی من بوو. بۆ یه که مجار سه دای
پووکانه وه ی هه موو ئه و هیواو ئامانج و ئاواتانه ی که دامنا بوون به رگویم
که وت، هه موو ئه و شۆک و باره ناچیز و پووداوه له رزێنه رانه
دیوه زمه یه کیان بۆدروست کردم و بووه له که ی شه رمه زاری به ته ویلای
که سایه تیمه وه، ویست و حه زای ژیا منی سه ره ونخون کرد، کۆشکی
که سایه تی مرقۆیک پووختنرا، پاکیزه یه ک له ژیر پی نرا، مه گهر ئه وانه هیچ
به ها و سه نگیکیان بۆ مرقۆ دانه دهننا، مه گهر ئیمه ی کچان جگه له پارچه
گۆشتیک بۆتیرکردنی ئاره زوه نزمه کانی ئه وان چیدی نه بووین.

فه ریاد و هاوارم له ماله که دا هه موو خه لکی باله خانه که ی هینابوویه
سه رپی! به کی چی؟ ئه وه ی پلانی ئه و ته له به ناپاکی چنراوه ی دانابوو
کاری سه ره تایی بۆ ئه وه ش کردبوو. مه گهر چی که هه موو هات و هاوارم
ته نها خۆم بیستبووم! ..

ئه و پۆحه پاکه م، سه رتا پای جوانیه کانم، هه موو ئه و بیره ناسکانه ی
بۆ داها تو هه م بوون، هه موویم له و ماله دا به جیه پششت..

چیتر من نہ دہڑیام، وہکو مردوویہ کی زیندوم لیتا تہو، دہ بیٹ ہوشم
لہ دہست دابو بیٹ کہ خیانتہ لہ وئہ مانہ تہی دایک و باوک و برا نازیزہ کہم
کرد!.

ہہوئی خوگوشتنیشم سہری نہ گرت:

بیرکردنہ وہم لہ کار کہوت، ئیتر بہردیک بووم، جہستہ یہ کی بی پُوح.
تا ہاتمہ وہ بہشی ناوخری سی جار ہہوئی خوگوشتنم دا .. سی جار
خوم ہاویشتہ بہردہم تایی سہ یارہ وہ، چہندہ نارہحت بوئو مردنہ!
دہمہوی بمرم قہدہر پیگہی خوگوشتنیشم نادات! چیتر ناتوانم بڑیم.
ئوتومبیلہ کانیش نام شیلن، دہ لئی شوقیریان تہنہا بؤ منہ! پوژانہ
چہندہ ہا پروداوی ترافیک دہ بیٹ، چہندہ ہا کہس دہمریت، لہ کوین؟
تہی بؤ من نامرم؟ .. نازانم ہہردہ لئی ہیزیکی شاروہ پیگرہ لہ مردنم.
ہاتمہ وہ بؤ بہشی ناوخری، زور شہکت بووم، چہند پوژ بہبی
خواردن و خواردنہ وہ ژیانم بہسہر برد، زیاد لہ وەش نہدہ چووم بؤ
خویندنگ، تہواو پووخا بووم...

تہنہا دؤستم، ہاوپولم، ئہمینہ چہند جار ہاتہ لام. زور تکای
تیاہ کردم کہ لہ خویندن دانہ بریم تہنانت جاریکیان دایکیشی لہ گہل
خری مینابوو.

بہ لام من ہیچ گویم نہ دانی چونکہ بہ لای منہ وہ ہہموو شتیک بہ پایان
گہیشتبوو...

تہنہا پیگہ چارہشم شاردنہ وہی ئہو جہستہ گوناہکارہم بوو لہ پہنای
مہزارگہ یہ کدا. چونکہ ہہروہک لہ ژیاندا بہتہنہا بووم با لہ مردنیشدا دور
لہ دؤست و ہاوری و خزمان و نزیکانم بم..

نه متوانی به ره له سستی پېدا گریه کانی نه مینه بکه م و به سه رهاته که ی لئ
 بشارمه وه. که شهرمه زاریه که م بؤ گتړایه وه هه روه که نه وه ی پووداوه که ی
 پېشتر بینییبت، ژور به لایه وه مایه ی سرسامی نه بوو، چونکه ژور جار
 هوشیاری دده مای که له گه ل هه موو که س به یه که جور په فتار نه که م..
 نازانم بؤچی تینه ده که یستم و گویم بؤ نه ده گرت...!

ته زووی نه فرین و قیزله خوځردنه وه جه سته ی ته تکه کراومی هینا بووه
 له رزه. به هیوای چاره یه که بؤ نه م دهرده بی چاره یه خوځم لای باوکی
 چاداش بینیه وه، بریارمدا خیانه ته ی کورپه که ی بؤ باس بکه م (به لکو
 سؤزی بؤم بجولئ و به زه یه کی پیمدا بیته وه و له م بی دهره تانییه پزگارم
 بکات).

هه موو نه و پلان و پووداوه قیزه ونه م به دهم فرمیسه که وه بؤ باس کرد،
 به لام سه د داخ، به بی هیچ شهرمکردنیک، سه ره پای نه وه ش که وه که
 پووداوکی ژور ناسایی دهاته پېش چاوی به ره و پووم وتی: من کاتی
 نه وم نیه له گه ل که سیکي سؤزانی وه تودا به فیرو ی بده م، برؤ سه یری
 به رپیی خوت کردبا و ناگات له هه لسوکه وتت بوايه...!

نه م هه لو یسته نامرؤفانه یه هینده ی تر زامه که ی کولاندمه وه. هه
 به وه وه نه وه ستا، هه روه که بلئی شایسته ی زیاترم، هه ستایه سه رپی و
 به دهنگیکی به رز به پوومدا: برؤ دهرئ و له بهر چاوم ون به، گه ر نا هه ر
 ئیستا پؤلیس بانگ ده که م تا بؤ هه تا هه تایه بته که نه زیندانه وه.

فرپی دامه دهره وه، هاوشیوه ی زبل له سه ر نه و شوستانه که وتم.
 ته نها شتیک له و کاته دا به بیرمدا دهات مردن بوو، به لئ نه و، واته
 مردن تاکه دهرگایه که بوو که ده ی توانی خویم بؤ بخاته سه ر پشت و
 بمگوازیته وه بؤ ولاتی (نادیار). جار جار هه ش سیبهری وته کانی نه مینه

دەكەوتە سەر يادگەم و پاست وئىزى ئەو و سەر كەشى منى دەھىتايە پىش
چاوم.

تۆرجار دەيوت: ئايسىل ھەر كەس يادى خوا لە دلیدا نەبىت و لە تاو
لە دەست دانى خۆشەويستى ئەو خۆشويستراوہ ئەزەلىيە پانەچلەكىت،
دەستى دەچىتە ھەموو كاريكى بەد و نەشياوہوہ. مەگەر چەندە پاستگۆ
بوويت...!

باوہر دەكەيت يان نا! تاكە بەر بەست لە ئەنجامدانى ئاوها كاريك
بريتىيە لە پشكووتنى گولى خۆشەويستى پەرورەدگار و ترسى پەنجانى
ئەو خۆشەويستە لە دلاندا. گەر نا خۆپاگرتن لە بەردەم شالاوى سەختى
نەفس و ھەلچوونى ئارەزووہ ئازەلىيەكانى جەستە كاريكى ئاسانە.
دووبارە دەستم كردهوہ بە لادان، ھەندى جار وام لىدەت ئازارەكانم
دەمبەنەوہ چەند سالى پابوردوو و بەرەو ئەو نشوستى و مەينەتايانە
راپىچم دەكەن.

ئەو كارەساتەى چاداش بەسەرى ھىنام ھىچ چارەيەكى بۆ
نەھىشتبوومەوہ جگە لە پەناگرتن بە پەرورەدگار.

ھاوارم دەكرد! خودايە يارمەتيم بەدە.. گەر لە پىش لام دابىت بەلام خۆ
دوا پەناگەم تەنھا و تەنھا تۆيت. تواناي خۆت پيشانى ئەو خائىنانە بەدە..
ئەم بەندە لاوازەشت لە تەنگانەدايە، خودايە چى دەبىت يارمەتيم بەدە.
ئەو پارانەوہيە چەندە باريكى نامۆ بوو! ھەرەك دەما و دەم ئەو نزا و
پارانەوہيەم گىرا بوويىت و لە ئاسمانەوہ پاستەوخۆ وەلامى نزاكانى من
درايىتەوہ، پاش ئەوہ پووداويك پوویدا كە بە بۆچوونى ئەمينە (دەستى
يارمەتى خودايە).

له بیرى ئەو دەابووم پێش ئەوێ بمرم پلانی لەناوبردنی چاداش دا بنێم
و گورزی تۆلەى خۆم بوەشێم. لەم سەرۆبەندەدا ئەمێنە بە هەناسە
برکێتوێ خۆى کرد بە ژوروێ کەمدا...

سەرەنجامى ناپاکی

له نامیزی گرتم و بە هەناسەى پچپ پچپوێ وتی:

- نزاكانت لاى یەزدان گیرابوون..

بە مەراقوێ پرسیم:

- چى بوو؟..

- چاداش مردوێ..!

هەر کە وشەى مردنم بیست خێرا هەستاموێ و ئامیزم بۆ ئەمێنە
کردهوێ. وتم:

- راستیم پێ بلی، چیت بەرگەى هەلخەلە تاندن و گالته ناگرم!

- راستى دەلێم، مردوێ و دەلێن لە ماله کەى خۆیاندا خواردنی
ژەهراوى بووى خواردوێ. بەلام بە دروستى هۆکارى سەرەکی نازانرێت.
لە و کاتەدا بۆ یە کەمجار ئەمەم بەلدا هات: (خودایە...! ئەى
دروستکەر و سەرپەرشتیکەرى کاروبارەکانى گەردوون، بە راستى مەزنی،
دەسهلات و توانات بەسەر هەموو شتیکی گەردووندا هەیە). لەو دەمەدا لە
قولاییەکانى ناخموێ ئارەزووم دەکرد پابکەم و ئەمە بە گوێى هەموو
دروستکراویکدا بدەم.

چەند بێ باوەربیت بەلام لە کاتى تەنگانە و بێ نەواپیدا خودات بەبیر
دێتوێ.. "ماددە" تاکە دەروازەى ک بوو کە لێیوێ دەمپوانییە بوون. تاکە
زاراوێ بوو کە زمانى ئاوێزم گۆی دەکرد. جیگایەکی تر بۆ ئەمانە
نەما بووێوێ. بەلام ئەو بەسەر هاتە راستییە ک بوو کە بەتەواوى مانا گومان

بېر بوو. به جۆرئك نه مده توانی خۆم له نیگا پاشكاوه كانی ئەم پووداوه پاز
نامیزانه دهرياز بكهم!!

بېنگومان فەرمانپره وای گهردوون له سته میکی ئاوها خوش نه ده بوو.
مردنی چاداش هه رچه نده چاره یه ك نه بوو بۆ ئەو ژيانه نۆزه خیهی كه
تيايدا ده ژيام، به لام هیچ نه بێت له ژياندا نه مانی دلدانه وه یه کی بچوك بوو
بۆم...

یه كسهر له شوینی خۆمدا دانیشتم و هۆن هۆن دهستم كرد به گریان،
ئهمه ئەشكى ههز و كین و تۆلەیه کی نوێ بوو پێكه وه. ده بوو له گه ل ئەمه
پابهاتبام، چونكه گهر چیتر بژيامایه بهم جۆره بوو ژینم. ئەوهی چووبوو
چیتر ناگه پیتسه وه، ئەو ئومیدیه پووخواوانه چیتر ئەسته م بوو
بيناكردنه وه یان و، هه موو ههسته مردوو هه كانم زیندوو بوونه وه یان زهحمهت
بوو.

به هۆی داکۆکی زۆر و پشتگیری ئەمینه و ماله وه یان جاریکی تر
گه پامه وه خویندنگا. ئەو پۆژه تهرمه كه یان هینابوو خویندنگا و
بۆنه یه کی ماته میان بۆ پێكخستبوو. هیچ كهس له و پیزه پری و كار ه به د و
سهركه شییانهی كه ئەنجامیدا بوون به ئاگا نه بوو، ههركهس ده چوو ه سه ر
سهكۆ باسی له لیها تووی و بلیمه تی و به توانایی و قاره مانیتی ئەو وهكو
قوتابییه کی نموونه یی ده كرد. چه ند جار هاوارم كرد: تكایه كه میكیش
گوێ له من بگرن تا باسی ئەو دپنده یه ی ناو پێستی ئاده میتان بۆ بكهم،
كه چۆن خوینی سته م لێكراویکی وهكو منی مژی، به لام ئەمین به هیه
جۆرئك دهستی به رنه دام، چونكه ده یزانی كاریکی چه نده شیتانه
ده كه م!!

ههركهس هه لدهستا له سهنا و ستايشكردنى نه ده كهوت، هه تا هه نديكيشيان فرميسك به چاوانياندا ده هاته خواري. نه مينه نه و ئيواره يه برديمه وه بۆ مالى خوڤيان، له راستيدا نه مده ويست نه و كه شه پاكي ناو نه و خيزانه له كه دار بكم. به لام ناچار يووم نه متواني قسه ي نه مينه بشكېنم، نه مينه ي دوستى ئازار و خه م و ده رده كانم. نه مينه ي دلسۆز ئاگاي له و ساردىيه م بوو له پويى ديندارىيه وه، له بهر نه وه زۆربه ي كات له كه لىدا بوو و ليم جيا نه ده بوويه وه و هه ندى جاريش تيكه لى كه سى ديندارى پيڤه كردم. له لاي براده ره كانم نه وانى كه وه كو من بيريان ده كرده وه پيژىكى نه و تۆم نه مابوو، نه م ده توانى وه كو نه وان شاهانه بژيم. مرقۆ ده بيت به پيژه وه بژى و خاوه ن كه سايه تى خوڤى بيت، هه روه ها من كچ بووم، به مانه وي و نه مانه وي ئيمه ي كچان له چه ند پوييه كه وه جياوازين له گه ل كوڤ، كچيك بۆ نه وه ي پيژو سه نكيى و كه سايه تىيه كى تاييه تى هه بيت ده بيت ده رك به كۆمه ليك هه ستىارى بكات. من ئا لي ره دا له گه ل هاوشانه كاندا ليك تينه ده گه يشتين.

نه مينه ي هاوپم له گه ل براده ره هاوپير و باوه ره كانيدا نه ده گه را، به لكو له گه ل مندا زۆربه ي كاته كانى به خه رج ده دا، ده مزانى كه به باوه پى خوڤى نه ركىكى پيروز نه نجام ده دا و ده ويوست تامى باوه رو ئيمانى راست و دروستم پى بچيژيت.

شاه.. خۆزگايه توانيباي! هه ندى جار زۆر نه مه م ده ويست. به لام بونيادي من تواناي نه ويا به ته هه ستيارانه يان نه بوو. له بهر نه وه نه بوو نه بوو... دووباره له بابه ته كه چوومه ده ره وه، داواى ليپووردن ده كه م ماموستا..

زۆر ماندووېووم.. كه مېك پشوو ددهم و دواتر دهست پېده كه مه وه.
هه لېه ته گه ته مه ن بوار بدات..

به ته نيا و بى پشت و په نايه ك له به رانېه ر كۆسپ و له مېه ره كانى
پوژگاردا وه ستا بووم.

وه ك كچېكى گه نچ نه م ده توانى پاستييه كان وه كو خويان ببينم،
به هوى بى نه زمونښمه وه پاست و چه پم ليك جوودا نه ده كړده وه، چونكه
چوارده ورم به كه سانېكى بى شهرم و شكو دهوره درابوو. بهرگه گرتن زور
نه ستم بوو.

پېش نه وهى چاوم به پووناكى ژيان هه لېت تاريكى ژيان به سهرمدا
داها ت..!

دوو باره سلاو ماموستا

له مالى نه مينه داين:

نه مينه به زور برديميه وه بؤ مال ه وه و نه وه شى وت كه به سهرهاتى
چا داش لاي كه س نادر كېنېت و نه يدركاندووه. به لېنه كهى برده سهر.
چونكه تا ئيستا نه وه به سهرهاته كه س نه ييېستووه، دياره كه به پاستى
كچېكى دروسته، نه گه ر براده ره كانى خوم بوونايه هر له به كه م ساتدا
ده كه و ته شارانه وه. به كيك له و لايه نانهى كه و استايشى نه و ديندارانه م
به هوى وه ده كړد نه م لايه نه يان بوو، هر هيچ نه بېت نه و به لېنهى ده يدنه
ده يه پېننه جى، نهى سه باره ت به نيمه چى..؟ نه وه هر باسى مه كه..

نه مينه و باوكى ده يانويست رزگارم بكه ن

دايك و باوكى نه مينه زور به گهرمى پېتشوازيان ليكردم، مالىكى پاك،
بؤنى ميسك ئاسا.. له هه موولايه كه وه به رامهى ئاسوده يى دههات. هات و

هاوار، جنيۆ، سوکايه تی، وتهی ناشیرین، فیّال کردن، یاخود هه له بهرامبه ر کردن، هیچ له مانه بوونی نه بوو...

له ویدا خۆم له شوینیکی هیمن و ئاسووده به خشدا ده بینیه وه. دایکی به نهرم و نیانی و له سه رخۆبیه که وه له ئامیزی گرتم و به خیرهاتنیکي گهرمی کردم.

ئا له و کاته دا یادی دایکم که وته وه و وتم گهرمایه ئه ویش چاوه رتی هاتنه وه می ده کرد و له ئامیزه گهرمه که ی خۆی ده گرتم و خواردنی خۆشی بۆ ئاماده به کردم...

له ئامیزدا هیچ نه نوستووم، پرومه ته کانم هیچ بهر لێوه ته پرهکانی نه که وته وه... ئاه دایه...!

چ ده بوو له ژياندا به مایتایه و بۆ جاریکیش بتوتایه: "کچم پۆله شیرینه که م" ده زانیت دایه چهنده ئاتاج و تینووی ده نگتم؟... با لێره نه وه ستم چونکه به پاستی هه ر که بیرم ده که ویته وه دووباره هیزو وزه م لێ ده بریت. دایکی ئه مینه خۆشترین خواردنی ئه نادۆلی به جوانترین شیوه ئاماده کردبوو بۆمان. هه میشه و هه رده م ئاوات و هیوام سفره و خوانیکی به وشپویه بوو که له گه ل هه موو ئه ندامانی خیزانه که ماندا پێکه وه کۆمان بکاته وه و خواردنی له سه ر بخۆین. دایکی به چواره ورماندا هه لده سوپا و پێداویستییهکانی سه ر سفره که ی ته واو ده کرد، به رده وام ده یوت: "کچم ئا له مه ش بخۆ یا ئا ته به س ته نها تامی ئه مه شیان بکه، کچم ئه م جوړه یان زۆر به له زه ته.!" ئای ئه و خاتوونه چهنده دلپاک و پۆخ سووک و خۆشه ویست بوو، پێده چیت هه موو دایکان به و جوړه بن.

به ئه مینه م وت:

- ده لێتیت باوکت له مال نیه؟

وتی:

- له بهر ئیتمه نه هات یانی له بهر ئه وه ی خواردنه که مان به شینه یی و له سه رخوویی بخوین ..

چه نده په وشتیکی جوانه ! من به م په فتارانه هیچ پانه هاتبووم . چونکه نه و ژيانه ی که گوزه راندبووم نه زاکه تی بیر بردبوومه وه .

پاش نان خواردن چو وینه هۆله که که کتیبخانه یه کی گه وره ی پر له کتیبی لیبوو، نه و کتیبانه م هر نه بینیبوو .. بینایه ک له سه ر شتوای کون بنیات نرابوو، دیواره کانی تابلوی جوړاو جوړی پتوه هه لواسرابوون و له ژیر هر تابلویه کدا وته یه کی به پیژ و مانادار نو سرابوو .

نوو سراوکیانم تا ئیستاش له بیره که نوو سرابوو: "نه ی مړوځ خوت بخوینه وه"

له کاتیکدا که من سه یری لای پاست و چه م ده کرد، باوکی نه مینه به پوویه کی خوش و جل و به رگیکی ریکوپیکه وه هاته ژوره وه .

که سیکی زور به پیز، به پوویه کی خوش و دهنگیکی نرم و له سه رخووه وتی: "کچی خوم زور به خیرییت" به لام دهستی دریز نه کرد بو ته وقه، هر بویه منیش دهستم دریز نه کرد .

تابلوی کاریگه رانه و به شتوازیکی زور جوان و له سه رخو له باری ژيانمی پرسى، ده مزانی که ده یویست به میښته گفت و دل ئاسووده م بکات . کرنگیه کی زوری پیدام ..

وتی: کچم، نه مینه زور ده یویست میوانداریت بکات . منیش زورم به لاوه کړنگ بوو خوشحال ده بووم .

- من ماموستام . توش به قوتا بیم ده ژمیردرییت . زیاد له وهش مادام هاوړتی نه مینه یت نه وه هر به کچی خومت داده نيم .

منیش ھەر وەکو تۆگەوردەبووم، نۆریەى ژيانم بە بۆياخچىتى و كۆك
 فروشتەنەو بەسەر برد، نۆر ئازارى ژيانم چەشت. بەشدارىم كردو ئارام
 گرت و بەرگەم گرت. خوداى گەورە ھىچ ئەركۆك بەھەدەر نادات. باوەرم
 وایە تۆش ئەم ئازارانە وەلادەنىيت و ژيانىكى كامەران و بەختيارت
 دەبىت.

سى ئامۇزگارى

كچى خۆم لە ئەزموونى ژيان كە بەدەستم ھىناوہ سى ئامۇزگاريم بۆت
 ھەيە، گەر بيان ھىتىتە جى باوەرم وایە سوودمەند دەبىت.

يەكەم: دەمەوئەت دەرگاكانى مالەكەمت لەمپووە وەكو كچىكى خۆم
 بەپوودا بگەمەوہ. ئامادەم يارمەتيت بەدەم لەھەر كىشەيەك كە پوويەپووت
 دەبىتەوہ. لە ئىستا بەدواوہ زوو زوو چاوەپىتانين. بۆ ئەمە خىزانىشم
 ئامادەيە. ھەر گرفتىكت بۆ پىش ھات لای ئىمە باسى بگە، دالئابە بەپىي
 توانامان ھەولئى چارەسەركردنى دەدەين.

بىرم دەكردەوہ چەندە كەسانىكى دلسۆزۇ خەمخۆرن! بەپاستى
 ئەمانە ماناى مۆف بوونيان لە خۆياندا گەشاندبووہوہ.

تەنيا شتىكيان كە ئازارى دەدام پابەندبوونيان بوو بەدينەوہ. من لەو
 شوئنانەدا نۆر بىزار دەبووم، چونكە ئەو شوئنانەي كە من بۆي دەچووم
 نۆر بەئاسايى جگەرەم دەكىشا، قسەى سەروو گوى شكاوم نۆر دەكرد،
 ئاوا خانم ئاسا دانەدەنىستم، دانىشتنم نۆر تاقىكردەوہ بەلام سەرى
 نەگرت...

باوكى ئەمىنە بەردەوام بوو لە قسە كردن...

دووەم: كچى خۆم نۆرىەى ئەوانەى لە ژياندا سەركەوتنى گەورەيان
 بەدەست ھىناوہ ئەوانەبوون كە ھەژارى و نەبوونى و تەنگزەى ژيانيان نۆر

چەشتوو، ئەوانە لە گەل کۆسپەکانی ژياندا بە جەنگ هاتوون و نەيتىيەکانى سەرکەوتن شارەزابوون و سەرکەوتوون. بەلەين بە خۆت بدە و ئامانجىک ديارى بکە.. بە بەرنامە و پلان هەولبەدە، کاتەکانت بەوردی هەلبەسەنگێتە، باوەرەم وایە زۆر سەرکەوتوو دەبیت و دەچیتە شویتىکى زۆر باش. لە هەولداندا بە، دەتوانم یارمەتیتان بدەم و جگە لەوەش برادەرانت زۆر کاریگەر بیان دەبیت لەسەر سەرکەوتنت.

سێیهەم: کچی خۆم کەسێک کە چاوەرێی شتىک لەژيان بکات یاخود بەدواى سەرکەوتن و دلخۆشیدا بگەرێت دەبیت زۆر بە ناگا بێت و ئەو ئەرکەى لەسەر شانیهتی بەباشی ئەنجامی بدات.. دەبیت بەدواى مەبەستى بەدیهيتاننى خۆیدا بگەرێت و پیتی ئاشنا بێت.. گەر نا سەرکەوتن هیچ سودىکى پێناگەيەنیت و کاتى دەبیت.

پێويستە هەموو پۆزىک ئەم پرسپارانە لە خۆمان بکەين:

من کیم؟ بۆچی دەژیم؟ لەکوێو هاتووم؟ بۆکوێ دەپۆم؟ ئەو زاتەى دەسەلاتى بەسەر ئەم گەردوونەدا هەيە و کاروبارەکانى رێکدەخات چى لە نێمە دەوێت؟

ئایا ئەو کەسەى کە بە دواى نەيتىيەکانى گەردوونەوہيە و لە هەولێى خويندەوہى دێرەکانى ئەو پەراوەدايە، چەندە شارەزايى نەيتىيەکانى خۆيەتى؟! ئەو مەزۆفەى بە دواى وردەکاریيەکانى ژيان و کەسانى ترەوہيە چەندە ناگای لە کەموکورتى و وردەکاری و ناتەواوييەکانى خۆى هەيە؟!

دەکرێت لەم دەلاقەيەوہ بپوانينە بابەتەگە:

بەيانىيەک کە لەخەو هەستان، خۆمان لەناو دنيايەکى پرلە نەيتيدا لە گۆشەيەکى نەناسراوى ئەم گەردوونەدا و لەناو چەندەها دروستکراوى

سەيرو سەمەرەدا دېتەو، ئايا دەتوانىن ۋەكو ھەر ھىچ نەبوويىت
 بەردەوام بىن لە ژيان و ھۆكارى ھەموو ئەمانە نەبنە ماخۇلانى سەرمان؟
 بەلى، كىتومت ھاوشىۋەى نمونەكە، ھەر كە چاومان كىردەو ھە ھۆمان
 لەناو جىھانىكى نويدا بىنىيەو، ھەر گۆشەيەكى بە دياردەى سەيرو
 سەمەرە دەورە دراو، ئەمە دىناى خەونەكانە! لە ھىچ ھەسارەيەكى تردا
 دىمەنى خۆر ھەلھاتن و ئاوابوون ئەوئەندە دلفىن نىيە، لە ھەر چركەيەكدا
 چەندەھا تۆن ئاو بۆ ئاسمان بەرز دەبىتەو ۋە دواتر بەشتىوازيكى زۆر
 پىگخراو دېتە خوارەو، لە ئاسماندا چەندەھا گياندار لەشەقى بۆل دەدەن
 و، يەك لەيەك شىرىنتر و جوانترن. چەندەھا جۆر ئاوازي سەير سەير
 دەچىن. سەرتاپاى جوانىيەكان لىرەدان، شاخەكان، دەرياكان،
 بىبابانەكان، دۆل و ھىلانەكان و ...

ئەمە جگە لە دىناى دەنگ و بۆن كە بۆ خۇيان دىنايەكى تەواو
 جىياوزن. چواردەورمان بە مليۆنەھا زىندەو ۋە دەورە دراو..
 بەبى ويست (ئىختيارى) ھۆمان ھاتىنە ئەم جىھانە واتا ھىترائىن، و
 پۆژىك لە پۆژان چاومان لىرەدا كرايەو...

دواترىش پۆژىك بەبى ويست (ئىختيارى) ھۆمان دەبىت ئەم جىھانى
 خەونە بەجى بھىلەن...

بەلى نەئىنىيەكانى ئەم جىھانە و بوونەو ۋە چىن؟ چۆن پەيدا بوون؟
 بۆچى ھەن؟ پىدەچىت پۆژانە بە تاسەو بە دووى ۋە لامى ئەم
 پرسىارانەو ۋە بىت، بەلام ئايا ھىچ پرسىارت لەخۆت كىردو ۋە كە من كىم؟
 بۆچى ھەم؟ لەكوئە ھاتووم؟ بۆ كوئە دەپۆم؟ ھۆكارى بوونى من
 چىيە؟...

ئایا نابیت مړوږ سهره تا ئاشنای خوی بیت؟ سهره تا پرسپار له خوی
 بکات و وه لām بۆ پرسپاره نه زانراوه کانی بدوژته وه؟ مه گره نه مه له
 مەرجه سهره تاییه کانی مړوږ بوون نیه؟
 که سیک که نه زانیت کی یه و خوی نه ناسیت چۆن دلخۆش ده بیت و
 ده گاته ئاسووده یی؟...

مامۆستا به باوهړی خوی باسیکی زۆر گرنگی بۆ ده کردم، به لām بۆ
 کی! بۆ منیک که میشکی نه وه م نه بوو ه لیان سهنگینم و شیبان بکه مه وه
 و وهریان بگرم، چونکه به راستی باری ده روونیم په شوکابوو.
 نه م بابه تانه کاریگه ری راسته قینه ی نه بوو، چونکه گهر خوشترین
 خواردن پيشکشی نه خوش بکړیت، ئایا ده توانیت چیرزی نه و خواردنه
 بکات؟ نه و بابه تانه ش بۆم به وینه ی نه و خواردنه بوون. ده مزانی
 مامۆستا مه به سستی چیه، ده یویست چیم پی بلایت: "به نده یه کی گوی
 رایه ل به، نه وه ی په روه ردگار لیتی ده ویت نه نجامی بده، گهرنا به خته وهر
 و ئاسووده نازیت".

به لām من بۆچوونی جیاوازم هه بوو له سهر نه م بابه ته. چونکه
 هه ریا به تیک له گه ل بۆچووندا یه کی نه گرتایه، خانم خانم دانه دهنیستم
 گوئی بۆ رادیتم.

به لگو به پپی بۆچوونی خۆم قسه م له سهر ده کردم. ئیستاش قسه م
 هه بوو، به لām نهرم و نیانی مامۆستا له ده رپرینیدا وای لیکردم به جۆرک
 بیربکه مه وه بلیم تق بلپی ده رپرینی رایه کی جیاوازه پوویدا شیاو بیت؟!...
 به لپی بۆ یه که مجار نه وه ی له ناخمدا بوو نه موت، بۆ یه که مجاریش
 په شیمان نه بووم له وه ی که هه لنه ستام به م کاره.

مامۇستا پووناكبيرىكى بەتوانا و لىھاتوو بوو، خۇزگە ھەر چىم ھەبوو
 لەوكتەدا لە مامۇستام بېرسىايە و ئەوئىش بە بۆچوونى خۇى يەك يەك
 دەريارەيان پوونگۇردنەوہى دەدا.. زۆر دلگران بووم بەدرىژ بوونەوہى
 وتەكانى مامۇستا. ھەرچەندە مامۇستا شتى زۆر دروستى باس دەکرد،
 بەلام ئەمانە ھىچى كارىگەرى لەسەرم دروست نەکرد، دەروونى بىمارم
 ھىندە نامادەگى تىدا نەبوو كە بەم وتانە سەرلەنوئى ئاويكى زىندەگى
 بنقۇشيت و زىندوو و پووناك بىتەوہ.

كەسەك لە ئازار و ناھەمواريدا بىت، ناتوانىت بەئاسانى دەروونى پاك
 بكاتەوہ و سوپاسى كەسانى تر بكات. بىزار بووم..
 باوكى ئەمىنە ھەر كە ھەستى بەبىزار بوونم كرد، مۆلەتى خواست و
 چوہ ژورەكەى خۇيەوہ و ئىمەى بەتەنھا جىھىشت.

ھەموو ناخۇشىيەكانى ژيان، ئەو ئازارانەى گريان تىبەردابووم و ئەو
 پووداوہ ھەژىنەرانەى كە بى ئاگايان دەخستم، بەردەوام دەبوونە
 ئاستەنگ لەبەردەم چىژ بىنىم لە ژيان. تەنانەت ئەو كەسە فرىشتە
 ئاسايانەش بە كۆلىك ناسكىيانەوہ ئازاريان دەدام. لە سەردەمى
 دواناوہندىمدا كەسەكى تر كە زۆر ھانى دەدام و دەستى دەگرتم بۆ
 سەركەوتن، مامۇستاي وانەى ماتماتىكم مامۇستا بىلال بوو.

زۆر گرنگى پىدەدام، ئەوہبوو جارىكيان لەگەل ھاوسەرەكەيدا پىكەوہ
 ھاتن بۆلام و سەرتاپا پۇشتەيان كردم. ھاوسەرى بەپۇژى پىدەچوو
 كەنارگىرىمى لە دىن زانىبىت، چونكە كىتەبىكى بەناوى "ئەو پىاوەى
 لەدوى خۇى دەگەرىت" پىشكەش كردم. پىشى وتم بىخوئەوہ دلىام
 زۆر لىئى سوودمەند دەبىت. لەم كىتەبەدا چەمكى پەروەردگار و دواپۇژ و

چەند بابەتگەلنكى تر بەشپۆزىكى زۆر زانستپانە باس و پاڤە كراون،
بىخوینەو ە تا گومانەكانى ناو ناخت بېرەوینەو ە .

كەمىك پەرەكانىم بەيەكدادا و دواتر لەسوچىكدا فریئەدا و وتم
خویندەنەو ە ئەم بابەتەنە كاری كەسانىكى سادەى وەكو من نە ! ..
مامۆستا بىلال بەدرىزایی وەرزىك وانەى ماتماتىكى پى و تم و زۆر
زانبارىم لىيەو ە پىگەيشت، لەگەل ئەو ەشدا بەردەوام ەانیدەدام بۆ
سەرکەوتن .

چىتر منىش گەيشتبوو ە ئەو باو ەپەى كە سەرکەوتن تەنھا گەرەنتىمە
بۆ تۆلەکردنەو ە لەهەموو ئەو كەسانەى پۆژىك لەپۆژان بەشداربوون لە
كەوتنمە ناو ئەم گىژاوەو ە . بەرەو پىشچوونىكى زۆر خىرام بەخۆو ە بىنى،
بەيارمەتى باوكى ئەمىنەش بەرنامەيەكى تۆكمەم دانا و خۆم پابەندى
هەولێ پۆژانە كرد، بەمە لەماو ەيەكى زۆر كەمدا ئاسۆى سەرکەوتنم
بەدىكرد و مامۆستاكانىشم شاىەتى ئەم حالەتە بوون .

سالى سىيەم بۆ خۆى تەمەنىك بوو، لەبەشى ناوخۆى
بەريۆەبەرەكەمان و لە خویندنگەش مامۆستايان لەبەرئەو ەى چاوەپى
نمرەى بەرزىان لىدەكردم، زوو زوو ەانيان دەدام و يارمەتییان دەدام .
ئەگەر زانكۆم بەدەست نەهێنايە ئەوا لە بەشى ناوخۆى دەكرامە دەرەو ە،
ئەو ە بۆ من خۆش نەبوو، بەلام ەر ەيچ نەبىت باشتەر بوو لەمانەو ە
لەسەر شەقامەكان .

تەنانەت ئەم بېريارەم بەخۆم داوو: يا دەبىت زانكۆ بەدەست بەيتم يان
قەبوولێ ەرجۆرە كاریكى ناپەوا بكەم كە لەلایەنى كەسانى نەشیاو ەو ە
بەرەو پووم دەبىتەو ە . جەخت كردنەو ەى زۆرم لەسەر بەدەستەپنانى
زانكۆ ەاو پىيانم و ەندى لە مامۆستايانى ەيتابوويە پىكەن .

بېگومان پوځيک ديت ده ييبنن...

بۇ ئەمە زۆر سوپاسى ھەموو ئەوانە دەكەم كە يارمە تيدەرم بوون، ھەر
لە مامۇستا بېلال و خېزانە كە يەوہ تا ئەمىنە و باوكى بە پېزى، كەوا پېگە
نەما نە يگرنە بەر بۇ يارمە تيدانم...
زۆر ماندوو بووم لە نووسىن مامۇستا، پاش كەمىك لە پشووگەر تەمەن
و نەخۆشى پېگە ياندەم دېمەوہ خزمەتتان...

يەكەمى دواناوەندييەكەمان بووم

سەرەنجام بە ھەر جۆريک بېت دواناوەنديم تەواو كەرد، بەلام بە چ
ماندوو بوون و لە خۆ برائتيك! بە نيتو پەوشتيكى ناھەمواردا گوزەرم دەكەرد.
ئەم جارەيان بە جۆريك لەگەلياندا چوومە جەنگەوہ كە تتيگەن چيتر
پاروويەكى ئاسان نيم. لەو ماوہ يەدا دووركەوتەوہ لە ھەندى چالاكى كە
پيتشتر بە شداربووم تيايدا و پووبەرووى ژيان وەستامەوہ و وتم: "ئەو
شتەى ئاوەز قوبولئى نەكات باوہ پى پيتناكەم"..
سووربووم لەسەر ئەو بريارەى كە دابووم، ھەموو ئەمانە لە پاي
بە دەست ھيتانى سەرنجى دەورو بەر و سەلماندى ئەوہى كە: (منيش
ھەم).

دواى تەواو بوونى خوئىندى ئەو سالەم لەگەل چەند پووداويكى
پووخينەردا چەند ھەوالتيكى ترى دلخۆشكەرو وزە بەخشم بېست.
لەكۆتاييدا ھەولدانەكەم ئەنجاميكى ھەبوو، بوومە يەكەمى
خوئىندنگە! ئەمە شتيكى باوہ پ پېنەكراو بوو، زۆر سوپاسى ھەموو ئەو
كەسانە دەكەم كە يارمە تيدەرم بوون لە ھەلگشاندا بەرەو لوتكە و ترۆپكى
سەر كەوتن.

دهبى له وه زياتر چى بلّيم كه قهرزاريانم. هر له ئه مينه و باوكى، تا مامۆستاي ماتماتيكم و خيزاني به پيزى. به لام وهره و ته ماشاي ئه و كاره سه يره بكه ن، هه موو ئه وانەى كه يارمه تيباندام نه متوانى به جۆريك ته نانه ت بىر و باوه پيشيان وهر بگرم، به لام هه موو ئه وانەى كه ده يانويسىست بمكه نه ژێرده ستهى خويان و بۆ خويانم به كار بهيئن به رده وام له خزمه ت كردنياندا بووم! ...

مه خابن.. سهره پاي ئه و ئه زموونه تالهم له گه لياندا، هيشتا ميشكى پووچم واز له و كۆمه له براده ره ناهيئت كه دين و ژينميان به خويانه وه له ناو بىرد. چه زو هه سته كانم به رده وام له لاي ئه وانە، به لام عه قل و هۆشم كه سه دينداره كانيشى ده ويست .. باشه ئه گه ره هه موو شتيك به و جۆره پوون بيت ئه م كيشمه كيشمه له پاي چى..؟

له وانەيه ويستى سهردانه واندن بۆ فه رمان و ياسا شتيكى تر بيت، ده شزانم كه ئه مه شتيكى دروست و خوازاو نيه، به لام ئه وشتانهى مروفى له سه ر راهاتوو وه كو ئه وه نيه به پينوسيك بينوسيت و پاشان كه كوراندته وه شوينه وارى نه ميئيئت...

به پرتوه به رايه تى قوتا بخانه نه يو يستبوو كه پله ي يه كه مى به كچيكي وهك من بدات. وتبويان: "ئه و كچه يه كيكه له وانەى هه ميشه به شداره له تيكدانى كه شى ئارامى خويندنگا كه مانداندا و بى گوئى و ياخييه ". به لام دووباره سوپاسى مامۆستاي ماتماتيكم ده كه م كه له ويدا له برى من قسه ي كردبوو و مافى پاراستبووم.

وتبووى: "ماف هى كييه ده بيت بدريته ئه و، ماف ئه مسه رو ئه وسه رى نيه !" "

دواتر ناچار یوون که بیده نه من. سهیری نه و کاره پتچه وانه بهکن!
 نه و مامۆستایانهی تا دوینئ به ده ورمدا ده هاتن، نه مرق له بهر نه وهی
 بچوکتین زیانیان لینه که ویت نه یانویرابوو پشتم بگرن و زیاد له وهش
 ئاماده بوون به که می له کچیکی وهکو من به سه نه وه، به لام که سیک پالپشتم
 بوو بوو که تا دوینئ نه و مامۆستایانه رقیان لئی بوو. له کاتانه دا کوپک
 به ناوی "ئیلکار" که که سیک چهره و بوو، وای نیشان ده دا که دهیه ویت
 یارمه تیم بدات، زور داخواری نه وه بوو بیته هاوسهرم. منیش زور سانا،
 باوه پم پیکرد. وتم پیم وانیه نه مه یان وه که نه وانیت بیت، دروستتر و
 راستره وتره. هر هیچ نه بی من وام ده بینی. به لام له بهر نه وهی باوه پم
 به که سه نه مابوو، ویستم وازی لیبه ییم له بهر نه وه چیم به سه رهاتبوو
 هه مویم بۆ باسکرد، به هه رحال هه موو نه وانهی قبول کرد.

منیش بۆ نه وهی چیت ئازاره کانی زیانم له سه رم کهم بیته وه و له م
 ته نیاییه پزگرم بیت و خیزانئیکی کامه ران پیکه وه بنیم، په زامه ندیم نواند.
 پاش نه وه بر دمی وه بۆ ماله وه یان تا به خیزانه که می بناسینئ به لام
 سه ره نجام مه تر سیدار بوو. دایک و باوکی پرس یاری زوریان کرد بوو
 ده یاره م و باوکی وتی:

- بروانه کچم! ئیمه ش دنیا مان بینوو و که سانی دیمو کراتخواز و
 کۆمه لایه تین. شتیکم نییه له سه ر شیوازی بیر کردنه وه ت، به لام ئیمه
 که سانیکی خه لک ده ماننا سیت... راشکاوانه تر بلایم به باشی باست
 لیتا کریت! بۆیه وا چاکتره له دووی چاره یه کی تر دا بگه ریت...

به گریان وه خۆم فری دایه ده ره وه. من نه م زیانه م نه ویستبوو... من
 پلانی نه م پرووداوانه م دانه نابوو. نه متوانی خۆم له ده ستی نه م که سه ناپاک
 و سه مکارانه بپارێزم. خۆم نه ده پاراست، که سه له مه تینه ده گه یشت.

چیتەر من به کچیکی ئاسایی نه ده بینرام. ئاه.. ئه و دۆسته شۆپشگێڕانه م
منیان لای هه موو کهس وا ناساندبوو:

ئه وه نمایشه که ی "ئیلکار" یش کۆتایی هات.. له لایه کیشه وه دلخۆش
بووم، نه مده ویست چیدی بېمه مایه ی ئومیدی کهس. به هه موو هێزێکه وه
به ره و سه رکه وتن ده رژیستم، ده مگوت ده بیست به هه ر جۆریک بیست
سه رکه وتن به ده ست بیتم، ده بیست تۆ له له وانه سه نه وه که به کچیکی
ساده ی بی سه روبه ر پېشانیان دا بووم. ئه و پۆژه گه وره یه هاته پێشه وه.
ده چووم بۆ تاقیکردنه وه ی زانکۆ، وه کو هه موو جارێک دیسان ئه مینه له
ته نیشتمدا یه به ته نیا جیم ناهێلێت. پێش تاقیکردنه وه که کتیپێکی
بجووکی دوعای به ناوی (جهوشه ن) پێدام، هه رچه نده وتم من با وه یم به م
شته نه نیه، به لام به هۆی پێداگرییه وه وه رمگرت. وه کو ملوانکه کردم به
ملمه وه. ده بیست ئه وه بلیم کاتێک ئه و (جهوشه ن) ه م کرده ملم هه ستم به
دل خۆشییه ک کرد له ناخمد، له کاتی تاقیکردنه وه که شدا زۆر باش بووم.
به هۆی ئه مه وه شتێک به ناوی تیکچوونی ده روونی پووی نه دا، له کاتێکدا
پێشتر له تاقیکردنه وه زۆر زوو تیکده چووم.

بهشی سیهههه

سالانی زانکۆم

که تیایاندا که وتمه چهن دین

داوی زۆر مه تر سیداره وه

پوختهی ئەم به شه:

منێک که بۆ ئەوهی بێم به که سێکی به هیزو بتوانم تۆ لهی خۆم
له وکه سانه بکه مه وه که منیان دوو چاری نه وه موو نا په حه تییه
کرد، چووم بۆ ئەستانبول، له ویش دیسان که وتمه وه نێو داو و
دوو چاری سوو کایه تی بوومه وه...

داوی ئەوهش ئاشکرایه...

من به رگهی گێرانه وه یان ناگرم و ئێوهش به رگهی
خویندنه وه یان ناگرن...

دایکەم بانگی دەکردم

ئەنجامی تاقیکردنەوهکە زۆر سەرسوڕهێنەر بوو. ئەو کۆلیژ و زانکۆیە ی خەونم پێوه دەبینی وادەرچوو. زانکۆی ئەستەنبول کۆلیژی یاسا... ئەمە شوێنی ژيانم بوو، یەکەم جار بوو ئەوەندە دڵخۆشیم و ئەم دڵخۆشییەشم بەشەو و پۆژ بۆ هەموو کەس باس دەکرد. ئیدی من کەسیکی گەورەبووم. بوو بوومە خوێندکاری زانکۆ و بەتایبەتیش یاساناس.

بۆ ئەوشارە دەچوم کە هەردەم لە خەیاڵمدا بوو. چیتەر لەمەولا کەس بەچاوتیکی سووک سەیرم ناکات... هیچ شوێنێکی نەبینیبوو. بەلام برادەرە چەپەکانم زۆری خەلکی ئەستەنبول بوون، زۆر باسی ئەستەنبولیان بۆدەکردم و ئیش و کاری ئەوێیان وەسف و سەنا دەکرد. چیتەر لەچواردەورمدا کەسانی بێرەسک و چاولەمل نابن، ئازارم نادەن، دەبمە کەسیکی هۆشمەند لەناو کۆمەڵیکی کراوە و بێرەمەنددا. بۆ یەکەمجار لە ژيانمدا ئەندێشەکانم بوونە مایەیی دڵخۆشکردن، بۆ یەکەمجار زۆریک لە ئازارو بێ کەسی خۆم بێر چووێوه. ئای چەندە جوانە! یاسا ناسێک پاستی و یەكسانی و دادپەروەری پێشکەشی خەلکی دەکات، تەنانەت بێر لیکردنەوهشی گەورەیی و ئازامی بەخشە. دواتریش دەبیتە دادوهرێکی بەناویانگ لەسەر ئاستی جیهان و لەهۆڵەکانی دادگادا هەمیشە دەنگی

دادپه روه ریت ده زرنګیته وه بۆ پاریزګاری له ماف خوراو و ستم دیدده کان و ګه پاندنه وه ی مافه کانیان.

تۆ بلتی نه مه بیی؟ نه شبی ګرنگ نییه...

ته نها بیرلېکړدنه وه شی که یف به خشه، مرؤ له خوښی نه مه بال ده ګریت و نه مه ش بۆ من به سه. شاری نه سته نبول و کولیزی یاسا به ته وای بیرى منیان ګرتبوو، بۆ یه که مجار ه ستم به وه کرد ه موو نازاره کانم دامرکاونه ته وه.

له کاتیکدا نه مانم به نه ندیشه دا ده هات شه ویک له خه ومدا دایکم بینى، نه و دایکه ی نه مده ناسی و ته نانه ت به وینه ش نه مبینیوو.

سه رله نوئ فرمیسه که کانم ده ستیان کرده وه به پڅان. به لام نه م جاره فرمیسه شادی بوون، دووباره هه سته کانم زیانه وه... "بۆ ساتیک پڅه ره شه کانم بیرچوویه وه" نازانم له کوپوه ده رچوو؟

ده بیوت پڅه شیرینه که م زور بیرم کردی بۆ سه ردانت نه کردم؟ زور سه رسام بووم، که سیک بمریت ده بیت به خول، نیمه ش ده مرین، که وایه نه مه کییه له خه ومدا بانگی کردم؟ په نګه هه سته کانم سه رله نوئ پرشنگ بیه خشنه وه..

سه یزیکى خوم کرد، به لى، ده بی برؤم. ده پؤم له ګه ل دایکم باسی ده رده کانم ده که م، خوښییه کانمى له لا باس ده که م، ده چم تا ګونده که مان ببینم.

لادیکه مانم دواچار له پرسه که ی باوکمدا بینیبوو، واته پازده سال پیش نیستا. نه وکات مندالیکى زور بچووک بووم، نیستاش نه وه تا بوومه ته کچیکی ګوره، سه یره کات چه نده زوو تیپه ر ده بیت...! با برؤم.. به لام چؤن؟

بهشی دوونان پاره له گیرفانمدايه. ئای له بى پاره یی ئای... چى
دهبوو پۆژىك كه پتویست بوويت، خۆت دهرېخستايه. پۆژىك پووى
دۆستايه تیت پيشانېدايه.!

خهريك بوو تهواو بى هیوا دهبووم، له وكتهدا ئه مینه له پالمدا بېنى
زهرفىكى به دهسته وه بوو. ئه مه پيشه ی هه موو كاتىكى بوو هېچ كات به
ناشكرا پاره ی نه ده دامى. ههركاتىكىش كه ميك پيداگريم كردبا خيرا
دهیوت:

دراوسىپه كمان بۆدايكمى هیناوه... دهزانم كه دراوسى و فلان و فېسار
نييه ئه وه بوو باوكى مانگانه يه كى بۆ ديارى كردبووم و بۆى ده ناردم.
ئه مانه چه نه ده كه سانىكى سالارو چاكه خوازن! له گه ل كچىكى سه ره پۆدا
وه كو منالى خويان مامه له ده كهن. به لام بۆ؟ گوايه ئه مه داخوازی
باوه په كه يانه...

يارمه تيدانى يه كترى، پۆشته كردنى نه دارو هه ژار، ده ستگيرۆيى
پيپواران... خيزانىكى زۆر دروست و تۆكمن، ئه گه ر چى چه پره ویش نه بن
به لام له ئيمه دروستترن. ناچار وه رمگرت.

به ره له وه ی ده رگاى زانكۆكان بکړينه وه ده بیټ سه ردانى داىكم بکه م.
ده سبه جى برپارمداو بۆ سبه ينى كه وتمه پى. تا به يانى بېرم له داىك و باوك
و براكه م كرده وه: "ئيوه مردن و پزگار تان بوو، ئه گه ر منيش له
ته نيش تاندا پاكشامايه، ئه م پۆژه تالانه م نه ده دى؟! چى بکه م زۆر داواى
مردنم كرد. به لام ده لئى چى قه ده ر... ديم باوه ش به وزه ويه دا ده كه م كه
تيايدا ژياين و له گه ل يادگار يه كانى پابوردوتاندا ده دويم."

ئای.. مردن يا تۆ نه بویتايه يان ئيمه...

خزمه نزيكه گانی لاديشمان مردبوون

سهره نجام كه و تمه پي، پيگايه كي ده كاتژميريم له بهردهم بوو. دواي دابه زين له دوا و پستگه ده بيت دوو كاتژميري تر به پي برويت تا ده گه يته لاديكه. نه ماته هم مووي له پيناو دايكم و برا نازيزه كم كه تاقانه ي ژيانم بوو. هم هاوړي، هاوړاز و هم برا..

دايه بؤ لاي تو ديم!

خوزگه پيشوازيته له و كچه ت بكردايه.. خوزگه باوه شه گهرم و كوپه كه ت بؤ ناوه لا بكردايه.. تا باوه شي پيا بگرديتايه و تير تير بگريايه، "دايه جيم مه هيله". چي ده بوو نا ه چي ده بوو؟!.

نيوه پړايه كي درهنگ گه يشتمه لاديكه، شه كه ت، ماندوو.. ته نها دوو خزم مابوون نه و انيش بؤ ده سال ده چوو هيچ هه واليكم له باره يانه وه نه بوو، نه و انيش خيژاني مام و پورم بوون.

لاديكه مان زور بچوك ببويه وه. نزيكي نيوه ي لاديكه مان كلچيان كړدبوو بؤ شاره گاني ده وروبه ر. زور كه ميانم ليده ناسين، به ته نها چه ند كه سيكم ده بيني كه له ناو ماله پوخوا وه كاندا زور سهير ته ماشاي شيوازي جلوبه رگيان ده كړدم. بيري مالي خزمه كانم ده هاته وه كه له كويدا بوون. يه كه م مال كه چوم مالي خوشكي باوكم بوو.

ده رگاكي قفل بوو. نه م ماله له زووه وه چول كرابوو. له و ناوه دا مامه پيره يه كم دي و پرسياړي مالي پورم ليكرد..

مامه ي به سال اچووش هاته گو: چو ن ناينا سم (گوليزار خان)؟! به پاستي كه سيكي نمونه يي و زور سه ر پاست و دروست بوو، خوشكي دونيا و دواړژم، ته مه ني دريژي بؤ نيوه به جته پيست.

لەویدا شۆکیکی تر لێیدام، یانی پوریشم مردوو! کۆتا یادگاری
خێزانهکم. با بمرن ئەو کەسە پاکانە. ئەوانە ئیشیان بەم دونیایە نییە..
هەمیشە دونیا بۆ کەسە لارەکان ماوێتەو، مۆشە چاکەکان هەمیشە
بوونەتە قوربانی لەم دونیایەدا..

کە هەوایی مردنیم بیست، لەناخەدا شتێک دروست بوو. ئاڤ مردن چۆن
بتکوژم، چۆن لەناوت بەرم؟ تۆ کە هەموو کەسە خۆشەویستەکانم
لەدەست دەستینیت و بزریان دەکەیت، چی دەبێت منیش بەرەو پزگارم کە
لە دەستی ئەو بێ ئەرزسانە ئایان کردووێتە مەلەبەندی رابواردنی
خۆیان...

خا چاکت بۆ بکات...

لەم پرسیارەو مامە پیرە هەستی بە نامۆیم کرد و پرسى: کیژی خۆم
تۆ کێیت؟ چی ئەوێت؟

کە ناوی باوکم وت، بە هۆی ئەو ناویانگە خراپەى کە تا دیکەشمان
گەشتبوو وتى: تێگەیشتم، تێگەیشتم. ئەوجا سەریکی لەقاند بە دەم
خۆیەو: پۆلە خوا بە چاکى. خۆیت لەگەڵ بکات. دەبێت شتێکی
بیستبێت.. لەوانە یە لەوێ بەسەرم هاتبوو زیاتریش. چونکە هەوایی
خراپ زوو بڵاو دەبێتەو. زۆر باش دەزانم چی دەریارەى من و تراو. من
کچیکی باش نەبووم بۆ ئەم لادێیە تەنانەت یەکیک بووم لە نەفرەت
لێکراوەکانى ئەم خاکە پاکە.

مامە پیرە بەردەوام بوو:

باوک و دایکیشتم کەسانێکی زۆر بەرێز بوون، بەتایبەتى دایکت.
خانمێکی فریشتە ئاسابوو، دایک پەر لە ئیمان و زمانى هەمیشە بە قورئان

بوو، هه میسه وانە ی قورئانی بە لاوانی ئەم دێیه دەوت و بابەتی دین و ژینی تێدەگەیاندن.

له مەبەستی مامە ی پدین سپی تیگەیشتم...

له باوك و دایكێكی چاكه وه چۆن كچێكی ئاوا پێدەگات؟ دە یویست پێم بڵێ تۆ بێزراوترینی هەم خێزانەكەت و هەم دێیه كە شمانی. مامە پیره زۆر له سه ره ق بوو چونكه ئەگەر دایكەم بمایه و منی به م حاله وه دیتبا شتیكی له مە كه متری نه دهوت.

ئاخ دایه.. ئاخ ئەگەر تۆ له ژياندا بویتایه، ئەگەر له بهر خاتری تۆش بوايه قورئانم ده خوێند و نوێژیشم ده كرد. دایه ئەم بێ كه سیه ئازاری زۆر جیاوازه. ده زانم تۆ ناتوانی بێی بۆ لام، به لام وا من دیم بۆ لات، هه رگیز ناتوانم ببمه دۆستی ئەم ژیا نه، دایه زۆر زووش دیم...

له م دونیایه دا ئارامترین شوێن مه زارگه یه. هیچ نه بێت له وێدا كه سانی نه فس نزم یاری به هۆش و هه ست و كه سایه تیت ناكه ن و درنده برسپیه كانی ش په لامارت ناده ن.

له كاتی دا ئەمانه له مێشكەمدا ها توچۆیان ده كرد پرسپاره كانی مامە پیره به رده وام بوو:

— كچم ئێسته چی ده كه یت ؟

— ئاماده بيم ته واو كرد و كۆلێژی یاسام به ده ست هێناوه.

— واته ده بیته پارێزه ر؟

— به ئێ.

مامه پیره سه ری سوپما و ئەبله ق بوو.

يا الله! دنيا بۆ كێ بوو؟

لای كرده وه و پۆیشتم...

دهبیت ئەم پیره پیاووه دانیشتونانی گونده که بناسیت. بهر له وهی زۆر
دوور بکه ویتته وه بانگم لیکرد: مامه ! یه که دهقه ...

مام و خیزانه که شی لێره ده ژیان، داخو ئیستاکه ش لێره؟
ئه وانیش له وین. ئه وانیش پۆیشتن... پۆیشتن.

به دهستی ئاماژهی بۆ شوینیک کرد که پیم وایه مه زارگه بوو
واته ئه وانیشی لی فراندیم؟ واته من له م گونده دا که سم نه ماوه، وایه؟
بی چاره به ره وه مه زارگه که ملی پێگه م گرت. دۆستی گیانیم،
خۆشه و یستانم، به خته وه ران هه موو له ویدا نوستبوون.

هاتنی منیان هه ست پینه ده کرد. ئاساییه من له گه ل خۆلی
زه و بیه که یاندا، له گه ل بهرده کاندا، له گه ل ئه و گیایه ی له سه ره مه زاره کانیان
پوواوه قسه ده که م و ده ردی دلی خۆمیان لا باس ده که م، ئه مه بۆ من
به س بوو. له کاتی که دا به ره و گۆرستانه که ده پۆیشتم، جۆش و خروش و
له رزیک هه موو گیانمی داپۆشی، وه کو به ره و دنیا یه کی ته نگه لانی نادیار
بپۆم وابوو. بۆ ساتیک چی خه یال هه بوو له می شکم ده رچوو. چی له
چوارده ورمدا بوو به ره و گۆرستانه که ده پۆیشتم، ده ستیک ی نادیار
له پشته وه پالی پێوه ده نام و له پێشیشه وه پاید هه کێشام. وه ک به زۆر بمبه ن
وابوو.

سی گۆپ به ته نیشت یه که وه: دایکم، باوکم و برا که م.
له لایانا چۆم دادا، هه ستیک ی سه یر ده روونی گرت. له نا کاو خۆم له ناو
ده ریای خه م و په ژاره دا بینیه وه. بێچاره له گه ل شه پۆله کانی دا
ده جه نگام. چیت به رگه ی ئازار و مه ی نه تی ئه م باره م نه ده گرت. بۆیه
ده ست کرد هه پر مه ی گریان و هاوارم ده کرد تکایه چی ده بیت منیش
به رن...!

به‌دهم ماچ كردنى مەزارەكانيانەو دەموت: بەتەنھا مامەو ە نام نۆژن؟
بى ئىو ناتوانم بژىم، زۆر غەرىبى ئىو دەكەم. زەمبەلەكەكانى ژيان
زۆريان شىلام، تا چىتر ناشىرىنترو بىزراوتر نەبووم، داى ەم كۆرپەيەى
خۆت بەرە!...

بىرم نايت چەندە خۆم ەلپشت و چەندە گريام لەسەر قەبرى داىكم،
پاكشام و دەمويست پەنا بەرمە بەر ئامىزە پەر لە خۆشەويستىيەكەى و
سىنە پاكەكەى و دەستە نەرم و شەكەكانى بگوشم، بۆ ئو خۆشەويستى و
نەرم و نىيانىيە دەگەرام چونكە ئو ەستەم ەيچ نەچەشتبوو. بۆجاريكىش
بۆت..

لەسەر مەزارەكەى داىكم بى ئاگا كەوتبووم

نازانم كات چەندە تىپەريبوو، چەندە ھاوارم كردبۆت و لاالبىتمەو و
چەندە فرمىسكم پشتبۆت؟ پىدەچىت لە چواردەورەو دەنگم زۆر
بىسترايۆت، بۆيە بەدەنگى ئافرەتەك ھاتمەو سەرخۆ..

- ئازىز گيان گريان لەسەر مەزار باش نىيە، وەرەو سەر خۆت.

- ەرجۆنىك بۆت بەزۆر خۆم راست كردەو.

لەپشتمەو ئافرەتەك و پياوێك ەستابوون. ئافرەتەكە دەستى گرتم و
يارمەتيدام تا ەستەو، پووى كردە پووخسارى پەر لە فرمىسك و
خەمبارم، لەسىمايدا دۆستايەتى و راستگۆيى دەخوينرايەو، پرسى:

- كچى خۆم تۆ كۆيت؟ تۆمان ەيچ لێرەدا نەديو. ەم مەزارانە پىم
وابۆت ەى ەردوو پەحمەتى (مەلەك ئەحسەنە و داود ئەفەندى)ن، دەبۆت
تۆ ەيچى ئوان بۆت؟

واتا لە دىيەكەدا بە داىكميان وتوو (مەلەك ئەحسەنە)، خۆى
لەپاستيدا ناوى (ئەحسەنە) بوو، بەلام بە ھوى ئو داسۆزى و راستگۆيى و

دەست پاکی و چاکە خوازییە لە گەڵ خەلکی لادیکەدا ئەنجامی دابوو
نازناوی (مەلەک) یان بەسەردا بریویو.

زۆر بەشەرمەووە وتم: "کچی ئەوانم".

- نای گیانەکم - لە ئامیزی گرتم - کەواتە تۆ (ئایسێل) یت؟!!

سەرم پراوەشاند بەلێ.

- هەوالت باش نەهاتوو. هاوێلی کەسانی خراپت کردوو، هەرچەندە

باوەرمان نەدەکرد لە دایکێکی دەست و داوین پاکەووە کەسیکی ئاوا
دەربجیت!.

- خۆزگا نەبوومایە! تا دایکێکی فریشتە ئاسا لەکەدارنەکم. ئەمە

شتێک نییە لێخۆشبوونی هەبێت. ئەم ئافەرەتە بەرێزە راستی بیستبوو
بەلام هەستی ناسکی نەیدەهێشت لە پوومدا بیلێت.

- ماشاء الله چ کچی شیرینیت! دەی ئازیزم خۆت کۆکەرەو.

وەک بڵێم ئێوە کێن، سەیرێکی دەموچاویم کرد، هەرچۆنێک بێت
تێگەیشت و خۆی ناساند.

من خیزانی ئیمامی ئەم دێیەم، ئەوێ تەنیشتیشم مامۆستای
هاوسەرمە.

مامۆستاش سەیرێکی لەقاند.

من لەسەردەستی دایکی پەحمەتیت پێگەیشتم، بەمەندالی وانەی
قورئانم لەلای ئەو خۆیندوو، پەرەردگارم بەهەشتی خۆیی پێ بێخشی
و شوینی لەگەڵ چاکەکاراندا بێت.

- خیزانی مامۆستا دەستی گرتم: وەرە کچم دەزانم لەدوورەو
هاتویت، با بچینەو مالهە و پێکەوێش هەندێ باس و خواش بکەین.

سەپرى ئۇ دىمەنە بگەن! لەكاتىڭدا ھەمووان بە چاۋىڭكى سوۋكە ۋە سەپىرىن دەكردىم، كەچى مامۇستا ۋ خىزانى بوۋنە يارمە تىدەرم ۋ بە پووخسارىڭكى گەشە ۋە دەياندوانم ۋ قسەيان لەگەندە دەكردىم.

ھەرچەندە زۆر خۆشىم لە ۋ كەسانە نەدەھات كە ۋابەستەى دىن بوۋن، ۋەلى پەفتارى ھەنگۈين ئاساى ئۇ ۋ دوۋكەسە نىانە ئۇ ۋەستەمىيان لەخۇياندا ۋنكرد. كەمەندىڭىشيان كىرەبووم. بەرە ۋ مالى مامۇستا بەپى كەۋتىن، بەلام ۋەكو ھەر جارىڭ گومان ۋ دوۋلى لەدلم دەرنەدەچو، بۇ ئۇ ۋە دەگەرام كە بزانم چ مەبەستىڭىيان بەم بىردنە ۋەيەم ھەيە.

پاستىر لە ۋ فىلمە توركىيانەى بىنىبوومن، ئىمام پۇلىڭكى ناشىرىنىيان پىدرايو. بۇيە لە ناخمدا شتىڭى جىاۋاز درووست بىو. مالىڭكى زۆر سادە، زۆر خاۋىن، ھەۋاى ئاسودەىى لئو ۋ دەھات، باخچەيەكى بچوۋكى ھەبو، دوۋ مندالىشيان ھەبو. يەككىيان لە ئامادەىى بوۋ ئۇ ۋى تىرىش لە ناۋەندى دەخوئند، ھەردوۋكىيان لەسەرخۇ ۋ ئاكار شىرىن.

لە مالى مامۇستادا ئاسودەيىەكم ھەست پىدەكرد كە لە ھىچ شوئىنىڭكى تر بەدىم نەكردبوو. نەمدەتۋانى ناۋىڭكى لىبىنىم.

بەلى.. ھەندى جار سەرم لە كارى خۇم دەرنەدەكرد. بوۋنم لەگەل گروۋپى شۇر شگىترەكاندا بۇ خۇى لەبەر كۆمەلىڭ پاستى بو. چونكە ئۇ ۋان ھەلگىرى كۆمەلى بىرو باۋەپ بوۋن ۋەك (ئازادى ۋ سەربەستى ۋ يەكسانى ۋ دادپەرۋەرى).

ھۆكارى سەرەكش لە دژايە تىكردنم لەگەل باۋەپدارەكاندا تەنھا دوۋر لە دىنىم بو. نازانم بۇچى ھەمىشە ئازار ۋ مەينەتىم دىۋە لەدەست ئۇ ۋانەى ئازادى ۋ يەكسانى دروشمىيان بو ۋ خۇيان بە پارىزەرى ئۇ چەمكەنە دەزانى!!!

بۆچی ئەم كەسانە ژيانمىيان رەش كرد و منىتيبيان لىم سەندەو؟ لە راستىدا تاوانى يەك كەس نابىتتە تاوانى ھەمووان. بەلام من ھەمىشە گىرۆدەى ستم و پلىشانەو دەبووم.

مامۇستا و خىزانەكەى ئەوئەندە گىنگىيان پىدەدام بەجۆرىك لە ژيانمدا ھەلسوكەوتى ئاوام بە خۆمەو نەدىبوو. سەرەپاى ئەوئەى شتانىكى زۆريان دەربارەم دەزانى، بەلام بەلايانەو گىنگ نەبوو. مامەئەى كەسىكى خانەدانىيان لەگەل دەكردم. لەسەر داواى زۆرى خاتوون لەگەرماوئەكەياندا كە لەسەر نەرتى لادى كرابوويەو بانىۆيەكم كرد. دواتر لەژوورىكدە كە پىشتىر بۆى ئامادەكردبووم ٤ تا ٥ كاتژمىر خەوتم، كە ھەلىشسام سفرە و خوانىكيان پىكخستبوو شايستە بە شازن.

پاستىيەكەى زۆر كەيفىم كرد و گەلىك كاريگەرىشى لەسەرم بەجىھىشت، زۆر سەرم سوپمابوو، مەگەر لەم ژيانە پىر لە كىشمەكىشەدا كەسانى وىژدان زىندو و بىگەرد ھەن!!

لە خەونمدا خىزانەكەم لە ھەھەشتدا بىنى :

ئەوشەو پووداويكى زۆر سەيرىم دى كە تا ئەمپۆش شوپىنكارى لەسەرم ماوئە. بە جۆرىك نەمتوانى شىكردنەوئەيەك و لىكۆلىنەوئەيەكى بابەتتيانە بۆ ئەو خەو بەكم. من ھىچ باوئەپم بە خەو نەبوو. لەگەل ئەوئەشدا زۆر خەوى جددىم نەبىنيوئە، زۆرجار ھەندى خەوم ديوە بەلام گويم پى ئەوئەو. گەرچى ئەمەيان جياواز بوو...

كەمىك خۆم كۆ دەكەمەو و بۆتانى دەگىپمەو:

- مامۇستا و خىزانەكەى لەخانويەكى دوو ژووریدا دەژيان. ژوورىكيان بەمن دا. ژوورىك كەبۆنى مىسكى لىدەھات، زۆر پىك و خاوين بوو، بەتەنھا منى تىابووم. چوومە خەويكەو دوور لە ھەموو ژاوەژاويك و سەرتىشانىك.

باوه پم وایه له ژياندا نه مه په که مین خه وم بوو بیت و ائاسووده و شیرین. جیگه په که له سهر زه وییه که پاخرابوو. چارچه ف، به تانی، سهرین، هه موو پارچه کانی په که له یه که پازاوه تر. به داخه وه که له سهر نه وجیگه په منیکی تاوانباری بیژلیکراو پاکشابووم.

به تاییه تی نه وختوونه به پیزه ش هه ر جار نا جارک دهاته لام و دهوت:

"گوله که م پتویستییه که نییه؟ هه رچییه که پتویست بوو نییه له خزمه تتداین". مه گهر نیوه نه مه ست پاگرییه له چ قوتاخانه په که فیریون؟! ..

نه ی نه وانه ی کولیژتان ته واوکردوه، نه ی زانایان، پوشنبیران، چاوه کانتان بکه نه وه...

به بۆچوونی من ده بیت په فتاری خه لکی نه م گونده وه که وانه ی ئاکار به رزی له زانکو و په یمانگا و قوتاخانه کاندا بوترتیه وه. له بهرام بهر نه و بایه خه گهرم و گوپ و په فتاره ناسکانه دا شهرم دایده گرتم و بچوک ده بوومه وه.

چوومه خه ویکی قووله وه...

شارک که تا نه وکات نه بینیبووم و نه بیرم لیکردبوویه وه، شارکی دلپښت له جوانیدا، له ناو باخچه سه وزه کانیدا کژشکی قه شهنگی جوانتر له جوانه کان ده بینران.

شارک لیوان لیو له ئاسووده یی و به خته وه ری...

خوم له ناو جوانییه کی مه سته ردا بینیه وه. به تاییه تی شوینیک که نه مده زانی کوئییه، که وتمه دودلییه وه.. بۆ خوم لیکدانه وم ده کرد، به رده وام ده موت: نا نه مه نابیت شوینیک بیت له تورکیا. چونکه

شاریکمان نیه که خاوه‌نی ئەو هه‌موو جوانی و دلگیریه بی‌ت. تو بلایی شاریکی ئەوروپی نه‌بی‌ت؟ له‌کاتی‌کدا له‌م بیرکردنه‌وانه‌دا بووم پیتی عه‌ره‌بی به‌ده‌رگای هه‌ندی له‌کۆشکه‌کانه‌وه سه‌رنجی پاکیشام. له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌مه‌زانی بیخوینمه‌وه بۆیه ماناکانی‌شیانم نه‌ده‌زانی، به‌لام له‌ویدا ئەم بۆچوونه‌م بۆهات که پێده‌چیت شاریکی عه‌ره‌بی بی‌ت.. به‌لام وه‌کو ئەوه‌ی بیستبووم شاره عه‌ره‌بییه‌کان له‌کۆمه‌لی زه‌وی وشک و که‌م ئاو پێکهاتبوون.

له‌ منداڵیه‌وه وشه‌ی "به‌هه‌شت" له‌ناخدا جیگیر بووبوو، چوونکه مامۆستای وانه‌ی ئاین زۆر جار باسی به‌هه‌شت و تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی بۆ ده‌کردین، منیش تێپارده‌مام، به‌لام پاش که‌مێک به‌هۆی ئەو بیره‌ پووجه ماددییه‌مه‌وه وازم ده‌هێنا. بۆیه ده‌موت شتی وا دروست نییه، مرقۆ که مرد ده‌بی‌ت به‌ خۆل و چیت زیندوو نابیته‌وه. (به‌هه‌شت) یا (دۆزه‌خ) بونیان نییه.

له‌ خه‌وه‌که‌شدا ئەم دوو بۆچوونه‌ دژه‌ بێزاریان کردبووم، به‌لام پوون بوو که له‌ شوینیکی وه‌ک (به‌هه‌شت)دا بووم. به‌شه‌قامه‌ خاوتنه‌کانی شاره‌که‌دا، به‌سه‌ر پرده‌کانیدا و به‌ناو ئاوه‌کانیدا گوزه‌رم ده‌کرد، به‌هه‌ر که‌س ده‌گه‌یشتم پرسیارم لێده‌کرد تا زانیاریم ده‌ست که‌ویت. به‌لام که‌س لای بۆ نه‌ده‌کردمه‌وه و سه‌یری نه‌ده‌کردم، جل و به‌رگ و پۆشاکیان نه‌وه‌نده‌ پازاوه و دره‌وشاوه‌ بوو سه‌یری هه‌ر کویم ده‌کرد هه‌یران داده‌مام...

بێ ئەوه‌ی بزانی له‌کوێهه‌ت هات براکه‌م به‌رامبه‌رم ده‌رکه‌وت، سه‌رم سوپما و په‌شۆکام.

هاوارم كرد: "كاكه" تير باوه شم پيدا كرد، بۆنى ميسك ئاساي سهرتاپاي ناخمي گرتبوو. به دهنگه خوش و بويره كهى خوى وتى: مه گرى ئايسيل! وهره با بته م بۆلاى دايه گيان.

- دايكيشم لييرهيه؟ بۆ ئيره كوئيه؟

- وه لامي نه دايه وه.

- دووباره ي كرده وه: ده تبه م بۆلاى دايكم.

كاكه م له پيشه وه و منيش به دوايدا، وهكو رابكهين، به جورىك نه پامان ده كرد و نه به هئواشيش ده پرايشتين، به لكو ده فريين. به لى ده فريين. چونكه پيمان بهر زه وييه كهى نه ده كه وت.

له گه ل كاكه مدا له و شاره ئه فسوناوييه دا نازانم چه نده گه پايين!

له بهرده م ته لاريكى بى ويته ي رازاوه دا سره وتين. بى ئه وهى پرسيارى لييكه م به دوايدا ده پرايشتم، كه چووينه باخچه ي ته لاره كه بى ئه وهى بپرسم، ئه و پرونكرده وهى كرد:

- ئيره مه نزلئ ئيمهيه، دايكيشم له ژووره وهيه...

- باوه پ ناكه م، ده له رزم.. له مالتىكى دوو ژوورى كه خهريك بوو

ده پووخوا به سه رماندا بۆ ته لاريكى ناوازه ي بهرين!

پرسيم چۆن ئيره تان دهست كهوت؟

بى وه لام مامه وه...

پاش كه ميك خانميك به ره و پووم هات. پئويست نه بوو كه بلى ئه وه

دايكه ...

ئه وهى بيرم ليده كرده وه ده رباره ي دايكم له (شيوه ي پووخسار، بالاي، پستى، شوخ و شهنگى) هه مووى وهكو خوى بوو. واتا ويتاي راسته قينه ي دايكم له ئه نديشه مدا كيشابوو. له گه ل يه كه م به ريه ك كه وتنى

نیگاکاندا خۆم هاویشته ئامیزی دایکمه وه. ئه و ئامیزه ی که چهنده ها سال
بوو ئاواتیم ده خواست و تهمه زړی بووم.

- به دهنګیک که ناخمی تاوده دا و نازاره کانمی کپ ده کرده وه وتی:
ئایسیل، پۆله شیرینه کم!

منیش بهرده وام به بی وهستان ده گریام. تا توانیم سه رم به سنگیه وه
نوساند و، سییه کانم پرکرد له و بۆنی دایکایه تییه ی که ده میک بوو
تاهه زړی بووم.

ئای.. دایکه چ خه و بیت، چ خه یال، هیچ شتیک له زه تی ئه م پیک
گه یشتنه وه به نادات... به لام هه رچۆنیک بیت ئه مه خه وه.. تو ناتوانیت
ئاراسته ی بکه یت، شتیکه له ژیر نه ستدا شاراوه یه، له چه ند چرکه یه کدا دیت
و ون ده بیت. دایکم وتی:

کچم دوو پاسپارده م بۆ به جی هیشتویت. ئه وانه خۆشه ویستترین
پاسپارده ن له لای من. له ناو سندوقیک شوشه ی بچوکدایه له ماله که ی
خۆماندا. ده ری به ینه با لای تو بیت. زۆر جوان چاودیتری و پاریزگاریان
بکه.

سه ره پای ژوانی ئه وینداران، ده بینم هه سره ت و تاسه کانمی دلم به
ته واوی نه په ویوه ته وه. ده توت پوانینه کانم له دووی شوینه واری شتیک،
که سیک ده گه پان.

باوکم... باوکم، مه گه ر باوکم کوانی؟؟؟

- ئه و هیشتا نه ها تووه، من و براکه ت لیره ده مینینه وه. لیپرسینه وه ی
ئه و دریزه ی کیشا، ئیمه ش چاوه پین، پشت به خوا لیپرسینه وه ی ئه ویش
کۆتایی دیت و دیت بۆ لامان.

به خه بهر هاتم .. له سه رخۆم نيم، له ناو فەرياد و هاوارێکی ژۆردام.
خيزانی مامۆستا ده بوو گوێی له دهنگ و هاوارم بوو بێت كه هاته
ژۆره كه مه وه وتی: كچم ئايسيل و هره وه سه رخۆت .. پێده چيێت خه ويكت
بينبیت.

به وينه ی داك نامی به سنگيه وه و له ئاميزی گرتم.

- چی بووه ئايسيل؟

- هیچ نه بووه ته نها خه ويكم بينی.

- خيړه ان شاء الله.

- ئيوه شم ناپه ههت كرد، وایه؟

- ئه وه چ قسه يه كه ! ناپه ههت كردن مانای چيه؟

مامۆستا بۆ مزگهوت چوو و منيش بۆ نوێژی به یانی ههستم.

چهنده كه سانتيکی باشن، ئيوه له چ سهرده ميکدا ژياون... بهرامبه
يه کتريش ژۆر بهريزن، قسه کردنه کانيانم به هه ند وه رگرت. مامۆستا به
خيزانه که ی دهوت (خانی بهريزن) خيزانه که شی به مامۆستا (مامۆستای
بهريزن) دهوت. ئه وهنده به نه رمی دهوان، ئيره يم به م خيزانه
به خته وه ره ده برد... نه ويش له وه وه بوو ژيانتيکی وام نه دي بوو.

دووباره پاكشامه وه. كه پۆژ بوويه وه يه كه م هه و لم ئه وه بوو بچمه وه
مالی خۆمان بۆ ئه وه ی ئه و دوو پاسپارديه به ينم كه دايكم بۆی
جهيشتبووم، به لام ده ترسام له و ماله چۆله .. ئه گه ر خيزانی مامۆستاش
بهاتايه پێكه وه ده چوين...

به لام باوكم بۆ چی ديار نه بوو؟ واتای چی ليپرسينه وه ی ئه و دريژه
ده كيشتیت؟ له م قسانه ی دايكم تي نه ده گه يشتم. مامۆستا ئه مه ی بۆ پوون
كردمه وه:

پیرۆزبایت لی ده کهم. ئەم خەوهی بینووتە لەلایەن پەرورەدگارەوهیە.
واتە خەونیکی راستە. ئەو شوێنەش بەهەشتە. دایک و براکەت بەهەشتین،
باوکیش لێپرسینەوه کهی تەواو نەبوو.

بەلێ ئەمە بۆچوونی ئەو بوو. هەرچەندە راستیش نەبێت بەلام مەرۆف
بەلخۆش دەکات. بەلایەنی کەمەوه دەبینم که دایکم و براکەم بە ئارامی
گەشتوون و ئاسوودە بوون. ئەو خەوهی که بۆ مامۆستام باس کرد زۆر
پێی کاریگەر بوو، لەگەڵ خێزانەکهیدا دەستیان کرد بە گریان. لە ماله کهدا
بۆ ئەو پاسپاردانە دهگه پراین که دایکم بۆی جێهێشتبووم.

پێکهوه چووین بۆ ماله کۆنەکهی خۆمان، چەند که سیکی ئەو لادێهەش
که پێیان زانین هاتبوون بۆ سەیرکردن. هەر که سێک پرسیاریکی دهکرد.
هەندیکیان پرسیارى بى مانا، هەندیک پرسیارى دهکرد تا بزائن لە چى
دهگه پێین، هەندیکیش تەنها مەراق، یان لە بى کاریدا ...

مامۆستا، دەبێت بەجێت بهێڵم، چونکه پەرستارەکان کارەبایان
لێکۆژاندمەوه. دەبێت بخەرم گەر نا سبەى ئازارەکانم زۆتر دەبن.
بەهیوای ئەوهی بتوانم بەردەوام بم، ئێستا مۆلەت دەخوایم...

دوو باره پێکهوهین مامۆستا..

دەتوانم دان بەوهدا بنێم کاتی که دەنوسم، هەموو ئێش و ئازار و بى
ورەهیم دادەمرکێتەوه و سروهی ئاسودهیی دەروونم فێنک دەکاتەوه.
سەرەپای ئەو هەموو سەرەنجامه خراپه، نەخۆشیه کهم زۆر به خێرایى
بلاو دەبێتەوه. شیرپەنجە هەموو لاشەمى تەنیوو.

- هەموو کهلوپەلی ماله که لە جێی خۆیاندا بوون، لە ناو تەپۆزێکی
زۆردا... کهس دەستی لێنەدا بوون. سەرپانە کهی لە زۆر شوێندا نیشەت بوو
و دیوارهکانیشی قلیش قلیش ببوون.

یەكێك له گوندنشینان وتی:

- بەدلتاییهوه ئەمە دەپووخت. هەر هیچ نەبێت کەلوپەلەکانیشی
دەر بهاتایە باش بوو. کەلوپەل واتە یادگارییهکانی دایکم... هەموو
دنیاکەشی لێردەدا بوو. دەستی لەهەموو شتێکی دابوو، پێی بە هەموو
شوێنێکیدا نابوو. لە هەموو سوچیکیدا یادگاری ئەو هەبوو. ئای دایە!
بەمانە توانیت بەختەوه‌ری و دلخۆشی بە دەست بهێنیت! ئێرەبیت پێ
دەبەم...

یەکیکی تر لەو ناوهدا وتی:

- بە پوری پەحمەتیتمان زۆر وت با ئەم کەلوپەلەکانە بە زایە نەچێت.
دەستی لێنەدا. تا مردیش هەر دەهات پاکی دەکردەوه و چاودێری
دەکردن و دەپیاراستن، کە مردیش ئاواي لێهات. گوێم لەهەندێ لە
قسەکانیش نەبوو، چونکە بیرم لەلای یادگارییهکانی دایکم بوو، بەتایبەتی
ئەو دوو پاسپاردەیهی کە بۆی جێهێشتبووم، بەردهوام بۆیان دەگەراین،
هەرچەندە ئەوان ئاگایان لەمە نەبوو.

- مامۆستا و خێزانی و من...

لەیه‌کەم ژووردا سندووقەکەمان نەدۆزیه‌وه، هەر کە چوینە ژوورەکە
تر لە تەنیشت قەنەفەیه‌کی داری پزێودا بینیمان سندووقێکی شوشە
شوشەکەشی شکابوو چاوه‌پوانی دەکردین، ئەو یادگارییه‌کەشی دایکمە.
پێدەچێت دیاری کاتی بوکێنی بێت! ... هەر کە سندووقەکەم بینی دووبارە
هەستێکی نامۆ پەروی تێکردمەوه. دەستم کرد بە لەرزین. خێزانی مامۆستا
قۆلی کرد بە قۆلما هەر لە شوێنی خۆمدا دانیشتم... ئەو تەنها چاوم
نەبوو کە دەگریا بەلکو ناخ و دل و گیان و هەموو جەستەم ..
مامۆستا سندووقەکەشی کردەوه. تەنها دوو کتێبی تێدابوو.

یه کیکیان (قورئان) ټک بوو، که زور کون ببوو. نه وی تریشیان کتیبیک به ناوی (وته کان)، که یه کیک بوو له شاکاره کانی بدیع الزمان ماموستا (سه عیدی نورسی).

نه دوو پاسپارده یه ی که دایکم پتی سپاردم، نه مانه ن؟ زور سهرم سورما. له راستیدا چاوه پتی شتی وام نه کردبوو؟ چونکه له بنه پرتدا من بیرم یه که نه ده هاته وه له گهل نه مانه دا. گرفت نیه، مادام یادگاری دایکم بوون نه وانه دوو شتی پیروزن لای من.

ماموستا زور به کورتي باسیکی ماموستا سه عیدی نورسی کرد: ماموستا سه عید زانایه کی هه لکه وتوو که له م ولاته ی خوماندا ژیاوه. چاکساز و هه لکه وتوو سهرده مه. کتیبه کانی به هه موو دنیا دا بلاو بوونه ته وه و په چته یه کی ناوازه یه بۆ زامه پۆحی و هزریه کانی مروفی نوئ. نوسراوه کانی گرنگی مه زنیان هه یه به تاییه تی لای گه نجان، چونکه وه لامگزی زوریه ی کیشه کانیانه. له پوویه که وه خوم به به اختیار ده زانی چونکه شتگه لیکی زور هه بوون که له دوویان ده گه پام.

ماموستا دهرچووی کۆلیجی یاسا بوو...

ماموستا به رده وام بوو: من نه م کتیبانه م کاتیک ناسی که له کۆلیجی یاسا ده مخویند. نه و ده مه زور سودم لی بینی، بیریان فراوان کردم و کومه لیکی زور پرسیار و گومانیان له میشکم په واندوه.

بوهسته! بوهسته! واته ماموستا دهرچووی یاسایه؟ سهیری نه و دیمه نه بکه ن. هه م ماموستا و هه م یاساناس! له گهل نه وه شدا دنیا یه که پیز و خۆشه ویستی لی ده باری. نه و پۆژه ش خیزانی ماموستا به ری نه دام ... به هه موو نیانی و میوان دۆستییه کییه وه له خزمه تمدا بوو. تیر تیر پیکه وه قسه مان کرد.

مامۆستا که سێکی زۆر ئیماندار و پووناکبیر بوو. گەر هه موو مامۆستایانی ئایینی وهك ئهو بوونایه، نه بێ باوه پێ ده ما و نه کێشه کێشمی ناو کۆمه لگا... وهك دهروونناسیك له خهك نزیك ده بیته وه، به سنگ فراوانییه وه گوێ له کێشه کانیان ده گرێت و چاره یان ده خاته بهر ده ست. ئهم پێگایه به ته نیا مامۆستایانی دینی پێوستان نییه. به لکو هه موو پهروه رشیارێك، به تایبه تی مامۆستایانی قوتابخانه. گەر مامۆستایان له دهروونزانی منداڵ و خوێندکاران شارهزا بن، ئهوا نه خوێندکار له خوێندنگا ده تۆرێت، نه پێژه ی نه خوێنده واریش زیاده کات. ئایا مڕۆف به توندوتیژی و وهی ناشیرین پهروه رده ده بیته؟ هه رکات خۆشه ویستی وهك کلێلێك ته ماشا کرا ئهوا دهروازه یهك نامێنێته وه به داخراوی و سه رجه م گرفته کانی کۆمه لگا به سانایی چاره سه ر ده بن.

له کاتی قسه کردنماندا تووهره بووم

ئهو بێ هه ستانه، ئهو ده مارگیرانه به م حاله یان گه یان دین. وازمان لێ ناهین، نایه ئن وهکو مڕۆف بژین. (مه به ستم پیاوانی ئایینی نه بوو). باسی ئهو دۆستانه م ده که م که لووتیان بهر ئاسمان ده که وت و بۆ زه وییان نه ده پوانی. ئهو دۆسته ده مارگیرانه م. به لām وا دیار بوو سه ره تای قسه کانم هه له تیگه یشتن...

که مێك سه یری چاری مامۆستا و خێزانیم کرد، به لām هێچان نه وت (هیچ کارداننه وه کیان نه بوو). منیش زانیم که هه له یه که م کردووه، به لām نه م ده زانی له کوێوه ده ست پێیکه م بۆ راستکردنه وه ی.

مامۆستا به شێوازیکی زۆر هێمن و له سه رخۆ:

ئایسێل کچم! هێچ مافییکم نییه شتیکت پێ بلێم، ئیمه تاوانبارین. راست ده ئییت، ئیمه وهکو مامۆستایانی ئایینی ده بیته له هه موو حال و

بزاوتیکماندا نمونه بین. ئیمه مافی ئه وه مان نییه هه له بکهین. ده بیټ
ئیمه زۆر بزانی و زۆر بخوینینه وه. پتویسته قسه کانمان، زانسته کانمان له
هه لئسوکه وتماندا ږهنگ بده نه وه...

مامۆستا که سایه تیه کی لټیوورده ی هه بوو و خاکیتی کردبووه دروشم.
ئه م هه لویسته ی ته واو سه رسامی کردبووم.

هیزی ئه وه م نه بوو پاسپارده کانی دایکم هه لگرم. واته لای من بیټ
چونکه خۆم به شایانی نه ده زانی. کچی که خاوه نی زۆرترین تاوانه، له
هه موو پوویه که وه ناشیرین کراوه و وره ی پووخیئراوه، توانای
گواستنه وه ی قورئانی پیرۆزی کوا؟!

تکام له مامۆستا کرد ئه وه لیا نگریت، ئه ویش تکا که ی قبول کردم.
جه نابی مامۆستا وتی: وا باشت بوو لای خۆت بیټ، ئه م ئه مانه تانه
به هیزت ده که نه وه و خۆږاگریت پێده به خشن.

پێده چیت راست بوو بیټ، به لام من که سیکی وا نه بووم.
مالئاواییان لیکردم. سه یرم کرد خیزانی مامۆستا دهستی کرد به
جانته که مدا، ئه مه ش خه سله تیکی تایبه ته به خه لکی ئه نادۆل، هه ستم کرد
شتیکی تیکردووه، دواتر سه یرم کرد بړیک پاره و پارچه کاغه زیکی
بچووی تیدا بوو. له سه ر پارچه کاغه زه که نوسرابوو:

(تۆ ئه مانه تی مه له ک خانیت، إن شاء الله تۆش ده بیته شیاوی
به هه شت. بیرت نه چیت ئاماده ین له هه موو کیشه و ناږه حه تیه که له گه لټ
بین، تۆمان زۆر خۆش ویست).

چاوه کانم پړپړوویون له فرمیسک. ئیوه چه نده مروؤف دۆستن، ئایا
پتویسته ئه وه نده به ده م خه لکیه وه بن؟ به دلناییه وه توانیتان به شیکی
زیانم داگیر بکه ن. ئه و به شه شم هه ر له وی جیهیشت. هیوادارم ئه وه نده

پاك و دروست بم كه بتوانم جارێكى تر هه‌والتان بپرسم ياخود سه‌رتان
لێبده‌مه‌وه. به‌لام له‌كوێ؟

ئه‌وانه‌ى گۆمه‌لگايان ژه‌هراوى كرد، ئه‌و كۆييانه له‌كوێ پاكيزه‌يى
منيان هه‌شت! ... چيتر نه‌مه‌ده‌توانى له‌م ماله‌ پر له‌ ئاسوده‌يى و
به‌خته‌وه‌رييه‌دا به‌منمه‌وه، خۆم وه‌ك ديوه‌زمه‌يه‌ك ده‌هاته پيش چاو، هه‌يچ
مافيكى نه‌وه‌م نه‌بوو ئه‌و ماله‌ دره‌وشاوه‌يه، ئه‌و كه‌شه‌ پاكه‌ چيتر چه‌په‌ل
بكه‌م. له‌به‌رئه‌وه‌ سه‌ره‌پاي داواى زۆريان ملى پێگه‌م گرته‌به‌ر.
كه‌سيك به‌ دلته‌نگى راها ته‌بته‌ تامى دلخۆشى ناچيژته‌. با ببينين
دۆسته‌ گيانى به‌ گيانيه‌كانم چ داويكيان بۆ ناومه‌ته‌وه ...

له‌ ئه‌سته‌مبول له‌ نيوان دژواريه‌كى ناهاه‌مواردا بووم..
ئه‌سته‌مبول....

به‌ئى، ئىدى له‌ ئه‌سته‌مبولم. منى خوينكاى كۆليژى ياسا كه
ئه‌ندیشه‌ى چاككردى دنياى مه‌بوو و هۆگرى ئاواته‌ به‌رزه‌كان بووم، به
ته‌نيا و بى كه‌س ما بوومه‌وه.

ئه‌ميه‌ى هاوپيشم له‌ ئه‌نقهره‌ كۆليژى پزىشكى به‌ده‌ست هه‌تايبوو.
ده‌زانم، داها تووى ئه‌و پرشنگداره‌. هه‌رچۆنك بيته‌ ئه‌و كچىكى ژير بوو،
ده‌ركى به‌ مه‌ترسييه‌كان ده‌كرد و ده‌يزانى چۆن مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ ده‌وروپه‌رى
بكات، هه‌رچه‌نده‌ بير و بۆچونه‌كانيشيم پى په‌سه‌ندنه‌بوو. به‌لام ئه‌مه
پاستيه‌كه، ئه‌ى داها تووى من؟

داها توويه‌كى ته‌ماوى سه‌رتاپا ره‌ش چاوه‌پوانى ده‌كردم. ته‌نانه‌ت
ئه‌وه‌نده‌ش پيشكه‌وتوخواز نه‌بووم كه‌ خۆم هه‌لكيشم و شانازى به‌خۆمه‌وه

بکەم. ھەرچەندەش بانگەشە و بانگەوازی بیرى نوێ و سەردەمیانەم
بکەراپە... .

ئەمینە و خێزانەکی پێداگری زۆریانکرد کە: "با لە جێگایەکی متمانە
پێکراودا نیشتهجێت بکەین، ئەوێ ئەستەمبۆلە، ھەموو لایەک پێمەترسییە
بە تەنھا تووشی گرفت و تەنگانە دئیت". ئەو وەلامی من چی بوو:
"نەخێر، من خۆم پاشەپۆژی خۆم دیاری دەکەم. ھێز و توانام
دەسەلمێنم، نامەوێت کەس دەست وەربداتە کاروبارمەو"

لە بەشی ناوخۆیی دەوڵەتدا جێگیر بووم. بەلام وادیاریبوو ناو و دەنگ و
باسم پێش خۆم گەیشتبوو ئەوێ. ئەمجارەش چوار دەورم بە چەندەھا
گەنجی بێئامانج و بێباک لە ژبان تەنرا. ئەمە لە یەکەم پۆڵەو ئەماژە و
شەپپووری جەنگێکی تاقەت پرۆکێن بوو. مەگەر من چی بووم؟ نوێ خواز،
پووناک بێر، ئازادی خواز، قارەمانێکی بێ وێنە؟ یان سۆزانییەک کە تا
رادەى بەدبەختی کەوتبێتە دواى ھەموو پیاویکەو؟

نا لەبەرئەوێ بەد نیازو، بێر گەنێوو و پێشینەبێاریبووم، تەنانەت
نەوانەى پووبەپوویان دەبوومەو ھەربەوجۆرە بوون.

سەرەپای ھەموو پێشھاتەکان، مانگەکانی سەرەتا بە باشی ھۆگری
زانکۆ ببووم. وەلى ئاستەنگەکان تا دەھات بەھێزتر دەبوون، تا ئەوێ
وام لێھات سەرکەشانە بەلای راست و چەپدا پۆیشتم. سەرەنجام وازم لە
زانکۆ ھێنا.

ئەو شوێنانەى کە بۆی دەچووم و گیرۆدەى بووبووم، ئەو ناوەندانە بوو
کە گرووپە بەناو ئازادیخوازە بێ سەداکان لە ژێر ناوی چالاکی
کۆمەلایەتیدا کاری پێس و قێزەونیان تێدا ئەنجامدەدا.

شۆپشگىپان، ماركسىيەكان، ھېۋىنچىيەكان و، نازانم چى تر... ھەموو شۈيىنكىيان تەماۋى و سەرەۋىژىر كىرد، لەو نىۋەندەشدا كچىكى لاۋ؛ ئەۋىش من، منىك كە سەبىۋكە سەبىۋكە كۆشكى ئامانچ و بىرۋكەكانم بەرەو دارپان مىلى دەنا و ھەر لە سەرەتاۋە ھىز و ئىرادەم لە دەست دابوو.

بە ھۆى كاريگەرى ئەۋگەنچە بى ئامانجانە كە دەۋرىيان دابووم، خۆم لە ھەموو شىتەك ھەلدەقورتاند. ئاى خودايە ئەمە من بووم؟ ئادەى كۈا ئامانچ و بۆچۈنەكانم، ئەى دىنپايەك لە ئەندىشە ۋەنەۋشەيىيەكانم؟ مەگەر لەبەرئەۋە نەھاتىبووم بۆ ئەستەمبول بېمە ياساناسىك كە ھەموۋان دەخاتە سەر ھىلەك؟

مەگەر بېيار نەبوو تۆلە بىكەمەۋە لە ۋانەى جەستەى ژيانمىيان زامدار كىرد؟ بەلئىنەكانم چىيان لى ھات؟

خۆم لەناو تەلەزگەيەكى ناپاكى و سوكاپەتى ئەۋتۇدا دەبىنىيەۋە كە تەنانت بەردەمى خۆشم نەدەبىنى.

چ پىۋىستە بېرسن دۇپاۋى ئەم جەنگە دل پىۋىكتە كى بوو؟ ئىدى من بووم كە ۋەك شىرە پەپۆيەك لەملا بۆ ئەۋلا فېرى دەدرام، مەگەر مانگە شەۋ سەر لە ئىۋارە ديار نىيە؟

لە ناو ئەچووم، بە ھەموو شىتەكەۋە لەناو ئەچووم، لەناو زەلكاۋىكى بى بىندا كە قوتار بوون لى ئەستەم بوو، پۆنەچووم.

خەۋنى كۆلۈڭى ياسا لە كەنارى ئاۋابووندا بوو. تەنھا شىتەك كە دەمكىرد سەرگەرمكىردن لە كۆشەيەكدا و پۆچۈنە نىۋ خەيالەۋە، دۋاتىرىش بوونە بەندەى بى ئابىۋىيەكى دوۋپوۋ بوو؟

بەسە بەس، تا لەم كابووسە بە خەبەر دێم دەبێ چەندی تر بچێژم،
دەبێ چەندی تر هیلانە لە تان و پۆی جالجالۆکە چنراوی دلم، بەرگە ی
ئەم نابووتیانە بگرت؟

تا ئەوەی راستییەکان ببینم دەبوا یە چەندی تر لەو هەنگوینە بە ژەهر
ناو پۆشکراوانەم بخواردایە؟ ئای نێچیری بەدبەختی ژێر چرپنوکی
بێبەزەیی بێ وێژدانەکان!! ئاھ...عەقلم، ژیریم، کەسایەتیم،
ناتاننا سمەو. ئیتەر ئەوەندە بەسە.

ئەستەنبول بە خێرای قووتی دام، ئەوەی دەهاتە بەر دەمی بە زوویی
چەپۆکی دارمانی لێ دەدا. ناچار بووم کە بەشدارییان لەگەڵ بکەم، نە
پارە، نە شوینی مانەو، تەنانەت نانیکیشم نەبوو ببخۆم.

دەك داپزێم بۆ چ مەرقیكم، قیژ لە خۆم دەكەمەو، بەلام ئەم
بارودۆخە بۆ هەندێك لە هاوڕێكانم هەر زۆر ئاسایی بوو. چ ئێن چ پیاو
پتویست بوو ژانیان بە سەرێ سستی و، دوور لە هەموو پابەندبوون و
پێشایەك بە سەر بەرن، ئەم جۆرە ژیاانە سەرێ سستی و، نە ئەو جۆرە
ژیاانە بوو کە خۆم دەمویست. بەلکو ئەوە زیندەگی دیلی و کۆیلا یەتی بوو
لە بەرگی ئازادی و یەكسانی پەهادا.

تاوان تاوانی من بوو، هەندێك جار سەرەپای ئەوەی کە دەشمزانی ئەو
کارانە ی ئەنجامیان دەدەم هەلەن، بەلام هەر ئەنجام دەدان. گەلی جاری
دیش بە دەستی خۆم دەرگاكانی ئومێدم بەپرووی خۆمدا دەبەست، خۆم
دەمکرد و خۆشیم دەگریام.

چەند بوارێکی باش هاتنە بەر دەمم، بەلام کەلەپەرە قییم بەرێست بوو لە
قۆستەنەویان.

مروڻگه ليکي باشي وهك نه مينه، باوڪي، جهنابي نيمام و، ماموستاي ماتماتيك له زياندا گوزه ريان نه كرد و، نه وان منيان زور خوشده ويست. ده يانويست بمباريزن، ناماده بوون يارمه تيم بدهن، نه ي من؟ من چيم كړد؟ پوښنير، نوځواز، نازانم چي، چاوم كوږر بيت، نه مه دږپانيكي ناشكرا بوو.

نا نه مه يه نازادي؟

له نه سته نيو لدا نازاد بووم وانيه؟

هر كه ده چپته دهره وه، چنده ها كه سي دووړو كه به پووكه ش هاوار و بانگه شه ي پاستگويي و سهر پاستي ده كن، كه يف و ناسووده بيت تيك ددهن، ده چمه وه زانكو! به لام زور دوواكه وتووم، تازه ناتوانم بيمه وه سهر خوم!

له به شي ناوخويي جيا بومه وه، پيوسته بچه ماليكه وه (له و مالانه ي كه خويندكاراني دهره وه ي شاري زانكو به كړي تاييدا ده ميننه وه)، به لام له هر ماليكدا پيوسته نرخ و به رامبه ري قورس و گران بدهم. هه لبت باجي مامه له و سه وداي له و جوړه به شيكي گه وړه بوو له پوچ و، پاكيزه يي بير و بوچونه كانم.

نا نه وه بوو نازادي؟ له ناوچي نازادي و سهر به ستي له و جوړه. نا نيدى تر نازاد نيت.

پشكي نازادي نه و گوندن شينه ي كه سالاني ته مه ني له نيوه ندى چوار ديواردا به سهر دهبات، له م زينه بي نه رزش و بيزراوه ي من زور زياتر بوو. نايا نه مينه يان جهنابي نيمام له بناري نازادي و منيش له ترپكه كه يدا ده شه كامه وه؟ من نوځواز و نه وان كونه په رست بوون، وانيه؟ نه م زير په رتبيه له كويوه ميشكمي ته ني؟

له مېشکم دهرناچیت، نه مده توانی ده سته برداری شو بیره سه پاورانه
 بېم. که شه که به شتویه که که ناته ویت بیر بکه یته وه، یان نابیت.
 ده ته ویت مېشکت سرکه یته، که چی دیسان نابیت، ده لیتیت جاریکی تر
 نایکه مه وه، که چی ړیگه نادهن بؤ خوت بیت، له ناو نازار و
 بې چاره یی که جهرگ برېدا ده تلامه وه، بؤ له بیر بردنه وهی خه م و
 دهر ده کانم نه فسانه یه ک پتویست بوو. گهر به م شتویه برېشتایه کوتایی
 ړیگه زقر نرېک بوو.

پوژده کانم له کوخ و، خانووه داره کان و، گوزشه فه راموشکراوه کاند
 به سره دهر برد. له ویدا خوم چالم بؤ خوم هله ده که ند و کوتایی ژیانم بؤ
 خوم ده سازاند. نیتر تاکه ړیگه ی نرېک بوونه وه م له کوتایی...
 به دوايشیدا شو نازاره که مهرشکین و بوشاییه ترسناکه.
 له بیرم ده چووه وه که بؤچی ده ژیم و، له کویم، خوزگه ههرگیز به ناگا
 نه هاتمایه ته وه، نیتر به م شتویه کومه لگا پرزگاری ده بوو له ناچیزه یه کی
 زیاده.

که بېجگه له بلاوکردنه وهی میکروې هېچی تری نه ده کرد.
 هه ندیک جار له کؤبوونه وهی هاوه له شؤرېشگېر و سه رده مییه کاند
 به شداریم ده کرد. پیکه نینم ده هات به و قسه بریق و باقه فریوده رانه ی که
 به ناوی نازادییه وه ده کران.

ناه، نه گهر راستییه کان وه دروشم و ده سته واژه کان ده بوون و له
 سر زه مین په نگیان ده دایه وه! "به ربه ره کانتی شهریفانه، ژیانې په واه،
 ماف مړو، ... " به لیتنگه لیکي چنه جوان؟
 نه وجا بیتنه شو و ناپاکانه ی که شم دروشمانه ببووه بنیشته خوشه ی
 سره ده میان، چون چونې ژیانمانیان پر ماته م کرد.

ههروهك شرپه په پړويه كه هه ليان گرتين و فرتيان داين، ئيدى له بهر
 نه مه يه كه ياخى دهيم و دهمه وږت به خو بيهوشكردن نازاره كانم له يادگم.
 ساته كانى ژيانم، پړژو مانگ و ساله كانم هه موو بېوونه دۆزه خيكي
 هه په شه ئاميز كه هه رسات له وه دا بوو به بلتيسه پر نه فرينه كانى
 ختووكه ي خويناوى جهسته ي شه كه ت و ماندووم بدات و قاقاي مه رگم پي
 بنوښت.

له تاو نازارى نه و پړژانه هه ر خوم ده خوارده وه، جا ئه و نا ئوميديه
 دوا براه! ئه ئى ئه و تابلو سهرتاپا په شه ي داهاتوو كه به ته واوه تى تاقه تى
 پروكاندبووم، به رگه گرتن چ گونجاو بوو! هه رچونك بيت چوومه قوناغى
 دوو و پيمان نايه هاوينه وه. ده يه ها بانگه يشتى ئه مينه م په تكرده وه.
 چه نده ها جاريش هاوسه رى جه نابى ئيمام و ماموستاى ماتماتيك،
 په يوه نديان پتوه كردم.

نا، نا... وازم لښتن، ئه وه ي خيرييت له مندا نيه.
 كاتيك له گه لئاندا ده دوام هه ستم به بارخراپى زياتر و بيزارى زورتر
 ده كرد.

دلسوزى و دروستى ئه مينه و، په فتارى باوك ئاساى ماموستاى
 ماتماتيكم و زوو زوو هه وال پرسينم، "زور بيرت ده كه ين" و چه نده ها
 په يشى هه نگوينى له م شيويه ي هاوسه رى جه نابى ماموستا، هه روهك بلتئى
 پشكويه بوو و دلئى سوتاوومى ده كولانده وه.

كه ئه م مړوښه چاكانه م ده بينى، يان گويم لږده گرتن، گيژه لوكه ي
 كيښمان كيښيكي بيتا ونيشان له دهر ووندا هه لږده كرد.

ئمه جوره هه ستيكى له خو پرسينه وه بوو، ئمه زايه لئى هاوارى
 ويژدانتيكى ته ريژى ويل بوو كه به هوى كرده وه كانمه وه تاوانبارى ده كردم و

به رۆكى به ئاگاها تنه وه مى پاده وه شاندم. هر كه گويم له وه دهنگه ده بوو،
ئاره زووم ده كرد خۆم له ت و په ت بكردايه.

بوچى نه وه نده خراپم، ئاخىر بۆ؟ بوچى به هيچ شيوه يه ك خۆم
نادۆزمه وه؟ ئيتىر له بهر نه مه بوو كه نه مه ده ويست له گه ل نه و مرقا نه دا
پوويه پوويه مه وه، هه ريۆيه له ده ستيان هه لده هام.

به لى، سه د مه خا بن نه مه پاستيه كه بوو، با شترين شت نه وه بوو
جاريكى تر نه يان بينمه وه، ئيدى تا كه شتيك كه ده بووه مايه ي (يان من وام
ده زانى) په وينه وه ي ئازار و نسكوكانم، ئالوده بوون بوو به ماده ده
سپكه ره كان. هه لبه ته نرخ و باجى نه مه ش زۆر گرانه، سه ره نجام شتيك
نييه له يادى بكه م، ئاسوده ييش كه هيچ، به لام خاك به سه ر خۆم، ته واو
پيچه وانه بوو، داخ و كه سه ره كانم نه وه نده ي تر زياد بوون.

سه ره له نو ي ژوره كه م پر بوو له به روانكه سپيه كان. دووانيان دكتور و
دوانه كه ي تريش په رستار. نه نجامه كان تاووتو ي ده كه ن. له چاوياندا
ئاماره ي بى ئوميدى ده خو ينر ئيه وه، زه رده خه نه ده ستر كرده كان
نه ناسمه وه. ئيشه كان به ته واو هت ي ئالۆسكاون، بابه س بيت، ئاي ته مه ني
ماندوو و بى ئۆقره م، جا چيت نه چه شت!

نه نجامه كان زۆر خراپ دي نه وه، به لام نيگه ران نيم. په نگه سه ره نه نجامه
خراپه كان هيچ كاريگه ريه كيان نه بيت له سه ر يه كيك كه بريارى مه رگى
داوه، يان من وا گومان ده به م.

كه ميك پشوو ده ده م، كه چوارده ورم چۆل بوو، ده ست ده كه مه وه
به نو سين.

به‌ها که‌سییه‌کانم بوونه سفر

شووم کرد، به‌لام نه‌و که‌نجی که بوومه هاوسه‌ری خاوه‌نی که‌سایه‌تییه‌کی له خۆم لاوازتر بوو. هیچ شتیکی به‌خه‌یالدا نه‌ده‌هات. هیچ نه‌رزشتیکی بۆ پی‌وژی هاوسه‌رگیری و هه‌ستی لیپ‌رسراویتی دانه‌ده‌نا، نه‌ک نه‌وه به‌لکو هه‌ر له‌بنه‌په‌ته‌وه باوه‌ری پیتی نه‌بوو.

له‌ماله‌وه نه‌وه هه‌روه‌ک هه‌رزه‌یه‌کی سه‌رشه‌قام و منیش وه‌ک کیزتیکی تۆراو له‌سروشتی ناسکی هاوسه‌ریتی مامه‌له‌مان ده‌کرد.

مه‌گه‌ر هه‌ردوو‌کمان په‌روه‌رده‌ی ئامیزی بی‌به‌زه‌یی بیره‌چه‌وته‌کان نه‌بووین؟! بی‌گومان نه‌م باره‌ش گورزی که‌مه‌رشکینی له‌جیهانی پۆحم ده‌دا.

تا ئیستاش له‌قولا‌یه‌کانی پۆحمدا هه‌ست به‌بوونی به‌ره‌یه‌ک نه‌که‌م که‌به‌ره‌لستی نه‌و حاله‌ته‌ده‌کات.

جا تق‌بلتی پۆزی بیت نه‌م جه‌سته‌یه‌هیز به‌ده‌ست به‌یتنی و‌پزگارم بکات؟ زۆر نه‌سته‌مه، نه‌سته‌م...

به‌رده‌وام نه‌بون و شکستی نه‌م هاوسه‌رگیرییه‌لای هه‌مووان ئاشکرا بوو. هه‌رواش بوو، نه‌متوانی شه‌ره‌ف و نامووسی خۆم به‌پاریزم، بۆ نه‌وه‌ی چه‌مکی خیزانیش مانا پا‌که‌دلفرینه‌که‌ی له‌ده‌ست نه‌دات به‌زوویی جیا بوومه‌وه. به‌لام بۆ کۆی، بۆ لای کۆی ده‌پویشتم؟

وام لی‌هاتبوو خۆم نه‌ده‌ناسییه‌وه، هه‌روه‌ک بلتی له‌ناخمدا دوو که‌سایه‌تی هه‌بیت و هه‌ریه‌که‌شیان له‌گه‌ل نه‌وی تردا له‌ده‌سته‌و یه‌خه‌دا بیت. نه‌و منه‌ی که‌نه‌مینو، جه‌نابی ئیمام و، مام‌ستای ماتماتیک ده‌یانویست کۆمه‌کی و پشتیوانی لی‌بکه‌ن؛ له‌گه‌ل نه‌و منه‌ی خۆی خزانده‌بوو سووچی شه‌قامه‌کانی نه‌سته‌مبول و له‌نیۆ سه‌رسه‌رییه‌کانیدا له‌

دووی سهرابی کامهرانی هه ناسه بپکیتی بوو. دووکه سایه تی زۆر جیاواز بهرامبه ریه کتر دهجه نگان، به لام ناشکرایه که به ره ی نهسته مبول براوه بوو. نه و پۆژه ی له میرده کهم جیا بوومه وه، به ره و (به ی ئۆل) که وتمه پئی. مه به سستی پۆیشتم بۆ نه وی دواکردنی ماده ی سپکه پ بوو له هاوپییه کم بۆ نه وه ی پزگرم بیت له و ئازاره ی که وه ک بۆمبایه ک خه ریک بوو میشکی ده ته قام.

ناخم زۆر پر بوو، ئاخو کچیکی ته نیای که رامه ت پوشیتراو له کام ده رگای ئومیدی بدایه، هانای بیده ره تانی بۆلای چ ویزدانیک بېردایه؟! گهر شتی کم ده ست نه که وتایه دوورنه بوو تووشی سه کته ی دل ببومایه. نه م خووه نه فرینه هیچ شتی ک نابیسیت و دان به خۆداگرتن نانا سیت. له و کاته دا که له ویتسگه یه کی پاسدا چاوه پوانیم ده کرد، هه ستم کرد ده نگیکی ناسراو بانگم ده کات:

- کچم، ئایسیل..

به گومانه وه پروه و ئاراسته ی ده نگه که ئاوپم دایه وه، ئاه کی ببینم، خیزانی جه نابی ئیمام.

هه رچۆنیک بیت هیزم دایه به رخۆم و وتم:

- ئیوه به دوا ی چیدا ده گه رین. باوه شی پیدا کردم و گۆناکانی ماچ کردم. دوا هه ولێ خۆم دا تاجه سته ی به زۆر وه ستاو م کۆ بکه مه وه، جه نابی ئیمامیش که که مێک له ولا تره وه وه ستا بوو حال و نه حوالمی پرسى.

نه ی خوایه، پێک له و کاته دا که ده مویست خۆم فریده مه باوه شی بیهۆشییه وه کیم بوو به تووشه وه! به راستی چاوه پوان نه کراو بوو.

— ئىمە ئەچىن بۇ ئوتىل، گەر بوارت ھەيە وەرە، ئەمشەو پىنكەو دەپىن.

نەمتوانى ملە جىپەيەك بىكەم، لە پاستىدا ئەمويست بەرھەلىستى بىكەم و نەپۇم، بەلام ھىزىك لە ناخمەو پالى پىو دەنام كە لەگەلىان بىرۇم. بەو پىيە شويىنكى ترم نەبوو لىيى بىنمەو، وتم با ھىچ نەبى ئەمشەو كەمى بخەوم. ھەلبەتە گەر تەندروستىم پىگەي بەيە. لەرزۇك لەرزۇك لەگەلىاندا كەوتە پى.

ھاسەرى جەنابى ئىمام بىدەنگىيەكەي شكاند و تى:

— جەنابى ئىمام بۇ بەدەست ھىنانى پرونامەي خويىندى بالا (ماستەر) دەخوئىت و ، تاقىكرەنەو ھەيە. منىش كەمىك ناساغ بووم ھاتووم تا پىشكىنى پىزىشكى ئەنجام بەدم.

كەواتە جەنابى ئىمام بۇ ماستەر دەخوئىت، واى! ئەمە ئىمامى لادى و تەماشاي منىش بىكە! ھەر لەبەر ئەمە بوو كە نەمدەتوانى خۇپاگرىم. دەبوايە پىرۇزبايىم لى بىكرەيە. چى بىكەم، لە زىانمدا پىشپەويكى وام نەبوو. ھەموو ئەو وىنە و كەسايەتییانەي كە دەمويست شوين پىيان ھەلبىگرم لە بەرەي فكر و ئایدۆلۇزىاي بەرامبەر بوون.

جەنابى ئىمام پىرسى: كچم لەگەل زانكۇدا چۆنىت ؟

گەر بە زۆرىش بوايە، دەبوايە شتىكم بووتايە.

— ئەمسال لە قۇناغى دووهم، كەمىك گرەنە، بەلام ھەرچۆنىك بىت چارەي دەكەم.

— مامۇستاكانت چاك دەناسم، ھەر ئەوانىش مامۇستاي من بوون. وانەكانى خويىندى بالا ھەر لای ئەوان دەخوئىم، ئىستاش پرونامەكەم لە تەواپووندايە. خوا يار بىت بۇ پرونامەي دىكتۇرا نامادەگى دەكەم. كە

دکتوراگه م به دهست هینا، له پلانمدایه بچمه نه نجوومه نی فیرکارانه وه و بیمه ماموستای کۆلیژی یاسا. وانه کانم زۆر باشه و بالاترین نمره م ههیه، گرنگی پێدانی ماموستا به پێژهکانیشم هیوا به خشه. تۆش له ههول و کۆششدا به زانکۆ تهواو بکه، بۆ خویندنی بالاش هاوکار ت دهبین، ماموستاکانم له م بابه ته دا پێ ئاسانکه ر دهبن.

بی دهنگ بووم...

له بهرامبه ر چاکه ی نه م مرقانه وه چۆن خۆم پاگرتایه ؟ نازانم چۆن ده م توانی له بهرده م میهر و سنگ فراوانی نه و کهسانه دا نه بیه دێوانه .

تینه ده که یستم که بۆچی ئاوا یارمه تی کچیکی کۆتا ها تووی ته مه ن به فیرچوو ده دن؟

ئیدی له قولاییه کانی ناخمه وه بمناسن، بۆ نه وه ی بزنان که من کچی سه رشه قامه ئابروویه ره کهانم و وه ک نه وه ی هه م بمناسن، ده بیته چی بکه م بۆ نه وه ی تی بگه ن، به لام نه وان په روای تروسکاییه کی چاکبوون که خۆشم نه مده زانی.

شه و له ئوتیله که پێکه وه بووین. نه م جاره ش وه ک جاری یه که م که یشتنه وه م پێیان وه ک سهروه یه کی ئاسووده هین، که به شه رمه وه ختوکه ی به ره به یانییه کی توراوی ده دا، دلمی گه شانده وه .

بۆ ساتیکیش بیته، هه موو نه و شه پۆله به سوێ و درپندانه ی که ده وریان دابووم په وینه وه، بیرم له هه موو خونه تاله کان سه رایه وه. ده توت که و توومه ته نیو نه فسوونی دوو فریشته وه. نه سه رنیشه نه ئالوده ی ماده ده سه که ره کان نه مان، خۆشم نه مده زانی چییه، سه رسام ما بووم.

که واته مرقه دینداره کان خاوه نی هه ریم و مه مله که تی کامه رانی و ئاسوده یی تایبه ت به خۆیانن، به نووری خۆشه ویستی یان به وینه ی خۆر

دهروونه تاریکه کان ئاوه دان ده که نه وه و به گهرمی دلسوزیشیان دلّه
شهخته سه هۆل ئاساکان ده که نه که و سه ری ژیان.

له پریکدا بروسکه ی بیر کردنه وه یه که له ئاسمانی نه دیشه مدا
چه خماخه ی دا، گهر له گهل ئه م که سانه دا بۆمه گونده که ی خۆمان، له
خانقچه که وێرانه که مدا به ته نها بژیا مایه دلخۆش نه ده بووم؟ خۆ له وێ
چه ته کانی ئاسوده یی و ئه و مرقفه ناپاکانه ی لی نه که چه ارده وریان
ته نه بووم.

"تکایه له گهل خۆتاندا بمبه ن، با له نێو چیاکاندا ژیا نێکی بینا و نیشانی
ته نها به سه ره به رم. به پشيله، سه گ، گوێ درێژه کانی پازیم. به س له چنگی
بیبه زه یی ئه م درپدانه پزگارم که ن. سا به لکو ته وه به کم و بیمه که سیکی
ته وه خواز، ئه و ساش ئه و کیزه دینداره ی که دایکم ئاواتی ده خواست بیته
سه رشانۆی ژیان، یاخود که سێک به م مال و باره وه پیم پازیبیته و بیته
خوازی بینیم، نیت مرئالم ده بیته و ههستی پاک و پیرۆزی دایکایه تی له ناخدا
هه لده قولیته."

وادیاره له به رخۆمه وه قسه م ده کرد، چونکه هاو سه ری ئیمام بانگی
کردم و وتی: "نایسێل گیان شتیکت وت..."

- نه خیر ته نها که و تبوومه ناو خه یاله وه ...

ئه وشه وه له ئوتیله که دا میواندارییان کردم، هه م جه نابی ئیمام، هه م
هاو سه ره میهره بانه که ی زۆر ئامۆزگارییان کردم و چه ند راستییه کیان بۆ
پوون کردم وه، به لام ئه و میشکه کوا که گوئیستی ئه و پێنوما ییانه بیته و
پیا ده یان بکات، سه ره پای ئه م به ته وا وه تی با وه پم پهیدا کرد سه باره ت
به وه ی گهر لای ئه م خپزانه به پێزه دلسۆزه بمامایه ته وه، ئه و دلخۆش
ده بووم. وه لی به ختیکی له و جۆره له کوێ و من له کوێ؟

سەرئەنجام ئەستەنبول قووتى دام، ناچاربووم كە لە سىتيەمىن قۇناغى زانكۆدا لە خوێندن دابېرېم، بەهۆى تۆمەتى ماددە بېھۆشكەرەكانەو لە لاين پۆليس و دەزگاكانى پاراستنى ئاسايشەو توشى بێنە و بەردە و لېپرسىنەو بووم.

چەند شوويەك، جياپوونەو بە دواياندا... ھەر لە سەرەتاو چارەنووسيان دياربوو. قۇناغى دووم زۆرتر لە بېگەيەكى خنكاوى شاتويەكى بى ويزدان دەچوو، كە پالەوانەكەى من بووم، چ پالەوانتيك، شمشيرەكەى گريان و، و دەى پوخوا و ھەنگاوەكانيشى پى لە گومان و بى متمانەيى. زيانم تا بلێى ئالۆسكابوو، دەزگاكانى ئوميد ھەرزو بەپوومدا داخران، لەو ئەستەنبولە گەورەيەدا بى جىگە و لانە ماپووم، خەرجيش كە باسى نيبە، پروان بە كوێ گەشتووم. ئەوئەندە پەريشان و زەبوون بووم كە تەنانت نەمدەتوانى لە بىرى چارەدۆزێكدا بم، ھەرگيز ناتوانم بىگيرمەو. من كچى ئەو پۆژە قيزەوانانەم كە تەنانت نامەوئ بە ئەنديشەش بە لايندا پەتەم. ھەموو ئەم ئاكامە ناكامانە سەرەنجامى نەبوونى يان نەسازاندنى زىنگەيەكى باش و گوپراپەلى نەکردنى ئامۆزگارى كەسە ژير و دلسۆزەكان بوو.

لە برسانا لەبەردەم ماركيتيكدە بورامەو، دوايەمىن شتيك كە لە بىرم بيت، گەپانم بوو بە شوپن پارچە نانێكدا تا سكم تيرىكا.

چاوەكانم لە كلينيكيكى پزىشكيدا كەردەو. پزىشكيك كە بە چاوە گەورەكانى بۆ دەپوانيم و لە تەنشتيشيدا پيرە پياويكم بينى. جىگەى مۆربوونەو دەريزيە بېھۆشكەرەكان ئاماژەيان دەكرد بۆ ئەوئەى كە چ كچيەك بووم. تەمەنم ھىشتا بىست و دوو سال بوو. پەنگى بىزكاو و جەستەى شەكەتم زۆر زياتر لەوئەيان دەتواند. دكتۆرەكە ھەلىساندم:

"گرفتگی ترسناک له نارادایه گهر له م خووه زیانښه خسه ده ست
هه ټه گرت، دلنیا به که زیان به زه یی پیا تا نایه ته وه، بېگومان گهر به مه
بلین "زیان".

جگه له مه چه ند شیکاریه کی سهره تای خویتمان بۆ نه جامدایت
زیانت له ژیر مه ترسیه کی گهره دایه، گهر به زوویی هه نگاو نه نریت نه وا
پژانگی سخت چاره پته. ده بیت بیت ته وه سهر خوت و ناگاداری وردی
ته ندروستیت بیت". گه لی ناموزگاری تریش ... تا توانی قسه ی بۆ کردم،
مروفتگی باش بو. رینوومایی نوری کردم.

بۆ نه وه ی به برسیتی نه مینمه وه شووم کرد به پیره
پیاوړیک...

پیاوه پیره که ی ته نیشتم گه یاند بو میه نه خوشخانه، نه م پیاوه
دانیش تو ی گهره کی "نه یوب" بو و به ته نیا ده زیا، دوو سال له وه به ر
ژنه که ی مردبوو. من داله کانیشی له دهره وه ی ولات بوون.

خیری بنووسیت یارمه تیدام، له ناوا باریکی گراندا پووه پووی مروفتگی
ناوا بوومه وه، به لام نه م جاره خوم یه ک لایس کردبووه. نیازم نه بوو
ده ستبه رداری نه م پیاوه بېم، چونکه بېچاره بووم. ناتاجی که سیك بووم
مباته لانه یه کی گهرم و گوړه وه.

توانای خۆکه شخه یی و سهرپشکی هه لېژاردنی که سیك یان
په تکردنه وه یم نه مابوو. به خوم دوت هه رکه سیك بیت به س نه وه نده له
بینه وایی و په ژموورده یی قوتارم بکات.

هه رچونیک بوو پازی بوو به وه ی زه ماوه ند م له گه ل بکات، جا بۆ نه وه ی
درؤن دهرنه چم هه ر له سهره تاوه هه موو شتیکم بۆ باس کرد، ئینجا بۆ

ئەو ەى باو ەپم پىڭىكات چوۋىن بۇ مزگەۋتى (ئەيۋوب سولتان) و لەۋىدا تەۋى ەم كىرد.

ئەمە چ پوۋداۋىكە؟ كچىكى بى باو ەپ لەگەل كەسىكى دىنداردا زەماۋەند دەكات؟ منىكى بىست و دوو سال و پىرىكى شەست سالانە. بۇ ئەۋەى بىمەۋە سەرخۇم دەۋايە بەپىكۈپىكى و پارىزكارانە ەلئسوۋكەتم بىردايە. تەنانەت سەرىشم داپۇشى، كچە بى باو ەپ نۇنخۋازەكە گەپاۋەتەۋە؟ جا كى باو ەپى بەمە دەكرد؟

ئىدى بەخت ياۋەرى پىرەپياۋەكە بوو، ە چۆنىك بىت سەرەنجام بى باو ەپىكى ەتئابوۋە سەرىپى راست و خانمىكى لاۋىش ەتئابوۋە ژيانىيەۋە. ئەو سەرلەنۇئ دەستى كىردەۋە بە ژيان، لە ەلە و ناتەۋايىيەكان پىزگارى بىبوو، يان لايەنى كەم وا گومانى دەبرد.

دەى با وا بىت، گىرگ ئەۋە بوو مائىك ەبوو كە دال دەم بدات. ئەى دواتىر؟ ناتوانم نىكۋلى چاكەكانى بىكەم. بە سۆز و مېھرىكى زۆردەۋە مامەلەى لەگەلدا دەكرىم. لە سەرتادا شەش مانگ خرامە ژىر چارەسەرى ماددە سىكەرەكانەۋە، ەتئەۋى نەمابوو چاكىبمەۋە كە كارەساتىكى تر بەرۋكى گىرمەۋە، نەخۇشى جگەر، بەدۋايشىدا شىرپەنجەى جگەر، ئاى كە بە سۋىيە، تا ماۋەيەكى درىژ مەسەلەى شىرپەنجەكەيان لىشاردەمەۋە، بەلام سەرەنجام پىمزانى، ئاى خورپەيەكى چەند بە ئازار بوو، ەۋاللىكى چەندە دەروون ەژىن بوو. لە ساتىكدا ەموو دنيا لەبەر چاۋم پەردەى رەشى بەسەردا دراىەۋە، نىسكۇ و بەلاكانى پابىردۋى بە جارىك يادەتئامەۋە، ئاسان نەبوو، ئەمە بارىك نەبوو بتوانم لە ژىرىدا بىمەدەرەۋە، ئەمە ەۋاللى مەرگىكى ەتمى ەتئاش بوو. ئەم نەخۇشىيەشم ەموۋى ئاكامى مەى و، جگەرە و، ماددە سىكەرەكان بوو.

جا وەرە بەرگەى بگرە، بەدەستى خۆم گۆپم بۆ خۆم ھەلگەند. مێردە پیرەكەم ھەولئى چارەسەرکردنى دەدام، تەنانەت چەند جارئىكیش پېشھاتى موعجىزە ئاسا پوویدا كە ئاماژە بوون بۆ ئەوھى سەر لە نوئى گەپابوومەو ھە بۆ بارى تەندروستى جاران. پێك لەم كاتەدا بەلەمى تازە لەنگەرگرتووى ژيانم پووبەپووى زىيانئىكى دژوارى تر ھاتەو ھە زامەكانم ھىندەى تر قوولبوونەو، بە ھۆى سەكتەى دلەو ھە مێردە پیرەكەم ژيانى لەدەستدا. ئاى خواپە ئازار لەسەر ئازار، فەلاكت لەسەر فەلاكت، ئەمە ژيانە يان خەونئىكى ناخۆش؟ خوالئىخۆشبوو مووچەى خانەنشینیكەى بۆ بەجئى ھىشتم و بە بيمە تەندروستىيەكەى بەردەوامىدا بە چارەسەرەكەم. بەلام زۆرى نەخاياند، مندالەكانى لەدەرەوھى ولات ھاتنەو، خانووەكەيان لیسەندەمەو ھە دەريان كردمە دەرەو ھە.

بە بۆچوونى ئەوان ژئىكى بەدپەروشت باوكيانى فريوو دابوو. دەك بە پەحمەت چيئت، ھەرچۆنئىك بێت چارەسەرى كردم و مووچە و بيمەى تەندروستىيەكەى بۆ جيئەيشتم. ئەمە بۆ ئافرەتئىكى تەنياى نئو ئەستەنبول كەم نەبوو.

ئاى بەدبەختيم! ئەوئەندەى نەمابوو بگەمە تەختانى و لە نشيوى و ھەلبەز و دابەز پزگارم بێت، ھاوسەريك بە وئەنى باوك كۆمەكى دەكردم، وەرەيكى ئەوتۆشم پەيدا كردبوو كە خەريك بوو نەخۆشییەكەم دەبەزاند. ھۆشم ھاتبو ھە و بپارمدابوو كە ھەر لە نەخۆشخانە ھاتمە دەرەو ھە يەكسەر چاكسازى خۆم بكەم و لاپەپەيەكى نوئى لە ژيانم ھەلبەدەمەو ھە. واتە داخووزى و ئاواتەكانى ئەمىنە و جەنابى ئىمام بەجئى دەھيتا. پېشتم وابوو بەم تەرزە بە ژيانئىكى كامەران و ئاسوودە شاد دەبووم. وەلى مەخابن، پەتەكان پسان، پردەكان داڤمان، سەرلە نوئى شەمەندەفەرى

ژیانیکی خوش وهستا و دووباره خۆم له هه مان کۆنه وێستگهی ژانی مانه وهدا دیته وه. که وتمه وه ناو هه مان باری جاری جاران و چوارده وریشم هه مان کهسانی بێ ویژدان، ئاسۆکان وایان ده نواند که پێگهی ئه م جاره بێ گه رانه وه یه. شه قامیکی کوێره وه بوو چاوه پێی ده کردم. خۆشم نازانم چه ند پۆژ به بێ ئامانج و هۆ به تال به تال له م بیابانه سارده دا سووپامه وه. دوا یین شت که بیزانم، له هۆشخوچوونم بوو له ناوه راستی شه قامیکدا، جا نازانم ئایا به هۆی برسیتییه وه بوو که که وتبووم یان له تاو نه خووشی. به بۆچوونی من به هۆی برسیتی و، "په ره سه ندنی نه خووشیه که" شم پای پزیشکه کان بوو.

هه روه ک وتم میژدی په حمه تیم موچه ی هه بوو، به لام ئه و بره پاره یه چون به شی که سیکی ده کرد که ته مه نی له زه لکاو هه کانی بێ دینیدا به سه ر بر دوه و لیتاوی گونا هه گه یشته وه ته بینه قاقای. له په کێک له نه خووشخانه کاندای که میک چاره سه رم دی، به لام به رگهی ئه و ئه شکه نه چه یه م نه ده گرت هه ربۆیه ده رفه تم له ماوه ی دیده نییه ک وه رگرت و هه له هام. ئه م می شکه نیازی چاک بو نه وه ی نه بوو یاخود به ته واوی هاو سه نگی له ده ست دابوو و نه یده زانی که چی ده کات.

به ئومیدیکی کزه وه هاتم بۆ ئه نقه ره، به لام هه یج که س ده رگای به پوومدا والا نه کرد. زۆر بیچاره و دلشکا و بووم. هه مو هیژ و توانام له ده ست دابوو، ده رده که شم ئه وه نه ده گران ببوو له سه ر پێ خۆم پانه ده گرت. که ده پۆیشتم خۆم پاده کێشا، قاچه کانم له گه لمدای نه ده هاتن. هه ر پۆژیکی نوێ، ئه وه ی دوینی لا خو شه ویست ده کردم و خۆزگهی پابردوی پێ ده خواستم. نیگا تر سنۆکه کانیشم هه ر به دووی پابردوه

بیتنازه که مه وه هه ناسه برکتیان بوو. به لئی، له نۆو هه لئه و سه رگه ردانیدا ده که وزام، به لکو تا ئه و پۆژه هیچ خۆم به هه لئه نه زانیبوو.

بئی باوه پئی، نوێخوازی و چهنده ها په زاله تی تر. به ره و ئاما نجیکی کۆتا نادیار ملم دهنه، زۆر که لئه په قبووم. گهر پاستیه کان بیرى من نه بووایه قبولم نه ده کرد، هه لبه ته "پاستیه کان" ته نه وه وانه نه بوون که من ده مزانی، به لکو پاستیه لیکى دیش له ئارادا بوون که من زۆر زۆر لێیان وه دوور بووم، ئیتر ئه مه گه وره ترین هه لئه بوو که کردم. پشتیوانیه کی سه ختم له ناهه قیه که ده کرد که خۆم به راستم داده نه، یان ئاوه تێیانگه یاند بووم. هه ر له بهر ئه مه کونیک نه ما سه ری پێدا نه که م، گشت جارێکیش شکست و دۆپان... که چی په ندم وه رنه ده گرت و بێدار نه ده بوومه وه.

بهشی چوارهم

رۆژانی نهخۆشخانهم

که تیاياندا چاوهروانی مهرگ بووم...

پوختهی ئەم بهشه:

هه موو شتیکم له دهست دابوو، نیتێ ژیان بۆ من مانایهکی نه مابوو.
من زیادهیهکی تاوانبار و گوناهاکار بووم به سهڕ ئەم کۆمه لگایه وه.
ته نه ئاره زووم نه وه بوو که هه رچی زووتره ئەم ژیا نه م کۆتایی بێت.
چه ندین جار هه ولێ خۆکوشتنم دا، به لام نه متوانی.
ته نه و یست و ئاره زووم له ئیستادا نه وه یه که ئەم نهخۆشییه بێ
ئامانه م بمکوژیت و منیش له زه حمه تی خۆکوژی پزگار بکات. به لام
ته ماشای ئەم بارودۆخه بکه ن، له کاتی کدا که من به حه سه ره ته وه
چاوهروانی مهرگ ده کم، له و لاوه چه ندین رووداو پزیا ن به ستووه که
هه رگیز جیتی به وای نین...

ئەي ئەگەر ھەبوو؟

ژيانم ھەر ژان بوو، بەلام ئەم جارەيان زۆر تووپەترو بى بەزەيى تر. چاۋەكانم لە بەشى خزمە تگوزارى ئۆنكۆلۇجى (شىپەنجە)ى نەخۇشخانە يەكى گەورەدا كردهو، ئەم گەمەيە لە تەوايىوندا بوو. زۆر سوپاس بۆ نەخۇشيبەكەم، لە ناپەحەتى خۆكوشتن پزگارى كردهم.

ئيتەر لە نەخۇشخانەكەدام، واتە لەسەر جىگەي مەرگ. مردنم دەبىنى. ھەرەك بلىنى كەمىك لەولاتر چاۋەپوانى دەكردم.

پىندەچىت نامە نووسىن و پەشكردنەو، ئەم دىپانە لە دواي ئەم ساتەو، "تا ئەو، يەككە دەنگم بىيىستىت"، بە ناجۆر بى مانا بىتە بەرچاۋ، تەنەت خۆشم نازانم بۆچى دەينوسم.

بەلام لەوانەيە ھۆكارى نووسىنى ئەم نامەيە، ھەستىكى پەر لە نەفرىن، نالەي خۆم، يا كسپەي "من كردم، دەخىل ئىو، نەيكەن". ياخود خۆ دلخۆشكردنىك، سىبەرى دەردەدلىك يا نزاۋ پارانەو، يەك بىت.

نازانم، وەلى دلنىام لەو، كە ئەمە پەيقتە بۆ نەو، كانى داھاتوو. دواين ھەناسەي وىژدانىكى زامدارە پوۋو، ئەو گەنجانەي لەودىو پەردەي سەدەكانى دواترەو، بە ئەسپايى خويان ماتداو. با كىژە لاۋەكان ئەم

به سه رهاتهی من ژور باش بخویننه وه، بزائن نه وته له و فیلا نهی که منیان
 که ساس و بی چاره کرد هیشتا ماون و پاوچی مرقفه کانیش له بۆسه دان.
 له ده می نووسینی ئەم نامه یه دا هیژیکی باوه پیتنه کراوم به خۆمه وه
 دیت، هه روه ک بلتی بۆ نووسینی ئەم نامه یه توانستیکی تاییه تیم
 پیبه خشراییت.

ئەمه وزه یه ک بوو بۆ سه ره له نوی ژیا نه وه، دوا یه مین ده رفه تی
 دانپیتدانان بوو له به رده م دادگای ویزداندا.....

دووه م پۆژی نووسینی نامه که مه. له سه ره تادا وام به خه یالدا هات که
 له ماوه ی چهند کاتژمێرێکدا ته واوی بکه م، به لام وا نه بوو.

جۆره هه ستیکی تاییه تی له ده روونمدا شکوفه ی کرد، چاوم له
 نیوه ندی په هه ندیکی تر دا کرده وه. له سه ره تادا مه به ستم له م نووسینه
 داخ پشتن و داباراندنی پق و نه فرینم بوو به سه ره نه وانیه ی خونچه ی
 ژیا نمان هه ر به زوویی ژاکاند، که چی له ماوه ی ئەم دوو پۆژه دا که
 سه رقالی ئەم نامه یه م، به بی ویستی خۆم پافه ی ژیا نم ده که م.

راستی و چه وتیه کانم له پال یه کدا دانا، به مانایه کی تر لیتپچینه وه
 له گه ل خۆم ده که م. ئەکریت بلیم هه لسه نگاندنێکی گشتی ژیا نم بوو.
 کۆمه لێک ورده کاری نه وتۆم بۆ پوونبووه وه که هه رگیز بیرم لینه کردبووه،
 ته نانه ت به نه ندیشه شمدا گوزهری نه کردبوو. گرنگترین و هه ستیارترین
 نه و باب ته نه ش، نه و باوه په چه وته دواکه وتوو بوو که نه مده ویست
 دانبنیم به وه ی که گه ردوون و مرقفه به دیه پنه ریکی هه یه. هه رکات ئەم
 باب ته به می شکمدا به اتایه به "نییه" ده مپرانده وه له کۆل خۆم
 ده کرده وه، هه نووکه بووه ته ماخۆلانی می شکم و ئاوه ز و ویزدانمی به ر

لېزمە يەك لە پرسىيارو بەلگە داوہ . ئەى ئەگەر ھەبوو؟ ئەى ئەگەر
پەرەردىگار ئەم گەردوون و مەرقانەى بەدبەيتابەيت و لېپرسىنەوہ بکات؟
باشە، من تاجەند بۆ ئەو لېپرسىنەوہ يە ئامادەم؟

ئەم ھەستە ئەگەر تەنانت ئەگەر زىكىش بووايە، بەس بوو بۆ ئەوہى بىر
و ناخم داگىر بکات و ئەوہەندەى ترگىرۆدەى داخ و پەژارەم بکات. تا
بنووسم ھەست بە وزەى زياتر دەکەم، ھەرەك بۆلەى پېنوسەكەم بەرەو
ئەم لايەنە پامبەكەشەيت، بەرەو ئاراستە يەك پاپىچ دەکرام كە ھەرگىز
ئارەزووم نەبوو بىرى لېكەمەوہ، نەخوازە لا بېيتە خوлияم. تەنانت خۆشم
تامە زۆى ئەوہم بزانم كۆتايى ئەم نامە يە چۆن دەنووسم و چلۆن بە پايان
دەگات؟

مامۆستا، سەرلەنوئى شەكەتى داگىرتمەوہ، توانام نەما، جگە لەوہى
بىخەمە سەبەينى، چارى ديم نە.

پووداويكى سەرسورھينەر:

سەيئەم پۆزى نامەكەم، بەلام ئەمىرۆ زۆر جياوازە. خۆم لە نيو
دەريايەك لە ھەست و سۆزى نياندا دەبينمەوہ. ئەم دېرپانەى خوارەوہ بە
ھەنسك و گريانەوہ دەنووسم....

شەوگار چارشىوہى خۆى بەسەر پۆزدا دادايەوہ. بەلام ئەوہى پوونە
ئەوہ يە كە شەوہكانىش وەك يەك نين، لە قوولايى و ھەناوى ئەو
تارىكييەدا تروسكەى ئومىدكە بانگى دەكردم.

شتىكى زۆر سەير بوو، پووداويكى باوہ پېنەكراوم بەسەردا ھات.
ھەموو لايەكەم دەلەرزى، لە نيو جۆش و خروشىكى بۆ ویتەدام.
خەريكە دلم لە زىندانى سنگم دېتە دەرەوہ، ئۆقرە ناگرم، دەبەيت
بېمەوہ سەرخۆم و پووداوەكەتان بۆ باسبەكەم. ئەم پووداوە ژىرەو ژوورى

کردم. به جارژك دنياكه می هیتایه له رزه و كه مؤله ی بیر و هرزمی شله قاند. نهسته مه له ژئړ کاریگری شه و پووداوه دا بیتمه دهره وه. قامكه كانم هیژو پیژیان له بهر بپاوه.

كاتژمیر دووی شه وه، سه عاتیک به سهر دهره یتانی سیره مه كه مدا تیپه پریوه، بۆ شه وه ی خه وم لى بكه ویت دهرزییه کیان لیدام، له ژووره كه دا ته نهام. له دووی ده لاقه یه ك ویلم كه له بیرو بۆچوونه پوچ و نه نگه كانم دهریازم بگات، دووباره له پارپه وی ژیاندا به ئومیدی تروسكه یه کی نوی، نیگایه کی موزده به خش چاوم له پښیه. كه وتومه ته بیركړدنه وه داخو شه گه ردوونه هه روا هه وانته یه؟ به ره و نه مان و بوونه هیچ ده پوات؟ شه هه موو زینده وهر و مرقانه پڅژك دیت دهرمن، جا هه موویان شه بن به "نه بوو"؟ سه ره له نوی جارژكى دی ژیان و، به یه كه گیشته نه وه، مرقایه تی نابیت؟

ثایا خواى گه وړه شه بوونه وهره ی به دیپتیاوه؟ ثایا هه موو شتیک به فهرمانی شه ده بیت؟ واته دواى شه وه ی دهرمین، دووباره زیندوده كړینه وه و لیپرسینه وه مان له گهل ده كړیت؟

ثایا به دایكم -كه هه میشه تامه زړوبووم، له نامیزی نیانیدا بخه وم- و باوكم و، برا خو شه ویسته كه م شاد دهبمه وه؟

شه ی نه گه ر دوزه هه بیت؟ شه وسا من به م حاله وه به یه كگه یشتم له گهل شه و مرقانه شه سته می شه ویدیو شه سته م ده بیت. دیسانه وه ئاسوده یی یاوهرم نابیت.

گه ر زیندوبوونه وه ببیت یان نا، له هه ردوو باره كه دا به شی من له خو شى و ئاسوده یی هیچه. ئوف دیسانه وه پڼگه به پنبه ست گه یشته وه كان، دیسانه وه ئازارو مهینه تییه كان....

له سه روبه ندى چاوپياخشانده وهى لاپه په چلكنه كانى ژيانمدا ئالۆزى
نه و بېرۆكه و نه نديشانى كه به ميتشكدا ده هاتن، ده رگاي ژوره كه م
چېر هيه كى ليره هات.

ئايا نه وه خه ون بوويان راستى؟ به ته واوه تى نازانم، پووم به ره و
ده رگاكه وه چرخاند، دوو خاتوون.....

هه ردوو بالا پۆشى سهرتاپا سپى. له پهنك و پووخسارياندا
دره وشانه وهيه كى پاز ئاميز به دى ده كرا. له ژوره كه مدا هه ستم به
شنه يه كى ناسك و گهرم و گوږ كرد.

له ساتيكا چاوه كان يه كتريان دۆزیه وه و نىگاكان يه كتريان پينكا.....
خه نده و نىگايه كى نه وه نده شيرين و نه فسوناويان هه بوو، ده توت له
ده ورياندا هيزيكي كيژكردن هه يه و من به ره و نه و هيزه نه فسوناويه
كه مه ندكيژ ده كات.

نه مانه كيژبوون؟ په رستار نه بوون. په رستاره كانى ئيره سهريان پووت
و بالايان كورت و نه وه ندهش پووخوش و دلگير نه بوون.

ناشكرت يه كيكا بيت له م كاته ي شه ودا بۆ سهردانى من هاتبيت. خو
پووخسار و دلگيشيشيان زۆر جياواز بوو له و كه سانه ي كه تا نه و پۆزه
ده مناسين، وهك بلتي ژوره كه له كاريگه رى نه وان سه رپيژ بوو بوو.

به دهنگ و نه وايهك، كه گوي و ميتشك و هه موو جه ستمى هه ژاندا، نه و
خاتوونه ي له پيشه وه بوو وتى: ساغ و سه لامه ت بيت پۆله كه م.

خاتوونه كه ي تريشيان له بارتيكا بوو هه روهك پيم بلتي: ئاماده به.
نه متواني وه لاميان بده مه وه، چونكه به ته واوتى تاسابووم، ته نها به
خروش و له رزه وه ده مپوانيه پووخساريان.

له ناوهندی ههست و خرۆشیکی نامۆدا بووم. دلم به چهشنێك لێی دهدا
و كهوتبووه تهپهتهپ، كه وای دهگه یاند ئه ویش بهرگه ناگریت و زۆری
نه ماوه پارچه پارچه ببیت.

له وهدا بووم كه بپرسم، ئیوه كین؟ چیتان پتویسته؟ كه خاتوونه كهی
پشته وه كهوته قسه:

- ئیمه به ئیزنی خواو فهرمایشتی پیغه مبه ره كه مان یارمه تی ئه و
موسولمانانه ده دهین كه له تهنگانه دان و داوای یارمه تی ده كه ن و
شایسته ی كۆمه كن.

وته كانیان ئه وه نده هه ژینه رو کاریگر بوون، تیر ئاسا به خیرایی
پووناکی ده روونیان پێكام و زایه له ی وشه كانیان پۆهی ماندوو و كلۆلمیان
به خه بهر هینا.

له چاو تروكانێكدا ئه م وتانه بوونه هه زاران، ملیۆنان پارچه و به هه موو
كونجیكی له شمدا په رش بوونه وه.

"ئیمه به ئیزنی خواو فهرمایشتی پیغه مبه ره كه مان یارمه تی ئه و
موسولمانانه ده دهین كه له تهنگانه دان و داوای یارمه تی ده كه ن و
شایسته ی كۆمه كن."

ئه م وتانه هه روهك بروسكه چه خماخه یان دا و، بوونه لێزمه ی باران و
ئه وجا په لكه زێپینه ی ئومیدیان به ئاسۆی پۆحمدا هه لواسی.

ئه وانه خۆر بوون و په رده چین له داوی چینه كانی شه وه زه نگیان
ته یكردو دوا بلیتسه كانی ژیانیان له ناخمدا ژيانده وه.

ئه وانه زیوانانی كه و سه ری ژیان بوون و قومێكی مژده به خشیان دا به
دهستی له رزۆكی گه شتیارێكی سه رگهردانی بیابانی دنیا.

که واته خوا قه رامۆشی نه کردووم. یارمه تی و پشتیوانی نارد بۆ
که سیتیکی لیقه و ماوی وهك من، وایه؟

ئه مه شتیکی زۆر سه رسوو په ئته ر بوو. له وانه شه كۆتا ده روزه ی
ده رباز بوونم بوو بیت.

له كاتیكدا كه سه رگه رمی بیركردنه وه و لیكدانه وه ی ئه مانه بووم،
هه روهك بلیتی ئه و خاتوونه رازنامیژه ناخمی خویندبیتته وه وتی:

- خوای گه وره زاتیكه هه موو شتیك ده ببینیت، ده زانییت و به هانای
هه مووانه وه دیت. پیغه مبه ری ئازیزیشمان ﷺ چاودیری دانه دانه ی
ئومه ته كه ی ده كات، به ئیزنی خوا یارمه تی ده نیریت بۆ ئه و كه سانه ی كه
له ته نگانه و به لادان.

ئه م هه ماهه نگی و پێكوپتیکیه ده رئا سابه ی گه ردوون به زانست و
توانستی په روه ردگار به دیهاتوه. نیعمه ته بی كۆتاكانی به خه شش و
چاكه ی ئه ون بۆ به نده كانی.

په روه ردگار به نده كانی له بهر ئه وه به دیهتئاوه تا بیناسن و ئه رکی
به ندایه تی له به رامبه روه به جیبیتن.

بۆ گه یاندنی په یامه كه شی په یامبه رو كتیبه ئاسمانیه كانی ناردووه.
هه روهك چۆن خویندكارێك پێویستی به كتیبی وانه كان و مامۆستا هه یه.

به لام جیی داخه هه ندێك له مرقفه كان ده بنه به نده ی نه فس و
شه یانه كان و له پیتا و له زهت و چیژه دونیاییه فانییه كاندا كه له بنه په تدا
بۆ ناساندن و سوپاسگوزاری خوا دروستكارون، ئامانجی به دیهتئاوانی كه
"ناسینی به دیهتته ره" له یاد ده كه ن.

ئه و جوژه مرقفانه گه ر به وردی و ژیری په وه ته ماشای ته نها
میشتیکیش بکه ن، بۆیان ده رده كه ویت كه چه نده دروستكراو و به ره میکی

ناوازه‌یه‌و، زانست و توانستی خواوه‌ند له‌و به‌دیپیتراوه بچکۆله‌یه‌دا ده‌بینن.

وه‌لێ ئه‌وانه‌ که‌وتوو نه‌ته‌گوپراپه‌لی نه‌فس و شه‌یتانه‌وه‌ . بیر له‌وه‌ ناکه‌نه‌وه‌ که‌ به‌دیپیتان و ناردنی مرۆف بۆ دنیا چه‌ند کاریکی مه‌زن و ده‌رتاسا بیت، دووباره‌ زیندوو بوونه‌وه‌ و لێپرسینه‌وه‌ش ئه‌وه‌نده‌ مه‌زنه‌، ئایا بۆ ئه‌و توانسته‌ی که‌ مرۆفی له‌ (نه‌بوون) وه‌ به‌دیپیتاوه‌، سه‌ر له‌نوی زیندوو کردنه‌وه‌ی کاریکی زه‌حمه‌ته‌؟

ئهم پستانه‌ بۆ خۆم و، دیدگا و فه‌لسه‌فه‌ی ژیا‌نم وه‌ لامگه‌ لێکی کاریگه‌رو قایلکه‌ریبون.

سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌مانه‌م سه‌ده‌ها جار له‌ هاوپی و مامۆستا کانه‌وه‌ بیستوه‌، بۆچی وه‌ك ئیستا کارتیکراو و گومان په‌وین نه‌بوو؟

هه‌ر وشه‌یه‌ك و، پسته‌یه‌کیان له‌ می‌شکمه‌دا ده‌زپه‌نگایه‌وه‌ و به‌ره‌هه‌ستی و نکۆڵیکردن هیچ باسی نه‌بوو.

- دایکت زۆر نزا‌ت بۆ ده‌کات. زۆر مه‌راق و په‌رۆشی تۆیه‌. خۆت ئاماده‌ بکه‌ و تۆبه‌ بکه‌. داوای لێخۆشبوون له‌ خوا بکه‌.

می‌هه‌رو به‌زه‌یی ئه‌و له‌ پیش سزاو توپه‌یییه‌وه‌یه‌تی، له‌ خوا بپا‌رێزه‌وه‌ و که‌موکورتییه‌ کانت ته‌واو بکه‌. چونکه‌ ته‌مه‌نت زۆر کورته‌.

دوای ئه‌م په‌یقانه‌، ئه‌و دوو خاتوونه‌ سه‌رتاپا نوورانییه‌ی که‌ وه‌ك بروسکه‌یه‌ك هاتن، هه‌رواش له‌ ساتیکدا له‌ به‌رچاوم نه‌مان. ته‌نها جیره‌ی ده‌رگا که‌م بیست، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌.....

له پاش رووداوه که...

نه‌ی خوايه، ئیستا من چی بکه‌م؟ له به‌رامبه‌ر ئەم میه‌رو سۆز و یارمه‌تییه‌وه بۆ به‌نده‌یه‌کی سه‌رکه‌ش و گوناهاکاری بۆ باوه‌رت چی بکه‌م؟ بگریم؟ بیکه‌م به‌ شیوه‌ن؟ یان هه‌زاره‌ها جار خۆم بکه‌م به‌ قوربان‌ت؟ جگه له سه‌رشۆپی و، گونا و بۆ گویی هه‌چی تر شک نابهم. دۆعا و لالانه‌وه و نوێژ و په‌رسته‌ش‌ه‌کان له من زۆر دوورن. له جیگا که‌م پاپه‌ریم. هه‌موو گیانم ده‌له‌رزێ، خۆم له‌ناو ترس و خروشیکی بۆ وینه‌دا دیته‌وه. به‌لێ خوا هه‌یه، هه‌ر ئه‌وه خاوه‌نی گه‌ردوون... ئیتمه‌ش به‌نده‌ی ئه‌وین، به‌لام هه‌یج ورده‌کاری و درێژه‌یه‌ک نازانم. له کوێوه و چۆن ده‌ست پێ بکه‌م؟ چی ده‌بێت با یه‌کێک یارمه‌تیم بدات! په‌رستاره‌کان هاتن به‌ده‌م گریان و شیوه‌نمه‌وه، به‌لام نه‌مه‌توانی ئه‌وه‌ی به‌سه‌رمدا هاتوه‌وه بۆیانی بگریمه‌وه.

— هه‌یج نییه. ته‌نها کابوسی‌ت بوو و به‌س.

هه‌نگاو هه‌نگاو به‌ره‌و مه‌رگ ده‌پۆم. می‌شکیشم زۆر ئالۆزه. ئه‌مه‌ستا که هه‌ر ئه‌سیرینیکی جۆگه به‌ستووی سه‌ر گۆنام، کۆله‌واری و، به‌ده‌ختی و، گومراییه‌کی له دووتوویی خۆیدا مه‌لاس داوه. ده‌زانم ئه‌و شتانه‌ی بینیم دوايه‌مین هه‌ل و، کۆتا ئاگادارکردنه‌وه بوو بۆم، ده‌شزانم که به‌زه‌یی لی‌بۆرده‌ی په‌روه‌ردگارم منی له‌یاد نه‌کردوه، به‌لام له دوايه‌مین وێستگه‌ی گه‌شته‌که‌مدا سه‌رسام و په‌شۆکاوم.

له قولاییه‌کانی ناخه زامداره‌که‌مه‌وه، له ژێر چینه تاره‌کانی خاکی وشک و برنگی ده‌روونه‌وه، هه‌ستم ده‌کرد تووێک که پێپرسی دره‌ختی‌کی مه‌زن بوو، ده‌یویست سه‌رده‌ریینیت و چه‌که‌ره بکات.

دانه دانەى خانەکانى لاشەم خۆيان بۆ وتنى وشەيەك ئامادە کردبوو.
تەنھا وشەيەك (الله) بوو... بە ئالى ئەمە يەكەم جارە كە خۆم وا دەبينم
بليتم: "الله"!

ئەمە چ لوتفیکە، چ دلقانى و مېھرىکە، ئەو کات کە گشت دەرگاگان
لە پوودا داخران، خونچەى ئومیدەکان ژاگان، بە ھاناو ھاواری بەندەى
خۆتەو ھاتیت.

— دەى توخوا با ئیتەر یەكێك بیت! خواو ئاخیرەتم تیبگەيەنیت! من
دەبۆم.

"تکاتان لیدەكەم"

لە پەرستارو دکتۆرەکان دەپارامەو و بەروانکەيانم بەر نەئەدا.
— ھاوپیەکم ھەيە بە ناوی (ئەمینە)و ھە لە کۆلیژى پزىشکى
دەخوینیت، بیدۆزنەو ۆر پۆیستم پێیەتى، توخوا با بیت... با بیت.
با ئەمینە بیت و ئەو راستییانەى کە باسى دەکردو من گویم پێ نەدەدا
بۆم باس بکاتەو. ئیدی ۆرەى ئەوانەيە!

ۆر ئاتاجى ئەو راستییانەم، چاوەرێتم ئەمینە...

"لە ژياندا ھەرگیز شتیکم بەو پەرۆشییە نەبیسنبوو، پەرۆردگارا،
پرووی ئەو ھەم نیە داواى ھیچت لى بکەم، زەبوونم، لە خواو ھەنى خۆم
ھەلھاتووم، بەلام لەبەر خاترى دایکم، براکەم، ئەو کەسە باشانەى
دەیانویست یارمەتیم بدەن... پێش ئەو ھەم بمرم شادمکە بە ئەمینە، بەر
لەو ھەم سەرمايەى مايەپوچى تەمەنم کۆتا بیت بمرگەيەنە بە ئەمینە،
نامەوێت بەکۆلى قورس و گرانی تاوانەو ھەبیمە حزوورت. دەزانم کە گوناھى
ۆرگەرەم کردو ھە کە شایەنى لیخۆشبوون نییە، بەلام دوا مۆلەتم بدە"

ئا له و ساتاندا په كسره نه و كارمېندهم و هېر هاته وه كه له به شه كه ي
نيمه دا بوو. له هر هاتنه ژوره وه په كيدا وره ي به رز ده كړمه وه و داوای
لې ده كړدم پشت به خوا بېستم و نارام كړم.

به لې، نه و ده يتوانی له م بابه ته دا يارمه تيم بدات. پټويسته بيدوزمه وه،
هه موو شتيكي بڼ باس بكم و داوای يارمه تی لټېكهم. تكاتان لټده كه م
يارمه تيم بده ن!

هر كه به يانی بووه وه په كم كارم ډوزينه وه ي نه و كارمېنده بوو.
هه موو شتيكم به ورده كارييه كانيه وه بڼ باسكرد، كه نچيكي ژور پاك و
ره وشت به رزيوو، به دهم فرميسكه كانيه وه گوپيستي به سه رها ته كه م بوو.
لټي پارامه وه تا كڅمه كيم بكات.

وتی: خه مت نه بې، يارمه تيت دده م، پشتيوان به خوا تو له م كار ه دا
سه ركه وتن به دده ست ده هيتيت.

دوای چهنه د كاترميړيك له گال خانميكي داپوشراودا كه وه ك گول شړخ
و جوان بوو كه پايه وه و وتی:

- به ده ستيگرانه كه مت ده ناسيتم، له هر بابه تيكددا كه ده خوازي
يارمه تيده رت ده بيت.

ته ماشای كاری خودا بكن، نه ویش له ياسا ده يخيوند. هه روه
ده روونزاتيک مامه له ي ده كړد. به لكو بليمه تتر، هوگرت، ناوی
"نه برو نوور" بوو.

بينينه كانم بڼ نه ویش گپړايه وه. له ناميزی گرتم و ده ستي كړد به
گريان.

- ته ماشای گونا هه كانت مه كه و ناوميد ببيت. نه مانه موژده كه ليكي
كه وره ن! نيمه سه ره پای نه وه ي به نده گي و په رسته شه كانمان به

به رده وامي نه نجام دده ين، كه چي شايسته ي لوتف و پړايلنايتكي شاوا نه بووين. سؤزو به زه يي ناكوتا يي په روه ردگار تو شي خستوه ته به ر ليرمه كې.

پېرؤزباييت ليدنه كه م ته نانه ت ئيره ييشت پينده به م. به زمانه شيرينه كې و هه لسو كه و ته جوانه كاني نوميدې پي دده به خشم و ئيراده ي به هيژ ده كردم. باوه شم كرد به دهسته كانيدا، له وانه شه له من بچو كتر بووييت به لام نه مه راستيه كه يه.

داوام ليكرد كه يارمه تيم بدات و پيم وت:
- من په له مه، ده بيت ته مه نيك بترنجينمه نيو چه ند رؤژنيكه وه.
هاوكا ريم بكه، چؤن و له كوږوه ده ست پييكه م؟
به دهم نارام كړنمه وه وتي:

- هيچ نيكه ران مه به، دلته نگ مه به، من ئيدي له گه لندام. سهره تا با له نوږه وه ده ست پييكه ين، دوا ترش كتيب ده خوښينه وه و باس و خواستي له سهر ده كه ين، با كه مو كورتيه كانمان ته واو بكه ين.

منيش هه روه ك نه وه ي سهر له نوږ له دايك بووييتمه وه:
- زؤر باشه، من ناتاجي نه مانه م، تا ئيستاش دل و ميشكم پرن له پرسيارو گومان. ده مه وييت له وانه پرگارم بيت و بيمه خاوه ن ئيمانتيكي ته واو دامه زراو.

- مه ترسه نازيزم، به پشتيواني خوا هه مووي چاره ده بيت.

پرسياره گان.....

پييكه وه به رنامه يه كمان دانا.

خاتو نه برونوړ به يانيان كاترؤمير هه شت ده هات و تا پينجي ئيواره له لام ده مايه وه.

لەم ماوەیەدا نوێژو دوعاکانم فێردەکات و وەلامی پرسیارەکانم دەداتەو و وتووێژ لەمە پ کتێبەکانی "پەيامەکانی نوور" دەکەین. دواى خۆى کتێبەکانم بۆ جێدیلێت تاوێ کو ببێتە هاو دەمی شەوم.

ئیدی بەرنامەکەمان بەم شێوەیە بەردەوام دەبێت. پەسەندکردنی ئەو خۆشی و ئاسودەیییەى کە وەك پۆشاکێك ببوو کالایى بالام چ گونجاو! ئای وشە، خۆزگە بێتوانایە ببیتە وەرگێڕى هەست و سۆزە نیا ئەکانى دل، ئیدی دلێش خۆى لەو پرگار دەکرد کە زمانحالی خۆى بکاتە ئێسڕین، تاوێ کو سۆماش بە لێزە فرمیسک هەلنەوەرێت، بەتەمای پەلکە زێرینە مەبە لە ئاسۆى پۆحدا نومایان بێت. مەگەر جگە لە کلۆ فرمیسکەکانى بەهاری پەشیمانى چێتر تینویتی پۆح دەشکێت؟ ئەمێستاکە ژيانم پەرە لە کامەرانی.....

دەستم کرد بە فێربوونی نوێژو نزاكان، لە هەردوو کتێبى "پاڤەرى لاوان" و "پاڤەرى خوشکان"یش کۆمەلێك بابەتى زۆر خوش و گرنگمان هەلبژاردو پێکەو دەمانخوێندەو. باس و خواسى ئیمانى بەچێژمان ئەنجام دەدا.

مەگەر چ چێژو ئاسودەییەكى باس نەکراو لە ئیمانداى!

یەكەم پرسیار کە لە ئەبروونور خانم کرد ئەمە بوو:

- بەردەوام سوکایەتى پێکردن و، چەواشەکردن و، ئاتاجبوونی کەسانى ترو، بینینی مامەلەى نامرۆفانە، هەموو ئەمانە منیان بەرەو سەرکەشى راپێچ دەکرد. کاتێک ئەو لاوێ هاوتەمەنانەى خۆم دەبینى کە لە نێو خۆشى و، رابواردن و، تێرو تۆخیدا دەتلانەو، تۆران و یاخى بوونم مێندەى تر زیادى دەکرد.

ئەمە ئەو ھۆكارانە بوون كە منيان پاپېچى ھەلھاتن و ملەجېرى كورد.
بۆچى كەوتمە ناو ئەم بارەوہ ؟ گوناھ و تاوانى من چى بوو ؟

ئەم ستمە لە پاى چى ؟

بۆچى گىرۆدەى ئەم نادادپەرەزى و ستمەمانە كرام ؟
خۆ من ئەم تەرزە ژيانەم نەويست. ئايا دەبوايە تا سەر بە و چەشنە
زىندە گىم بگوزەراندايە ؟

دەى ئەگەر وايە بۆچى كەسانى دى بە خۆشى و لەنيو ناز و نىعمەتدا
دەژين و منيش لە ژۆر پتيەكاندا دەپليشامەوہ ؟

ئيتەر ئەمە بوو بە بناغەى فەلسەفەى يەكسانى و بى باوەرپيەكەم.

ئەم پرسىيارە بە دريژايى ژيانم ببووہ پشكۆيەك و داغى دەكردم.

بەلى خوا ھەيە، بەلام ئەم نادادپەرەزى و ناحەقيە بۆ ؟ تكيە ئەم
بابەتەم بۆ پوون بكەنەوہ. تا ئەم سەرکيشيەى ناخەم نەپەرەيتەوہ، كەشتى
ناخەم لە كەنارى ئارامى لەنگەر ناگرېت.

ئەبروونور كە بە ھىمنى و بايەخ پتيەدانەوہ گوى بىستى دەردو زامى
كەلەكەبووى سالاھى پر نازارو تالى منى بى نەواو بى كەس بوو، بەم
شيوەيە وەلامى دامەوہ :

- خواى گەورە دوو پاسپاردەى زۆر گىرنگ و پىر نھيتى بە مرقۇ
بەخشىوہ، يەكەميان ژيان و جەستەى خۆمانە كە بە (گەردوونى بچوك)
دەناسرېت، دووەميشيان: گەردوون (گەردوونى گەورە) و بەخششە
ناكوژتاكاني ناويەتى.....

گەر ئادەمىزاد سىروشتى ژيان و پيساكاني گەردوونى تيك نەدايە و بە
گوپىرەى "مەبەست لە بەديياتنيان" بەكاريان بھيتايە، ئەوا ھيچ جۆرە
كيشە و گرفتېك سەرى ھەلنەدەدا.

جا بۆيە سەرچاوه‌ی گرفت و ناسازی‌یه‌کان (حاشا) نادادپەروه‌ری
پەروره‌دگار نیه، به‌لکو گشت ئه‌و کێشه‌و ناریکیانه‌ ده‌رئه‌نجامی
به‌دەرپه‌فتاری و خراپ به‌کارهێنانه‌ له‌ لایه‌ن مرۆڤه‌وه‌.

ئه‌و به‌دیه‌ینه‌ره‌ی که‌ چاو، می‌شک، ده‌ست، ژینگه‌و هه‌موو بوونه‌وه‌رانی
له‌ جوانترین شێوه‌و بالاترین ته‌رزدا به‌دیه‌یناوه‌، چۆن به‌رپرس ده‌بێت له‌
نادادپه‌روه‌رییه‌ک که‌ سه‌رئه‌نجامی هه‌له‌ به‌کارهێنان و زیاده‌په‌وی
مه‌ردومه‌مانه‌؟

ئه‌وه‌ی به‌ چاوی دانسته‌وه‌ سه‌رنجێکی ژیرانه‌ی کۆشکی گه‌ردوون بدات
سه‌راسیمه‌و سه‌په‌ساو ده‌مێنێته‌وه‌ له‌ ئاست ئه‌و هه‌ماهه‌نگی و
پێکسازییه‌ی له‌ نێو ئه‌م کۆشکه‌ بالا‌ده‌سته‌دا هه‌یه‌. پوانینه‌کانت ئا‌پاسته‌ی
هه‌ر کونجێک و، هه‌ر بستێک و، له‌ گه‌ردیله‌وه‌ تا گه‌له‌ ئه‌ستێره‌کان ده‌که‌یت،
ده‌ستی زانست و توانستی کارسازیکی خاوه‌ن دانستی په‌ها ده‌بینیت.

به‌ئێ، کردگاری به‌توانا که‌ به‌ دانست و مه‌به‌ستێکی مه‌زن ئێمه‌ و
بوونه‌وه‌رانی به‌دیه‌یناوه‌، مۆرکی ته‌واوی و نه‌خشی کارسازی له‌سه‌ر گشت
به‌دیهاتوان نه‌خشانده‌وه‌، ده‌ستی هه‌یچ جو‌ره‌ ناته‌واوی و نو‌قسانیه‌ک
ناگاته‌ به‌رۆکی دروستکراوه‌کانی. هه‌مووان به‌ زمانی پێکسازی و
هاوسه‌نگی و ئارایشتیان گه‌واهی ئه‌م هه‌قیقه‌ته‌ ده‌ده‌ن.

جا ئه‌و پوودا و کاره‌ساتانه‌ش که‌ به‌ پو‌ا‌له‌ت به‌ ناهه‌قی و نادادگه‌ری
ده‌بینرێن، چه‌نده‌ها حیکمه‌ت و هۆکاریان له‌ دوو تو‌پ‌دا هه‌شار داوه‌، که‌ له‌
پوانگه‌ی ئێمه‌وه‌ په‌نه‌انن.

یاخود ئه‌وه‌تا به‌ ده‌ستی خۆمان و له‌ ئه‌نجامی هه‌له‌ به‌کارهێنانی
خۆمان گرفتاری لاسه‌نگی و ده‌رچوون له‌ پێسا سروشتیه‌کانیان بوون.

پروانه گەر ئىستە كەسنىكى دەولەمەند بىتە ژورەوۋە و پارەمان بەسەردا دابەش بىكات، بەلام بە ھەندىكمان كەم و، بە ھەندىكى ترمان زۆر بدات، تۆ دەتوانىت بەو كەسە بلىيت: "بۆچى كەمت دا بە من و بەوانى ترىش زۆر؟" گەر وا بگەيت بى پىزىيەكى ئاشكرا دەنوئىت. چونكە ئەو پارانەى كە پىت دراوۋە، تۆ شاپستەى نەبوويت و ھى خۆت نەبووۋە. ئەو كەسە بەزەيى پىتدا ھاتوۋەتەوۋە و يارمەتى داويت. بىرى يارمەتییەكەش خۆى ديارى كىردوۋە. لەم بارەدا تۆ مافى سكالات نىيە. ئەگەر نارەزايىش دەربىرپىت ئەوا ئەو پارەيەى كە پىتى داويت لىت دەسنىتەوۋە.

پەرۋەردىگارى دلوفانمان ھەم نىعمەتى گەردوون و، ھەم نىعمەتى مرقايەتى پى بەخشيون. بەلام بە ھەندىك زۆر و بە ھەندىك كەم. ئەم دونىاش لەبەر ئەوۋەى گىزەپاننى تاقىكرنەوۋەى، ئەوانەى زۆرى پى بەخشيون بە لىپرسىنەوۋەى زۆر و، ئەوانەشى كەمى پى بەخشيون بە لىپرسىنەوۋەى كەم تاقىان دەكاتەوۋە. ئەوانەى كە دەزانن خوۋى گەرە زۆرى پىبەخشيون دەلىن: "تاقىكرنەوۋە و لىپرسىنەوۋەم زۆرە" لەخۇبايى نابن و فىز لىنادەن. بە پىچەوانەشەوۋە ئەوان لەبەر لىپرسىنەوۋە ئەزمونكردىيان لەو مالە زۆرەدا بارى سەرشانىيان گرانتر و قورسترە.

ئەوانەشى كە كەمىيان پىدراوۋە مافى ئەوۋەيان نىيە سكاللا بكن و بلىن: "بۆچى كەممان پىدراوۋە؟" و دادپەرۋەرى پەرۋەردىگار تاوانبار بكن. چونكە ئەو بەخششەى كە دەدرىت بە بەندە ھى بەندە خۆى نىيە و شاپستەشى نىيە، بەلكو راستەوخۆ مولكى خوايە و لوتف و بەزەيىەكى بووتى ئەوۋە.

به‌نده هه‌رچه‌ند كه‌ميشى پټبدرټ، ناچاره سوپاسگوزار بټ، چونكه به نيعمه‌ئى شادبووه كه په‌واى نه‌بووه. هه‌روه‌ها لټپرسينه‌وه و تاقى كردنه‌وه‌كه‌شى به‌گوټره‌ى نه‌وه‌يه.

نمونه‌گانی "به‌ديعوزده‌مان" ناوازه‌بوون....

خاتو نه‌برونوور به‌رده‌وامه و منيش گوټى لى پاده‌گرم...

- ئايسيل گيان، با به نمونه‌يه‌ك له وكتيبه‌ى كه داىكت به پاسپارده بوى جټپشتوت "وته‌كان" كه نووسه‌ره‌كه‌ى "به‌ديعوزده‌مان ماموستا سه‌عيدى نورسى" يه، بابه‌ته‌كه زياتر پوون بكه‌ينه‌وه:

"تو مافى نه‌وه‌ت نيبه ته‌ماشاي نه‌وه‌كه‌سانه بكه‌يت كه له پووى ته‌ندروسستيه‌وه له سه‌روخوته‌وه‌ن، نه‌وجا سكاللا بكه‌يت. به‌لكو فه‌رمانبه‌رى نه‌ستوت ئاراسته‌كردنى پوانينته بو نه‌وه‌كه‌سانه‌ى له پووى ته‌ندروسستيه‌وه له خوار خوته‌وه‌ن و نه‌نجامدانى شوكرانه‌بژيريه"

"نه‌گه‌ر ده‌ستت شكاهه، بپوانه نه‌وانه‌ى ده‌ستيان بپاوه‌ته‌وه. گه‌ر هاتوو چاوټك نه‌بوو، ته‌ماشاي نه‌و نابيناiane بكه كه هه‌ردوو چاويان له‌ده‌ست داوه! سوپاسگوزارى په‌روه‌ردگار ت به. به‌ئى، هيچ كه‌س مافى نه‌وه‌ى نيبه له پوانگه‌ى نيعمه‌ته‌وه سه‌يرى سه‌رووى خوټى بكات و سكاللا بكات. به‌لكو پټويسه هه‌موو كه‌س له پووى موسيبه‌ت و به‌لاوه سه‌يرى خوارووى خوټى بكات و سوپاسگوزار بټ.

نه‌وجا به‌ديعوزده‌مان نمونه‌يه‌ك ده‌هينټه‌وه:

"ئايا گه‌ر بپاوټك تا سه‌ر لوتكه‌ى مناره‌يه‌كى به‌رز، پله پله سه‌ريخريټ و له هه‌موو پله‌يه‌كه‌يشدا ديارى‌يه‌كى به‌نرخى پټشكه‌ش بكرټ هه‌تا ده‌گاته به‌رزترين شوټنى لوتكه‌ى مناره‌كه‌.. ئايا نه‌و بپاوه مافى نه‌وه‌ى هه‌يه سوپاسى خاوه‌نى نه‌و ديارى و نيعمه‌تانه نه‌كات و هيشتا به‌ده‌م خه‌م و

په ژاره وه بلیت: بۆچی توانای سهرکه وتنم پی نه درا تاکو له مهش بهر زتر سهریکه وم؟! ئایا گهر په فتاری وا بنوینیت چهنده کاره که ی نارپه وا ده بیت و خوی ده هاوینته کهنده لان و شیوی: (ناشو کړی نيعمهت) هوه و چهندهش خوی گرفتاری گومراییبه کی بیزلیکراو دهکات!

هر به م جورهش توی (مروځ) له (عهدهم) دا نه ماویت، به لکو نيعمهتی (بوون) ت له بهرکراوه و تامی (ژیان) یشته پی چیژراوه. ته نانه ت نه شکر اوی به بوونه وهریکي بی گیان یاخود زینده وهریکي وهک ئاژه! به لکو به (مروځ) دروست کراویت و به نيعمهتی (ثایني ئيسلام) شاد و به خته وهر بوویت و له تنگ و تاري گومراییدا نه ماوینته وه و سهریاری هه موو نه مانهش به هر مه ندي نيعمهته کانی: له شساعی و... بی وهی و... هتد...

کراویت.

جا دهر برپینی نارپه زایی و سکا لا کړدن له بهرام بهر چه ند ئازاریک، یان له ده ستدانی ته ندروستی به هوی هه له هه لېژاردن و به کاره یانی چه وتی خوته وه و له زار دهر چوونی: (ئاخ! بۆچی نه مه م به سهر دا هات)، که بونی تۆمه تبار کړدن په روه ردگاریتی خواوه ندي ئی دیت، نه خوشیبه کی مه عنه وییه و زور له دهر ده مادیبه که ترسناکتر و کوشنده تره. هه روهک لیډانه به دهستی شکاو".

بابه ته کان له می شکمدا دهر رنگانه وه، وه ئی ئاوه زی له هوشخوچوو و ژیری پهرتم ئاماده گی ته واویان نه بوو، هه ربویه نه مده توانی وهک پیویست سوودمه ند بیم.

فیږکاره دلسۆزه که م نه برو نوور به زمانه شیرینه که یه وه بهرده وام بوو له پوونکړنه وه:

— ئىمە لەلایەن زاتىكى خاوەن توانستەو دەنێردرێنە دنیا، كە گۆی زەوى بۆ كێردوین بە سفرە و خوانىكى پازاوه، لەسەر ئەو سفرە پەرەردگارێبە بى وێنەیدا هەزاران نىعمەت و بەخششمان پێشكەش دەكرێت.

بۆ گەيشتن بەم ئاستەى زيان و ئەم پلەى مەرقاىەتیبە هەروەك پێلێكانەكانى منارەكە چەندەها پلەى زيانمان برپىو. پلەوپاىەى مەرقاىەتیش بەرزترین و پێژدارترین پلەى نێو بوونەوێرانە.

بیربەكەرەو، دەگونجا بەرد، خۆل یان قەوزە بیت. یان لە پلەى ئاژەلەندا پشیلە، سەگ، خشۆك یان مێروو بیت، خۆ ئەوانیش گىانیان هەیه و زیندەوێرن. پەروەك لە چاوخۆل و بەرددا لە پلەىەكى بالاترى زياندايه، هەربۆیە دەبێت سوپاسگوزار بیت. پشیلەش بەراورد بە مشك سوودبەخشترە، بۆیە پێویستە ئەویش سوپاسگوزار بیت. ئیدى بەم شێوەیە...

جا ئەو مەرقەى كە ئەم هەموو پلە و ئاستانەى زیندەگى برپىو و كراوەتە خاوەنى هەزارەها ئامێر و كۆنەندامى بەنرخ و بەها، گشت ئەم چاكانەى لەبیربچیتەو و بلى: "بۆچى من وەك مەرقەكانى تر نىم؟ ئەمە نایەكسانى و نادادپەرەوێبە"، ئەوا ئەوكات مشك، جالجالۆكە، مار و پشیلەش هەڵدەدەنى و مافى ئەوێان دەبێت بلىن: "ئىمەش نامانەوێت، با شوێنەكەمان بگۆرینەو".

هیچ مافىكى ئىمە نەخوارو، بەلكو بە پێچەوانەو چەندەها نىعمەت و مافمان پێرەو بینراو كە هیچ شایستەى نەبووین.

بېر ده كېنه وه، ده بينين، ده دوئين، ده خوئين، ده چيژين، ده خهوين،
پېده كېنين و ده گرين، ئاخر چۆن ده بې چاوى خۇمان له ناست هم هه موو
ديارى و به خششانه بقوچينين!

نه گر هه موو نه نقه ره مان بدهنى و له بهرامبه ريه وه داواى نه قلمان
بكه ن، ئايا ده يده ين؟!

ئەى كه وايه بۆچى بايه خ و گرنگى نادهينه بانگه واز و په يامى نه و
زاتهى كه خاوه نى كۆنه ندام و ده زگا به نرخه كانمانه؟

له بهرچى بير له وه ناكه ينه وه چى ليمان ده ويّت و بۆچى پيى
به خشيوين؟

ئيمه دروستكراوين، كه واته دروستكار يكمان هه يه .

به ديه ينه رى مړوڤ، سته م له مړوڤ ناكات، ته واو به پېچه وانه وه، نه وى
زۆر خو شده ويّت و كردويه تيبه ته وهره ي سۆز و به زه يى فراوانى خۆى .

ئو شته شى كه به رواله ت به ناهه قى ده بينر يّت، چه نده ها لايه نى
دانستى په نهانى له خو گرتوه . له م گۆره پانى تاقى كړنه وه ي دونيادا
ههركهس به شتيك تاقى ده كړي ته وه .

ناستى تاقى كړنه وه كه شى به گويزه ي توانا و له سنوورى ليّهاتنه كانيدا
ده بيت .

ئوه ي كه چاوى نيبه ، چاو نابي ته هۆى تاقى كړنه وه ي، سه ره پاى
نه مه ش له بهرامبه ر ئوه وه پادا شتى ده دري ته وه .

ئەى ئوه ي كه چاوى هه يه ؟ نه وه ش كه چاوى هه يه بهرامبه ر
چۆنيه تى به كارهي تاننى هه رساتيكي چاوى لي پرسینه وه ي له ته كدا ده كړي ت .
هه موو شته كانى تريش وهك نه مه يه .

کتیبی "وتهگان"ی مامۆستا سه عیدی نوورسی..

پۆچوو بوومه ناو لێپرسینه وهیهکی قوول وه. ههروشهیهک، ههرو
پستهیهک که ده مبیست ههژانیکی ژینه ره وهی له جیهانی دهرووندا بهرپا
دهکرد. کهواته ئه م پوونکردنه وه ژیر و وردانه دهگه پانه وه بۆ نووسه ری
ئه و کتیبه ی که دایکم خویندبوویه وه.

ئای دایه گیان! مه گه رتۆ چه نده مرقفیککی به پیز بوو، به و
گوندیییه ی خۆته وه ههروهک زانایهک ژیاووست و زینه ده گییه کی پوون و
سازگارت به سه برده وه. ئه میستاکه زۆرباش لیت تیده گه م و پازی ئه و دوو
سپارده یه شم بۆ ناشکرا بوو.

یه کیکی دیش له و دومه لی گومانانه ی میشکمی ته نیبوو، ئه م پرسیاره
بوو: "خواوه ند ئه م گه ردوونه ی بۆچی دروستکردوه؟" ئه مه شم پرسی.

- خواوه ند ئه م دونه یایه ی بۆچی دروست کردوه؟ زۆریک له مه ردوم
به هۆی به دره فتارییه وه دۆزه خی ده بن و ژیا نیان ده بیته زیندان. گه ر
دروستی نه کردایه ئه م هه موو ئازار و تالیه نه ده چیژرا، ئه وکات هه یج شتی
نه ده بوو، نه خۆمان، نه ئازاره کانه مان نه ده بووین..

ئه م پرسیارانه و هاو شیوه کانه م به مه به ستی تانه و ته شه نه ده پرسی،
به لکو ئامانه م گه یشتن بوو به حه قیقه ت. ده مو یست هه رچی زووتره
ده لاقه یه ک بۆ پێگه به بنه به ست گه یشتوه کانی ده روونم بدۆزمه وه.

ئه برو نوور هه ولی وه لامدانه وه ی ئه م پرسیاره یشمی دا:

- به ده یته نانی گه ردوون ویستی زاتی به توانا و شکۆمه نده. پرسیارکردن
و به دوا داچوونی هۆکاری ئه م "ویسته" وهک دروستکراویک ناکه ویته
ئه ستۆی ئیمه وه.

گەر پیاوړىكى دهوله مه ند به سۆزك كه له دلبه وه هه لقولاوه، كه سانئىكى ئاتاج و نه دار پوخته بكات، خواردنيان دهرخوارد بدات، خه رجاى بكيشت و ئاسوده يان بكات، دواتر يه كيك پاست ببيتته وه و خوى بنويشت و بلئت: "هه موو نه مانه ت بچى كرد، نه ده بوو نه مانه ت نه كرايه؟" چنده بى پزى و نابجى ده نوينت.

هه ربويه پرسيار كردن و په خنه گرتن له وهى كه بچى خوى گه وړه كرده وى به ديهيتاوه، جوړيكه له بى پزى و كال فامى.

پوونكر د نه وه و ليكده وهى ئه م بابه ته به پى پوانه نه قليب كه كوتاكان مروځ ناگه يه نيتته نه نجاميكى دروست، چونكه گه زاتى به ديهيتنه رى شكز مه ند مه به ستى به ديهيتانمان بى پوون نه كاته وه، ئه وائيمى به ديهيتراو ده سته وسان ده ميتن له ئاست ليكده وه و شروځه كرنيدا.

گه هه ولى ليكده وه وشى بده ين، هه و له كان كه م و كورت و ناكام ده بن. به لام له پووى وه لامدانه وه يه كى كه ميش بيت بى ئه م پرسياره ده توانين بلتين:

سه رها ئه بى ئه وه بزائين كه "به ديهيتان" له نه نجامى پيوستى به ك و ئاتاجبوونه وه نه بووه، به لكو ويستى خوييه كه زاتى مه زنى خوى ده يزائيت.

گرنگترين هوكارى به ديهيتانينش برىتبه له ويست و ئيرادهى خويى بى بينين و درهوشانه وهى ناوه جوان و كه مالاته مه عنه وى به پيروزه كانى زاتى خوى له ئاوينهى دروستكراوه كانيدا. به وواتا بهى ويستى په روه ردگار به بى تهاشا كرنى تيشك دانه وه و ته جه لليا تى به ره مه كانى زانستى په هاى، ناوازه يى توانستى، درهوشانه وهى جوانى، فراوانى ده و له مه ندى، به رده وامى و گشتگيرى سۆز و به زه يى له ئاوينهى بوونه وهراندا.

هه‌روه‌ك زانراوه، ده‌ستورێكی به‌ناوبانگ هه‌یه ده‌لێت: (هه‌موو خاوه‌ن جوانی و كه‌م‌لێك ده‌خوازێت جوانی و كه‌م‌مالی خۆی ببینێت و پێشانیشی بده‌ات).

ئەم خواست و ئارەزوو ھەونەرمەندە بەھرەدارەکاندا دەبینریت. بۆ
 نموونە وینە کیشیکى کارامە تابلۆ و وینەى جۆراوجۆر دەکیشیت، سەرھەتا
 خۆى سەیرى بەرھەمەکانى دەکات و ناوازیى دەست پەنگینەکەى تیادا
 دەبینیت و چىزىكى لەپادەبەدەر وەردەگریت. دواتر بۆ نمایشکردنى شاكار
 و بەرھەمەکانى پيشانگا دەکاتەوہ و پيشانى تەماشاکەرانى دەدات. لە
 دەستخۆشى و مەرزىابەکانى ئەوان خۆشى دىت.

ههروهه زانایهکی توێژهروههش کتیب دهنووسی و لیکۆلینهوه و دۆزینهوهکانی له پرتوکیکدا تۆمار دهکات، تا ئهوهی کهسانی دیش له زانستهکهی ئهم سوودمههه بن.

جا نه وکات که بینی خوینده‌رکانی سوودمند بوون و سوپاس و
بیزانینه‌کانیانی پیگه‌یشت، تام و چپڑکی بی‌هاوتا وهرده‌گریت.

لايه نټكى تړى نه م بابته كه پټويسته ناماژهي پي بدهين نه ميه
كه "خوای بانيسر له فرمايشتيكي قودسيدا ده فرمويټ: "بونه وهرانم
دروست كرد تاوه كو سوود و لوتف و چاكم بؤ نه وان بيت، نه ك بؤ من.
واته سوود له من وه ريگرن، نه ك من له وان". نه م نه وه ده گيه نيت كه
بنه پرت و سروشتي به ديه نټراوان ده سله ملانتي كؤ له واري و لاوازيه كي بي
سنوره و سه رتايانا تاجي سؤز و چاكي به روه ردگار يان.

نایا په‌وایه له‌به‌رانبهر نه‌و‌زاته‌ خاوه‌ن‌ ش‌ک‌ز و‌ک‌رد‌گ‌اره مه‌ز‌نه‌وه که هه‌موو ب‌ونه‌و‌ه‌رانی له (نه‌بوون)‌ه‌وه ه‌یتا‌وه‌ته (ب‌ی‌وون)‌و، به ن‌ی‌ع‌مه‌ت و‌ چا‌که‌ی له ژماره به‌د‌ه‌ر ئا‌ر‌ای‌ش‌تی ک‌رد‌وون و‌گه‌و‌ره‌ت‌رین و‌یه‌نا‌مه‌ک‌ی‌ت‌رین

پټويستی و حه زه کانی بۆ هیناونه ته جی و، به لینی ژياننکی جاويدانی پيداون. بوتريت: "بۆچی ژيان و بوونه وهرانی دروستکردوه؟".

که واته گرنگترین کاری مړوځ پهی بردنه به نهیښی و دوزینه وهی مه ته له کانی په یوه ست به خوښه وه. بۆچی دروستکراوه؟ نړک و وه زیفه ی چی په؟ بۆ کوږ ده پوات؟ له لایه ن کی و چوڼ لی پرسینه وهی له گه لدا ده کریت؟ نه و زاته ی که چوار وه رزی به ناز و نیعمه ت ته نیوه، چی لی داوا ده کات؟

به له هه رشتیک، وه لامی نه م پرسیارانه بۆ مړوځ جی بایه خ و تیرامانه.

یه که م نوږژ

جوارهم رپوژی نامه که م:

یه که م نوږژ... له ژياندا له تاسه و جوش و خروشی وه هادا نه ژيا بوم. هه روه ک بلنی پشکو جه رگ سووتینه کانی جه ستم خاموش بوون و باله ناسکه کانی شنه یه کی فینک بهر ده روونم ده که وت. نیدی من له جیهاننکی تر دا بوم، ته واو جیاوان...

به لی یه که م نوږژ... نای خوايه! نه مه چ خوشییه کی له باس نه هاتوه! بۆ یه که مجار کرپنووشم برد. به بی هه ستانه وه هه ر به دانیشتنه وه ده چه مامه وه، مه گه ر به م شیوه یه ش ده متوانی نوږژ بکه م! په روه ردگارا! چه نده ناسانکاری بۆ به نده کانت ده که یت! به س نه و ننده پووی تیبه که یت و داوا ی لیبه که یت.

زایه لی "الله اکبر"ی چوونه ناو نوږژه وه له پوحمدا توفاننکی بی وینه ی له شوق هه لایساند. خوم پینه گیرا و ده ستم کرده گریان.

سات دواى سات له "ناه، ئۆف" ى پەشىمانى نەناسىن و دەرك
پىنەكردنى مەزنى ئەو زاتە و فراوانى سۆز و بەزەبىيەكەيدا دەتوامەو.
مەگەر پووكردنە خواو، پارانەو لىتى و، چوونە دەرگانەى بەزەبىي ئەو و
داواى لىخۆشبوون له حزووریدا چەندە شىرىنە ...

مروڤەكان!!! وەرن تگا دەكەم وەرن، با لەم هەستەدا هاوێشەش بىن.
شاھىدى تەوبە و ئاھەنگى گەرانەوہەم بىن. بپوانن كە لە ھەموو گوناھ و
تاوانەكانم تۆبە و دوورگىرىم كردووہ. ئىتوہ مەكەونە ھەلەكانى منەوہ.
گوناھەكانى من دووبارە مەكەنەوہ. تاجى كپنوشم نايە سەرم، ئەمان
پەرەردگارم! ئەى گەورەى گەورەكان، بەبەزەبىترىنى بەبەزەبىيەكان، ئەى
خوايە گيان، ئىدى چى ترم لىت بووئت؟ ئەم پۆزانەشت نیشاندام.

خۆم پىتەدەگىرا، نەمدەتوانى بەر لە وەرىنى فرمىسكەكانم بگرم، ئەم
فرمىسكانە ھى وەرزىكى ترو، ھى جىھانىكى تر بوون، ھاوتای ھەموو ئەو
فرمىسكانە بوون كە تا ئەمرو لە كارىزى دلمەوہ ھەلقولابوون.

ئەى خواى مېھرەبانم، ئەوہى تۆى دۆزىوہتەوہ، چى لە دەست
چوہ؟! ئەوہشى تۆى ونگردووہ، چى دۆزىوہتەوہ؟! ئەسرىنەكانم
پاكژكەرەوہى چلك و زىلەكانى دەروونم بوو، ساپژكەرى زامى قوولئى بى
ئاگابم بوو، لىزمەى دلوپە سوێرەكانى چاووم بوو، گەردەلوول و پووشە
خەرمانەى كەلەكە بووى سالەھى تاوان و سەرىپچىمى لە خۆیدا بزرکرد.

ئاھەكانم، كپوزانەوہكانم بوونە خۆرى چاوى ئاسمانى پەشىمانى و
شەختە سەھۆلى نەفسى بەدخوازمیان تواندەوہ، ئىدى پەپەى زستانى
سەخت پىچرايەوہ و بەھارى خەملاو ھاتە گۆپئى. بەفرەكان توانەوہ و
خونچەكان دەمیان كردەوہ ...

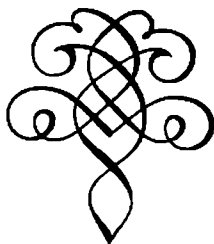
پۆحم له ئاسمانی شهوقی ئیلاهییدا به رزه فر بوو، چونکه چیدی
نه هریمه نه کان نه یانده توانی پۆحم بکه نه بهنده ی ئاره زوه ئاره لیه کان.
ئاخر نه و بۆ ته یکردنی ئاسۆکان دروستکرا بوو نه ک بۆ گه وزان له پۆنگاوی
نه فس و ئاره زووه نزمه کانیدا.

ئهی پادشای پادشایان، لیت ده پارتمه وه فرمیسکه کانم قبول
بفرموو، داواکانم مه گێژه وه، ئهی خاوهنی جیهانیان، تۆ نه وانه
ده رناکهیت که دینه ده رگانهت، هینده ی که فی ده ریاکانیش گونا ه و
تاوانیان هه بیت لیتان ده بووریت، منی بهنده ی گونا هبارت، نغزوی
زه لکاوی سه رکه شیم که جگه له ده رگای لیخۆشبوون و لیبورده یی زاتی تۆ
هیچ ده رگایه کی تر شک نا به م. هه موو پرده کان پوخوا و ویرانه ن جگه له
پردی گه یشتن به چاوپۆشی تۆ. گهر میهری تۆ په نام نه دات په نا بۆ لای
کی به رم؟ په روه ردگارا! من دروستکراوی تۆم. بهنده ی تاوانبار و
شه رمه زاری تۆم. هه زار جار تۆ به م شکاند، به لام هه ر بۆ لای تۆ گه رامه وه.
به ده ستی به تال مه مگێژه وه."

ئیتر له کاتی ئهم دوعایانه دا له هۆش خۆم چوو بووم. سه رله نوێ
ژوره که م پر بووه وه له گریان و لالانه وه. ئاگام له خۆم نه ما بوو.
په رستاره کان به په له هاتن. بۆ چه ند کاتژمێرێک بێ هۆش مامه وه. ئیتر
من له دونیایه کی تر دا بووم. هه زاره ها و ملیۆنه ها جار به زه بیم به خۆم دا
ده هاته وه، به داخ و هه ناسه ی پر په شیمانییه وه ده موت: "ئاخر بۆ تا
ئێستا له م حه قیقه ت و چێژه ئیمانییه نه بێ به ش بووم؟"

نه برووور هاته ژوره وه بۆ لام. به رووخساره گه شه که یه وه، هه روه ک
هه میشه هه والی پرسیم، پێم وت که ده ستم کردووه به نوێژ، به بیستنی

ئەم ھەوالە لە خۆشیاندا خەریك بوو دەفەرقى، ھېشتا تارمايى ھەندىك لە
 پرسىارەكان لە مېشكەدا مابوون. جانتاكەى كردهووە و كتيبيكى دەرھینا.
 ئایسێل گيان، كتيبم بۆ ھیناوييت، لە برى ئەوھى وانە وانە پرسىار
 بکەيت و ماندووييت، ئەم كتيبە بخوینەرەووە. دواتریش گەر پرسىارت
 مابوو بپرسە. واتە ئەم كتيبە وەلامى زۆرىك لە پرسىارەكانت دەداتەووە.

ئەو پياۋەى لەدووى خۆى دەگەپىت

"ئەو پياۋەى لەدووى خۆى دەگەپىت" ... نووسەرەكەى جەنابتان بوون، ئاى خواپە، سالەها لەمەوبەر هاوسەرى مامۇستاي ماتماتيكي ئامادەيىم ئەم كىتەبەى پىشدام، بەلام ئەوەندەم بايەخ پىنەدا و نەمخويندەوه.

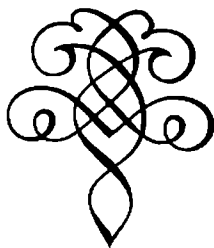
ئەو پۇژەش سەرلەنوى چەند بابەتەكمان لە "پەيامەكانى نوور" خويندەوه و بە نىو باخچە گولزارەكانيدا كەمەك گەشتمان كرد. ئەو پىرسيارانەى لە مەشكدا مابوونەوه پىرسىمن. ئەبروونور ئەوەندە كەسىكى تىگەيشتوو بوو، هەرچىم بىرسىيايە، بە تەرزىكى پوون و تەبا لەگەل ژىرىدا وەلامى دەدامەوه و سات دواى سات لە كەنارى ئارامى و دلىيايى نىزىكتىرى دەكرەمەوه.

ئەو شەوه دەستم كرد بە خويندەنەوهى كىتەبەكە، باسى لە كەسىكى وەك من دەكرد. ئەوه پەرتووكى ئەو كەسانە بوو كە خۇيان ونكردبوو و بەدەم نالەى "پىزگارەكە رەك نىيە پىزگارمان بكات؟" پەلەقاژەيان دەكرد.

بەسەرھاتى مامۇستايەك و كەسىكى بى باۋەپ. جا لەو كىتەبەدا چى نەبوو؟ ورد خويندەنەوهى ئەم كىتەبە دەبەتە مايەى پامالەين و بىرەنى ئەو ئاستەنگ و پەردانەى بىناى دل و ئاۋەزىيان داپۇشيوە و پىگىرن لەبەدەم پەبىردن بە راستىيەكان. بە كورتى مەۋۇ بە بەدبەتەنەرەكەى ئاشنا دەكات.

بوونی خوای گه وره به به لگه ی زانستی و زیره کی دهسه لمیټیت و نه و
 راستیه ده چه سپټیټ که گه ردوون ماده ده یه کی نه زه لی و نه به دی نییه،
 هه روه ک بی باوه پان گومان ده به ن. جگه له وه ی بانگه شه ی ماده
 په رستان و بوونگه رایان له بناغه وه هه لده وه شټیټیت. چه نده ها به لگه و
 حه قیقه تی تریش ... سه ره پای نه و کۆتاییه هه ست بزویټه ... گه پانه وه ی
 بی باوه پیکي کۆمه نیستی به ناویانگ و یه که م نویژی ... که نه و "یه که م
 نویژ" هم خوینده وه، ده ستم کرده گریان، گریام .. گریام، ده موت: "پیک
 وه ک منه، هه مان نمایشی زیرین". ئیمان هټنان، که رنه ټالی ناشته وایی
 له گه ل خوادا. پارانه وه و داوای لیخۆشبوون ...

چیژی نه مه ته نها من ده یزانم، ته نها نه وانه ده یزانن که ئیمانیا
 له ده سنداوه و له دوایدا پیتی شاد ده بنه وه. "نه و پیاوه ی له دووی خۆی
 ده گه پټیت"، هه روه ک پزیشکیک په چه ته ی مه عنه وی ده رده کانی پی
 به خشیم و وه لامي نه و پرسیارانه شی دامه وه که وام ده زانی بی وه لامن.

محەمەدى دوزجەيى.

ئەمىرۇ لەگەل باشترىنى دونيا، فرىشتە ئاسا، ھارپىتى گەشتى ئيمانم،
ئەبرونوردا بووم...

سەرلەنۇ دەستمان كردهو ھەوتوويژە شىرىنەي كە ھەرگىز لىيى
تيرنەدەبووم، ئەو شتانەشمان باسكرد كە پىتويست بوو ئەنجامى بدەم.
بابەتەكانى "پەيامەكانى نوور" ىش ئاوى دل و ئىكسىرى ژيان بوون.

ئەمىرۇش لە بابەتەگەلىكى زۆر دوواين. سوپاس بۇ خوا زۆرىك لە
گرفتەكانم چارەسەريوون. بەر لەو ھەي لىم جودا بىتەو، كىتپىكى تىرى
پىدام. محەمەدى دوزجەيى... ئەمەشيان كىتپى جەنابتان بوو.

كارىگەرى و كەمەندكىشى ئەم كىتپەيان شىتىكى تىرىبوو. ئەم كىتپە
كتومت من و ژيانەكەمى لە ئامىزى دىرەكانىدا پەنادابوو. محەمەد
گەنجىكى لووتبەرزى سەرەكەش لە خەلك، لە ژيان، لە خوا، ئەي
سەرەنجام؟ سەرتاپا بەسەرھاتىكى پاستەقىنەي پەندئامىز بوو. لەم
كىتپەدا بەكۆمەلە بابەتلىكى گرنگ و ھەستىار ئاشنابووم، كە بوو
و ھەلامگى زۆرىك لە و پرس و گومانانەي سالەھا بە دوايدا وىل بووم و
نەشمەدۆزىيەو، بەلكو لەوانەشە يەك لە و ھۆكارانەي بوونە مايەي بى
باوھەي و نكولى كردن مانەو ھەي ئەم پرسىيارانە بوويىت بە ھەلئاسراوى.

مامۆستا گیان، به هه موو هه ست و پێزانینه وه سوپاستان ده که م و منه تباری ئیوه م بۆ ئه و کتێبه به پێژه تان ...

ده مه ویت هه لۆیسته یه کی خێرا بکه م له سه ره هه ندیک له و بابه تانه ی که سه ره نجیان پاکیشام:

یه کێک له و بابه تانه، له ژێر ناو نیشانی:

"ئه و زاته ی هه زاره ها نیعمه تی پی به خشیووین، به خۆپایی دهیدات؟" بوو.

ئه م برگه یه ی خواره وه ی زۆر سه رنجی پاکیشام:

"ئه و زاته ی ئیمه ی ناردووه ته دنیا و ناز و نیعمه تی ناکۆتای خۆپایی پی به خشیووین، ئیمه ی بۆ ئامانجیک ناردووه، ئه و کاتیش که ده مان باته وه، لێپرسینه وه مان له گه لدا ده کات، چونکه هه ر کرین و فروش و مامه له یه ک به رامبه ر و نرخه ی خۆی هه یه".

زۆر دروسته، هه موو کرین و فروشیک ده بێت به رامبه ریک هه بێت.

* ئه م پاستیه م چۆن له یاد کردبوو؟ چلۆن ههستم پێنه کردبوو؟

یه کیکی تریش له و بابه ته گرنگانه به شیک بوو له ژێر ناو نیشانی:

"گه ردوون سه ره تایه کی هه یه، که واته کۆتاییشی ده بێت."

ئه مه بۆ من باسیکی فره بایه خداربوو، چونکه بناغه ی ئه و بیره ی که

بانگه شه م ده کرد، بریتی بوو له "ئه زه لی بوونی ماده".

ئه مه ئه وه ی ده گه یاند که ماده سه ره تایه کی نییه، کۆتاییشی نابێت،

هه ره ک شتیک نییه به ناوی ئه ندازه گیری و نه خشه ی بوونه وه.

به م شیوه یه ش (حاشا) پتویست به بوونی په ره ردگار ناکات.

به لّام به خویندنه وهی ئەو چەند دێرە بۆچوونەکانم ژێراوژوور بوون،
 هەلبەت ئەو بەشەشی لە ژێر ناوینیشانی "کۆ ئێسکە پرووکاوەکان زیندوو
 دەکاتەوه؟" بوو، وەرچەر خانئێکی دیاری لە بێرکردنەوه مەدا سازاند.

تەنانت ئەم بڕگانەم لێ لەبەر کردووه:

"لەناوچوونی ژیانی ماددی مۆژ و گەپاندنەوهی پاش مردن، ئەکریت
 لە تێگەیشتنەوه بەدوور بزانریت. وەلێ پێویستە ئەو راستییە لەیاد نەکەین
 کە دەتوانریت گشت تایبەتمەندییە ماددییهکانی مۆژفیک لە شریتی زانیاری
 کە بە (DNA) ناسراوه، و، پووبەری ۱ لە ۱۰ ملیاری سەری دەرزێیهکی
 سەرخرپ داگیر دەکات، تۆمار بکریت.

ئەمە راستییەکی زانستییه و بەتەواوی پشتراست کراوه تەوه. ئەگەر ئەو
 شریتی زانیارییه (DNA) ئەتوانای شکۆفە و گەشەکردنیان لەناو خاکدا
 هەبوايه، ئەوا ئەوکات (DNA) ی هەموو ئەو مۆژفانە ی کە هاتوون و دێنە
 سەر زهوی پر لە پەرداخێک دەکرا و دەخرايه ژێر خاکه وه. ئەوسا هەروەک
 تۆوی درەختەکان زیندوو کردنەوه یان گونجاو دەبوو.

"مەگەر لە توانستی ئەو کردگارە دانا و توانا پەهایە بە دوور دەزانریت
 مۆژ زیندوو بکاتەوه، کە خاوهنی ئەو فایرۆسە ناوازانەیه کە چەندەها
 سەدەو بەبێ تێکچوون لەژێر خاکدان و هیچ جۆرە پەوشێکی زیندەگیش
 نیشان نادەن، کەچی هەر ئەوەندە ی ژینگەیهکی لەباریان بۆ دەپەخسیت
 بە فرمانی پەرەردگاریان ژیان پێکدێننەوه!"

ئەو پەرەردگارە کاربەجییە ی، کە گەردوون و گشت بەدیھێنراوانی
 ناوی لە بەرزترین و جوانترین تەرزدا بەدیھێناوه، بەویست و دانایی خۆی
 ئەو پەرداخە پر لە (شفرە) یە پۆدەکاتە زهوی و بە فرمانی "بە" دانە
 دانەیان زیندوو دەکاتەوه و لە حەزوریدا گردیان دەکاتەوه."

یه کتیکى تر له تابلۆ په نگیڼه کانی ټیو گه شته که م: "نایا ئیمه مه حکرومى قه ده رین؟" "په روږدگارى دانا و زانا هر له له دایکبوونمانه وه تاوه کو مردنمان، به زانستى نه زه لى خوى ده زانیت چى ه لده بزترین، چیمان ده ویت، چ شیوه ژيانیک ئاره زو ده که ین و ئیراده مان چۆن به کارده هیڼین.

هموو نه مانه پیش له دایک بوونمان ده زانیت و به پیتی نه م ویست و ه لېژاردنه ی خو مان قه دهرمان ده نو سیټ. به و واتایه ی خوی گه وړه به پیتی زانینه که ی (زانینی ته واوه تی هه رچی بووه و ده بیت، پیش نه وه ی بیت) که ویست و ه لېژاردنه کانی ئیمه ش ده گریتته وه قه دهرمان تو مار ده کات. هه ریویه مافی نه وه مان نییه -حاشا- خوی گه وړه و قه دهر تو مه تبار بکه ین، به لکو ده بیت ویست و ئیراده مان تاوانبار بکه ین که به هه له به کارمان هیناوه."

خاوه ن ئیمانی راسته قینه، به خته وهرترین که سی دنیا یه...

کاتیک که "محمدی دوزجی" م ته واو کرد، بۆم ده رکه وت که ئیمان سه رچاوه ی هیز و وزه یه کی نه وتویه، نه وه ی پیتی شاد بیت، ده بیت ه به خته وهرترین که سی دنیا.

پتویسته دانبنیم به وده که:

نه وانه ی باوه رپیان به په روږدگار نییه، له ژياندا بی ئومید و دل ته نګن، گه ر دلخوش و شادمانیش ببینرین، نه وا ماکیاژ و ساخته یه. هه رچند مروؤ بانگه شه ی نه وه بکات که: "باوه رپناهینم، شتی وا نییه."

كەچى لى قوۋلايىيەكانى دەروونىيەوۋە زايەلەي (خوۋاھەيە، ئەوۋە بەدبەيتنەرت) دەبىستىت و دلى بى ئاگاي رادەچلەككىت.

من ھەرگىز نەمتوانى ئەو ھاوارە سەركوت بگەم.

ئەوۋە دەنگى خاۋىن و سازگارى سىروشتى ئادەمىزادە، ئەوۋە سەداي (بەلى) جىھانى ئەپواھە.

تەنانت لى سەركەشتىن پۇزگارەكانى بى پاۋەپى و ترازانىشما ھەستەم بە نوزەي ئەم ھەستە دەكرد، شتىكى سەير بوو، بەردەوام وام ھەست دەكرد شەپۇلىكى نامۇ بەلام زۆر ناسك، ناسك لى دەنگىدا، ناسك لى پووخسارىدا لى كەنارەكانى پۇخم نىزىك دەبىتەوۋە و بە ئەسپايى دەيوت و دەيوتەوۋە:

"خوۋاھەيە، ھانپا بۇلاي ئەو بەرە".

بەلام بىچارە خۇم، بە ھىچ چەشنىك دلم نەدايە، نەم دوۋاند ... ھەموۋ ئەم ملەجىپىيانەش لىپاي بىرۈپۇچۈنە چەوت و فرىودەرەكانمەوۋە بوو.

ئەمە تاۋانى كۆمەلگايە، سوچى پەرۋەردەيە.

ئەگەر گەنجەكان بە ئىمان و ئاراستەيەكى تەندروسىت پەرۋەردە نەكرىن، ئەوا دەبنە تاكىكى سەركەش و زىانبەخش بۇ خۇيان و كۆمەلگاش. ئەوجا كات زۆر درەنگ دەبىت بۇ وتنى: "بۇچى گەنجەكانمان گىرەشتىۋىن و پىسا شكىتن؟".

جا با ئەوانەي لەم بەرپرسىيارىتتەدا پشكىان ھەيە گۇييان لىبىت و لەتاۋا بلەرن.

دلىنام لەۋەي گەر خۋاي گەرە جارىك لى ئىمە بىرسىتتەوۋە، سەد جار لە ئەوان دەپرسىتتەوۋە.

بۆ زیاتر پوونکردنه وهی باسه کهم ده مه ویت پرگه یه کی ژیا نی خۆم وه ک
نموونه بهینمه وه:

ئه وکات که له یاسا ده مخویند، جارێکیان بانگهێشت کراین بۆ
کۆبوونه وه یه ک. دیسانه وه خاک و میلهت و ته نانهت هه موو جیهانمان پزگار
ده کرد! هه ره هه قالیك ده چوو ه سه ره سه کۆ بۆ وتاردان، قسه ی ئاگرینی به
راست و چه پیدایه خش ده کرد. جا منیش چونکه هۆشم لای خۆم نه بوو
بچر بچر له قسه کان ده گه یشتم.

جارێکیان یه کیک له هاوپی ناسراوه کانمان وتاری دا، ئه و یه کی بوو له
سیما دیاره کان. هه ره له پزیشکییه وه بیگره تا یاسا و وینه کیشی و
نووسه ری له هه موو ئه مانه دا خاوه نی باسکیکی به هیز بوو. ئه و ئه ندازیاری
بیری ئیمه بوو. جا هه رچه نده بۆچوونه کانی توند و تیزیش بوون، به لام
هه میشه له ئیو ئاپۆرای چه پله پزاندان پینشوازی لیده کرا، خاوه ن
ده ره برینێکی ره وان بوو. به وته کانی جۆش و خرۆشی گوێگرانی ده بزواند.
ئه و قسه ی بۆ ده کردین:

"یه کجار ده ژین، که مریشین هه موو شتیك کۆتایی پێدیت. ناتوان بۆ
جارێکی تر سۆماکانتان هه لێبننه وه. ئه م دۆستایه تی و خوشیه شتان
چاوپێ ناکه ویته وه. ده سته بهرداری ئه و بیرۆکانه ببن که ده لیت:
"سه ره له نوی ژیا نه وه و زیندووبوونه وه" یان "جیهانیکی تری هه میشه یی"
ئه وانه کۆمه له بیرۆکه و باوه ریکی دوور له ژیری و زانستن، ئیمه ش و
گه ردوونیش ماده دهن، که مه رگیش هات هه موو شتیك کۆتایی پێدیت.
مه ترسن، جگه له خۆتان، که س ناتوانیت لێپرسینه وه تان له گه لدا بکات.
گیرۆده ی پابه ندی حه لال و حه رام و شتی وا مه بن، ئه وانه بیر و بۆچوونی
چاخی ناوه راستن. ئا ئه مه یه ژیا نی پر چیژ و خوشی".

په پتا په پتا چه پله پرتزان ... نه مه هه قال (سهركان) بوو، لپرسراو و
بیرمه ندى رابه رمان.

له پاش ماوه يه ك به شپوه يه كى چاوه پوان نه كراو ليمان جيا بوه وه.
دواتر پيمان زانى كه گه پاره ته وه و ده ستى كړدووه به نويز كړدن، له كاتى
خويدا نه مانتوانى ليكدانه وه يه ك بؤ نه م پووداوه بكه ين.

به لى، ئيستاكه تپده گم كه هه قال (سهركان) به م راستيانه
شاد بوو بوو. بپوا بكن گهر سه ربه رشتياران، ماموستايان، دايكان و باوكان
نه م راستيانه بؤ گه نجان باس بكن، نه وا هيچ جوړه له ياسا ده رچوون و
ياخى بوونيك له كومه لكادا پوونادات، به لام بؤچى باس ناكريت !!؟

ماموستا گيان، دهم وپت نه مړو نامه كه ليړه دا بوه سستينم چونكه زؤر
درهنگ بووه، هه رچه نده ماندوو بووم به لام به ئاسودده يى ده خه وم. خوا
گيان ئاسودده يى ببه خشيته هه مووان.

به يانى بؤ نويز هه لده ستم، ئيدى به رنامه پؤژانه كه م به پى ي نويزه كان
به پړوه ده چپت.

به‌شى پيڻجه‌م

ژيانه‌وه‌و هه‌ستانه‌وه

له‌سه‌ر جيگاي مه‌رگ

پوخته‌ی ئه‌م به‌شه:

په‌رچووێه‌ك هاته‌ بوون. له‌كاتیدا كه‌ چاوه‌پوانی مه‌رگ
بووم، ژيانتيكى نوێ و ژيانه‌وه‌يه‌كى نوێ ده‌ستی پي‌كرد. ئه‌م
دیمه‌نه‌ی ژيانم كه‌ فرميسكه‌كانم به‌رماله‌كه‌م ته‌رپه‌كه‌ن،
به‌په‌وێ ته‌مه‌نيكه‌...

ئىدى من ئايىسىلەكەى جاران نىم

مامۇستا، سەرلەنۇي نامە بۇ جەنابتان دەنۇسم.
بە شەوق و تاسەوۋە چاۋەپوانى نوۋىژەكانم، ئەمە چىژىكى
لەپادەبەدەرم پىدەبەخشىت. لەھەر جارىكىدا خوشتنىكى مەعنەوى،
پاكژىبونەوۋەيەكى نوۋى، پۇحم دەشواتەوۋە و نىگارى ژيانەوۋەى تىدا
دەنەخشىنىت.

پاۋەستان لە حىۋورى پەروەردگاردا بەرەو جىھاننىكم پاپىچ دەكات. بە
درىژايى نوۋىژەكانم جەستەم سەرتاپا لەرزىن دايدەگرىت. ئەوجا پۇحم
بەرزەف دەبىت و بەرەو مەملەكەتى چىژى ئىمان بالەدەگرىت.

خوای گەۋرە لە خاتو ئەبرونوور پازى بىت و لە ھەردوۋ دىنيا پاداشتى
بداتەوۋە. ھەفتەيەك بەسەر يەكترناسىنماندا گوزەشتوۋە. زۆر دلىيام
لەوۋەى كە ئايىسىلەكەى ھەفتەيەك بەر لە ئىستا نىم.

بەھەر حال (گەپانەوۋە) و (گۇپان) بەمە دەوترىت.

ھەر پۇژىكمان بەۋىنەى بەرنامەيەكى چروپىرى خويندنگا بەسەردەبەين.
پەيامەكانى نوور، جەوشەن و پرسىيار و ۋەلام... نازانم چۇن پۇژەكان
تىدەپەپن.

پۆچ و دلم به ته واده تی له زیندانی نه فسم پزگاریان بووه، پۆژه نه ولاتر
چوو هکان شوینه واریان نه ماوه، له ناو شه رمه زاری و په شیمانی گوناوه و
تاوانه کانی پابردوومدام.

ناتوانم بلێم: "له نیوه ندی نه و ژیا نه قیزه ونه دا پۆل و تاوانی من چی
بوو؟".

چونکه زۆرێك له هه له کانم له ده ستدا بوو، بێ ئاگایی و ملنه دانم بووه
ناسته نگ له بهردهم شادبوونم به سه رچاوه ی ژیا ن و ئیما ن.

به لام من كچیكى ته نه ای بێ كه س و بێ نه وا بووم. چوارده وریشم
كه سانی به دنیا ز و به دپه وشت. گپۆده و گرفتاری زه لكاوی گونا هێ نه و تۆ
بووم كه ژیا نی تاریك كرد، ده روازه كانی هیوا ی به پوو مدا داخست، كر دمی ه
كۆیله ی نه فسی به دخواز. ده مزانی هه له م، تا و تاوا له گه ل چه وتی و
خرا په كانمدا ده كه وتمه سه نگه ره وه، به لام ته نیا بووم، سه ركه وتوو
نه بووم. ئیستاش له كۆتایی پێگادا به نده یه كم خوا ی خۆم دۆزیوه ته وه، له
تا و ئازار و كۆلی قورسی بێ گویی و، فه رمانشكێنیم تا قه تم پڕووكا وه و
دلم زۆر په نجا وه. نه ی نه گه ر خوا قبو لیم نه كات؟ نه ی نه گه ر په ره ردگار
له هه له و گونا هه كانم خۆشه بیته، چی؟

ئه م نه گه رانه و هاوشیوه كانی ناخمیا ن هی نا بوویه كو لین.

بۆ ساتێكیش بیته ناتوانم ئه م بیرانه له میشكم ده ربكه م. ده زانم
به زه یی و لیبورده یی په ره ردگارم فراوانه، له هه ر نوێژو، هه ر كاتر میرو،
هه ر چركه یه كدا هه ست ده كه م له خزووری په ره ردگار دایم.

ئیترا له بهر نه مه یه كه ناتوانم بهر له شه پۆلی بهرده وامی فرمیسكه كانم
بگرم.

ئەگەر چاۋەكانىشىم لىكېنىم، دل ۋ ناخ و ھەموو بوونم بۆ ھالى
بەندەيەكى بى تويىشوى سىتەم لەخۆكەر دىنە نالە و گريان. بابەتى
ئەمۇمان لەگەل ھاپىتى لەدايك بوونەو ھەم (ئەبرونور) "سۆز و بەزەيى
پەرەردگار" بوو.

تاكە گولەكەم ئەبرونور بۆ دلدانەو ھى من ئەم بابەتەى ھەلپژاردبوو.
ئەو ئايەت و فەرمايشتانەى دەربارەى لىخۆشبوون و بەزەيى بوون لای
خۆم تۆمارم كردن، بەپاستى دلایان دامەو ھەم بوونە مێرگى دلنایى بۆ منى
وێلى نۆو بیاپانى ئارەزوو پەرستى.

تەيان گەياندەم كە تاكە پەرشنگىكى خۆرى بەزەيى و لىخۆشبوونى
خوایى سەر و زیادى تۆاندەو ھى شەختە سەھۆلى گوناھ و
سەرپىچىيەكانمە. ئا بەم جۆرە ئاگرى بلىسەسەندوى ناخەم كەمىك
پەويپەو ھە. دۆست و خۆشەويستى خوا "مەولانا" ش پەى بەم گەنجىنەيە
بردو ھە، ھەر بۆيە پوو لەبىمار و دل ھەلقراوان دەفەرمیت:

"دیسانەو ھى... دیسانەو ھى بى"

ھەرچىيەك ھى... دیسانەو ھى بى

ئەمە خانەى ئىمەيە، ئە خانەى ئا ئۆمىدى

گەر سەد جاریش تىك دابى تەوہت... دیسانەو ھى بى !"

مامۇستا (نورسى) ش دەفەرمویت: "بەدەستەيتانى ئىمان يان
لەدەستدانى، بابەتیکە پەيوەندى بە ھەموو مەرفىكەو ھەيە".

خۆ لادان، قوتاربوون و پەويپەو ھەم بوونەو ھى ئەم تیزە چارەنوسسازە
چ گونجاو !!

جا ئىتر ئەو ھەم، من بەتەنھا لە نۆو ئەو گىژەلوو كەيەدا.

گرنگی و ههستیاری به دهسته‌هێنانی ئیمان و مه‌ترسی له ده‌ستدانی به‌جاریك له‌رزهی هێنایه گیانی ساواو بێ ده‌سته‌لاتمه‌وه .
وامه‌ست ده‌گه‌م له‌پشت ئاسۆکانی داهاتوه‌وه پووداوگه‌لیکی ده‌رناسا به‌پێوه‌بن و شانۆی کۆتاییه‌کی په‌ندنامیز نمایش بکه‌ن.

گه‌وره‌ترین ئامانجی مڕۆڤ به‌ده‌سته‌هێنانی ئیمان..

ئهو میوانی میوانانه، فریشته‌ی راگه‌یه‌نهری کۆتایی ژیانه .
هه‌رچه‌نده به‌ناوبردنی گۆلی هیواو ئاواته‌کان ده‌ژاکێت، به‌لام ئهو
فه‌رمانبه‌رداری فه‌رمانی خواوه‌ندی شکۆمه‌نده .

تامه‌زێوی چاوه‌پوانکراویکی نادیارم تا ئه‌وه‌ی بێت و به
"فه‌رموون" وه‌ه پاسپارده‌که‌ی پیشکه‌ش بکه‌م . ئیستا که ته‌می خه‌یالاتی
خاوم له‌به‌ر په‌ویوه، تێده‌گه‌م که گه‌وره‌ترین ئامانج و سه‌ره‌کێترین
مه‌به‌ستی مڕۆڤ ده‌بێت به‌ده‌سته‌هێنانی (ئیمان) بێت.

ئیمانیك كه مڕۆڤ له ته‌نگه‌به‌ره‌کانی زه‌مینه‌وه به‌ره‌و به‌رزى و
فراوانیه‌کانی ئاسمان ده‌ردیڤێت. ئیمانیك كه به‌نده‌كان له به‌ندایه‌تى
به‌نده‌كان بۆ به‌ندایه‌تى خواى به‌نده‌كان بڵند ده‌کات. چونکه سه‌ره‌ته‌نجام
ئهو تاكه بلیتی پزگاریبونه . له‌وده‌مه‌دا که هه‌مووان چۆک‌دا‌راو، زمان
شکاو، ئهو ده‌بێته‌ تاکا‌ر.

له‌وکاته‌دا هه‌چ هه‌یز و هه‌چ شتێك یاریده‌ی مڕۆڤ نادات. نه‌ دۆست نه‌
هاوڕێ، نه‌ پیشکه‌وتووی، نه‌ زه‌نگینی... تازه‌خه‌ریکه له‌واتای ژیا‌ن
تێده‌گه‌م و گرێکانی ده‌که‌مه‌وه، مه‌گه‌ر ژیا‌ن یه‌ك واتای هه‌بووه:
به‌ده‌سته‌هێنانی ئیمان یا‌ن پێچه‌وانه‌که‌ی.

هه‌موو لێپرسینه‌وه و مامه‌له‌کانیش له‌سه‌ر ئه‌م به‌نهمايه دێته‌ ته‌نجام.

"خوايه گيان کڙمه کيم بکه، بڙره فريام، شهرمه زارم، په شيمانم، سوتی سهرپښچيه کانم پڅم دهگوشن، له دوا سات و، دوا پوڅهکانی ژيانم، جگه له زاتی تو په نا و دالدهی ترم نيهه".

"ديسانه وه سوپاس بو تو خوايه گيان، به نه دنازهی گهرديلهکانی بوون منهت و ستايش بو تو په روه ردگارم. گهر له سهر مل نه دانم به رده وام بوومايه دوزهخی هه ميشه یی جیگه م ده بوو و بو هه تا هه تايه له بينینی دايک و برا و باوکم بی بهش ده بووم... نای که سهخت و دلته زينه".

که عبهی پیرۆز و بینینی دایکم

ماموستای پږدارم، له نامیزی پووداویکی وادا ژيام که دودل بووم له وهی بوټ بنووسم يان نا. به لام به هوئی پيداگری ده ستگیرانه کی خاتوو نه برونوړه و برپارمدا له گهل جه نابتاندا به شی بکه م. به لام ورده کارییهکانی نانوسم، چونکه ته نانهت به بیرکړنه وهش لیتی هیزو هوښم له ده ست ده دم.

وا هه شت پوڅ به سهر فیږبوونی قورئاندا تیپه پړوه، نیستا ده توانم خو م به ته نه ا بیخوینمه وه. به تاییه تی دواي نویژی خه وتنان و پیش نویژی به یانیا ن ده یخوینمه وه.

هه رچنده له مانا کانیشی تیناگه م به لام وا هه ست ده که م هر پیتیکی بوخوئی به هاریکه و به گو له شوخهکانی سهرمه ستم ده کات و به دم شنه یوه دل م دینیتته جو ش.

بروام پیتیکه نه رکات ده ست ده که م به خویندنه وهی قورئان، نازار و نارپه حه تیبه جه رگ بره کانم که کسپه له ویزدان دین و ثو قره له پو ح ده بږن، له دوسی یی برمدا ده سرپښنه وه، نه مهش که رامه تیکی پوونی قورئانی پیرۆزه. له م وهرزه دلږفینه دا و له کاتیکدا له نیو ناسوکانی نه م

كه شه دا ده فرېم، پووداويكي سه رسوپه ټنه ر له ده رگای ژيانی دام كه هېشتا له ژير كاريگه رييه كه يدام. نه مه ته نها وهك سواسگوزاری و به مه به سستی په ند وهرگرتن ده ينووسم. پووداويكه وشه له په سه ند كړنيدا ده سته وسانه و قامكه كانم هيزيان ليېراوه.

"په روه ردگار، تو گه وره ی گه وره كانی، پاريزهر و پشتيواني سته م ليكراواني و بنده كانی خوټ له ياد ناكه ی، نه وه تا له خه ونيشدا بيت نه ه سته نيان و جوانانه به م بنده بی فېره ی خوټ لوتف ده فېرموويت".
دوټنی به يانی، ناماده باشيم يو نوټر كرد و كاترميټك پيشتر ه سته م. كه ميټ كورټان و جه وشه ن و چه ند په ربه كيشم له "پابه ری خوشكان" خوټنده وه. كه ليټك سوودم بينی و ه سته م به ناراميه كي بی وټنه كرد.
به ملكه چييه وه له باره گای په روه ردگارمدا وه سته م و ده سته م كرد به نوټر.

ناچارم بيليم... ئيدي نوټر ه كانم بوونه ته واده ی به يه كگه يشتنی دور خوشه ويست، شادبوونی بنده ی كوټله وار و بیمار به په روه ردگاری دلوفان و به به زه یی.

كاتيټ كه ده ست ده كم به نوټر، بوونی په روه ردگار به هه موو شكور مه زنييه وه هه ست پيډه كم و له جزووريدا به هه موو ملكه چی و ده سته وسانيه وه كړنووش ده به م. پارانوه ليی... داوی چاوپوشين... هه سته كړدن به بی ده سه لاتی خوټم و توانا و ده سه لاتی نه وزاته... باس ناكړيت، نه سته مه باسكړدنې.

به رده وام ده پارامه وه و نزام ده كړد تا نه وه ی خوی گه وره، به رده واميم له سر په رسته ش پي به خشيت و كوټاييه كي به خيريش بكانه خه لاتم.

ئای چ خەلاتیک لەمە گەورەترە!

"خوایە گیان بیکەیتە نسیم، شایستەیی ئەو لوتفەم بکە."

لەنیۆ ئەم پاز و هەستانەدا، فرمیسکەکانیشم کەوتبوونە گریان، هێوەر نەدەبوونەوهو نەدەگیرسانەوه، ئەو دڵم، دەتوت دڵی بالندەیهکی بێ چارهیه لەنیۆ دەستی منداڵیکی لاساردا. جا لەوکاتەدا پووداوێه کە خۆی نمایشکرد:

ئەو کەعبەیهی کە تەنها لەوێنەدا بینیبووم بەهەموو شکۆمەندییهکیهوه لەبەرامبەرماندا وهستاوو. بەگوزارشتیکی دیکە، من لەناو ئەو دیمەنانەدا بووم. هەزارەها موسوڵمان بەدەنگی زوڵالی "الله اکبر، الله اکبر" پوو لەکەعبەیی پیروز نوێژیان دادەبەست. لەنیۆ سەرسامی و هەژانیکی بێ هاوتادا تەماشای دیمەنەکانم دەکرد. حەز و تەمەرزویی ئەو شوێنە هەموو دەمارەکانمی خستە بزوت. ئەمە ئەندێشە نەبوو، چونکە بەر مۆفەکان دەکەوتم و گویم لە قەسەکانیان دەبوو. دەپارامەوه "خوایە گیان چی دەبێت تەکایە بە ئەمە خەون نەبێت."

دەستیک بەر شانم کەوت و بە ئەوایهکی پڕسۆزەوه وتی: "پۆلەکم"
ئەوجا باوەشی پێداکردم.
— دایە گیان...

براکەشم لەتەنیشتییهوه پراوەستاوو. دیسانەوه باوکمی لێنەبوو، کە پرسیاریشم کرد هەمان وهلام وەرگرتەوه.

— نەیتوانی بێت، چونکە تا ئێستا لێپرسینهوهکەیی تەواو نەبووه.

ئای ئەمە چ چێژیکە، تۆوند باوەشم بەدایکەدا کردو و تا توانیم بۆنیم کرد. ئەو برا نازیزەکم، ئەویشم لەتەمیزگرت.
ئەوجا دایکم وتی:

- کچی خۆم، پیرۆزباییت لیدە کەم، تۆ دەستت کردوووە بە نوێژ و
خوێندنەوی قورئان. ئای چەندە خۆشحال بووم، چەندە!
نزا و پارانەوی زۆرمان بۆ کردیت. ئێمە هەموو هەینییهک لە خزمەتی
شانازی بوونە وەرەن، پێغەمبەری ئازیزمان ﷺ داین.

کەواتە پەرەزدگاری میهرەبان دوعا و پارانە وەکانی گیرا کردوین. پاک
و بیگەردی، سوپاس و ستایش بۆ تۆ پەرەزدگارم! دەوی وەرە،
دەتەمە خزمەتی سەرەزمان ﷺ.

ئەوی خوايه گيان، من! بەندە یەکی گوناھبار و بێ گۆیی وەك من،
شتی وا دەبێت؟

بەخزمەتی ئازیز ﷺ شەرەفمەند بووین، ئەم بەندە تاوانبارەوی
ئومەتەکیان قبوڵ فەرموو. هەر وەها فەرموویان: "لە پۆژکی پیرۆزدا
بانگت دەکەین".

هاتمە وە سەرخۆم، هێشتا لە نوێژدا بووم.

ئاخر چۆن لەو گەشتە تێریم؟ چۆن بەرگەیی ئەو دیمەنە بگرم؟
"خوايه گيان! بکەیتە شایستەیی ئەو نیعمەتانە. ئەو دیمەنەم بۆ
بکەیتە راستەقینە. بە دەستی خاڵی مەمگێرە وە، شەرمەزارم مەکە،
بەزەیی و لێبوردەیی تۆ لە هەموو تاوان و گوناھەکان گەورەتر و
فراوانترە".

بەلێ، زۆرباش تێگەیشتە مامۆستا، پێدەچێت مائىواایی کردن لە دنیا
لە پۆژکی پیرۆزدا بەنسیب بێت.

ئەو پۆژە پیرۆزە، دەگونجێت ئەم هەینییه بێت، یاخود یادی بەرات
بێت کە بە پێوەیە. هەردووکیشیان زۆر نزیکن، کەواتە تێدەگەن، گەشتیارم
بەرە و پادشای پادشایان، بۆ لای خاوەنی جیهانیان دەپۆم.

بهه موو تاوان و سه رېټچپيه كانمه وه ... به ملکه چپيه وه ده چمه
باره گای نه و زاته.

ديسانه وه هېزم له بهر بړا، تکايه که ميکي تر موله ت...

به نه مينه ی هاورېم شادبوومه وه

نه مړې بؤ من ده سټېکي کؤتاييه ک بوو، پووخساري دوو پووداو
په رده يان له سره خؤيان لادا. په که ميان زؤر خوڅ، نه وي ديشيان زهنگي
ناگادار کردنه وه ي پؤژه کؤتاييه کان بوو. کؤشکي بوونم له پووخاندايه.
نه مه نه نجامي پشکنيه پزيشکيه کانه. ليره وه تيشکي مه رگ له وپه پي
تونيلي ژيانه وه به پووني ده بينم. به ره له سټي جه سته شم ئاماژه بؤ نه مه
ده کات. جاري وا هه يه ئازاره کانم تا راده ي به رگ نه گرتن ده مگه وزېتن،
ته نانه ت ده رمانه بيټوؤشکه ره کانيش کاريگه ربيان نابيت... به لام سکا لا
ناکه م. ئايا ماني کاري له وجؤره م هه يه؟ چونکه جه سته و ژيانم هي من
نييه. هر نه وه ژيان به خش و خاوه ن هه لسوکه و ته له مولکه که يدا هه رچؤن
بييه وېت، ئيمه ته نها پاسپيټ دراوين. پاسپيټ دراوېش ته نها چاوديري
پاسپارده که ي ده کات نه ک بوونه خاوه ني.

دووه ميشيان مژده ي گه يشتني نه وکه سه ي که چاوم له پي بوو و،
تيني بيرکردنم بلېسه ي سه ندبوو بؤي... نه مينه ي هاورپي دلسؤز و
ئازيزم. نه مړې سرله به ياني ده رگاي ژوره که م کرايه وه و هه روه ک په ري
خؤي کرد به ژوردا. هه موو ئازارو په ژاره کانم به جارې چوون به هه وادا.
نه مه ژوواني پر چاوه پواني دوو دؤستي ديړيني يه کتر بوو. نه مه ... نه مه
ئاواتي دلتيکي بي په روا بوو...

خوات لي پازيبي کاکي کارمه ند، نه مينه ي ديتبووه وه، پاستي بلېم
نه مينه نه و و منيشي دؤزيبووه وه. کاتيک که ده برامه خواره وه بؤ

پشکین، ئەمێنە لەوێ منی بینی بوو. هەلبەتە بەهۆی باری ناجێگیرو
پەرێشانمەو بە زەحمەت ناسیبومیەو.

کاتیکیش کە بۆ سۆراخ هاتبوو سەرەو بە جەنابی کارمەند
گەشتبوو. پرسیری منی کردبوو. ئەویش زانیبووی کە من عەوداڵی
ئەمێنەم بۆیە بێ سێ و دوو هێتابوویە لام. خۆ ئەمێنە خوێندکاری ئەم
کۆلیژە بوو. واتە ئێمە لە دووی ئامێنە ی پال دەستی خۆماندا دەگەڕاین.

ئاه ئەمێنە ئاه! تۆ چەندە هاوڕێیەکی دڵسۆزیت، چەندە دۆستیکی بە
وەفاو خەمخۆزیت. بۆ گەیاوندنی ئەم راستییانە و پزگار کردنی هاوڕێکەت لە
چلکاوێ تاوان چیت نەکرد؟ چەند جار بە دوومدا پاتکرد؟ دەبییت چەند
ئاواتە خواز بووبیت کە بە دل گویت بۆ بگرم! چەند شەو لە تاو من خەو لە
چاوانت تۆراوە و پێخەف لە ژێر پێتدا لول بوو! ئەمدیواو ئەودو، تلاق
تل دەتوت: "پەرەردگارا پێنموینی ئایستێلی هاوڕێم بکە، لەم زەلکاوە
پزگاری بکە. ئەمێنەم تۆ هاوێلی پۆزانی سەخت و تەنیایم بوویت، بپوانە
ئێستاش هەروا.

بوونی ئەم گەنجانە و هاوچەشنیان لە کۆمەلگادا پێویستی بە
بنەرەتییه. گەرنا کۆمەلگە بەهۆی سەرکەشی و دەستدرێژی ئارەزوو
نزمەکانی ئەم توێژەو هەراسان دەبییت و بەدبەختی و دارمان چارەنوسی
دەبییت. ئەمێنە بە زمانە هەنگوینی و دلە گەورە پڕ سۆزەکیەو هەولێ
دل دانەوهمی دەدا و لە دواپۆژو چێژی ئیمان دەدا.

هەردووکیان ئەبروونور و ئەمێنە وەکو فریشتە ی پارێزەر لاسەریان
بەرەندەدام و بە تەنیا جێیان نەدەهێستم.

ئیدی ئەوانیش دەیانزانای کە کۆشکی ئەم جەستەیه لەمە زیاتر
بەرگەناگریت و وادە ی مائاواپی نزیکە. ئەمێنە لە دۆسیەکەم

وردبوو بووه وه، به لّام وهختيک هاته ژورده وه ديار بوو هه ولّی ددها هه ست
به هيچ نه کهم، وه لّی له نيگا خه مناکه کانیدا ترسناکی و بّی ئومیدییه کی
قول و دژواری، باره که ده خوینرایه وه.

دوباره به سۆزو به زه بیه وه به تووندی و بۆ ماوه یه کی نۆر له ئامیزی
گرتم پّی ده وتم: "چاک ده بیته وه، مه ترسه!"
به لّام ئاشکرا بوو که ئاوازی دهنگه که ی شتیکی تری به گوئی دلمدا
ده چرپاند: "خۆت ئاماده بکه، پّیواریت"

چاوه پروانی ساته وهختی به یه گه یشتنی فریشته ی گیان کیشانه

ئیتیر من پّیوارم. پۆژه کانی گه یشتنه حزووری پهروه ردگار و میوانداری
فریشته ی گیان کیشان به تاسه وه ده بژێرم.

له پەش کردنه وه ی ئەم دێرانه دا دوايه مین هیز و وزه م به کار دینم.
پایزکی پهنگ بزکاوی له رزۆکم. به م زووانه مهرگی زستان کفنی جودایم
پّی ده پۆشیت.

نه ده توانم ههستم، نه داشنیشم، نوێژه کانیشم به هێما نه نجام ده دهم.
مامۆستا گیان، ته ماشای کارسازی کردگار بکه، به چ مه به ستیك ئەم
نامه یه م نووسی و ئیستاش به کوئی گه یشتوه!

ئەم به سه رهاته نامه یه ی که له سه ره تادا به مه به ستی خۆکوشتن
دهستم دایه، به بّی ویست و نیازی خۆم به دهم ته وژمه کانیه وه به ره و
که ناره کانی پرزگاری و باره گای خوابی گواستمیه وه.
سوپاس و ستایشی نه براوه بۆ تق خوايه گیان...

مامۆستا گیان، داواکارییه کم لیتان هه یه. جه نابتان سه ده ها به لکو هه زاره ها خویندکارتان پیگه یاندووه. له نیوان ئه ماندا چهنده هیان راسته پیگه یان دۆزیوه ته وه و به ئیمان شاد بوون.

تکاتان لی ده که م، دوغام بۆ بکه ن، داوای لیخۆشبوونم بۆ بکه ن منی هه ژاریش وه ک قوتابییه کی خۆتان قبول بفهرموون. مادام ئیوه مامۆستان، که واته لیپرسراویشتان به رامبه ر من هه یه. تکاده که م گهر چون بۆ سه ردانی ئه میرداغ، بارلا، ئیسپارته، یان ئورفه، سلّو و حورمه تی ناشایسته ی قوتابی گوناهاار "ئایسیل" به مامۆستا نوورسی بگه یه نن.

له کاتی خویندنه وه ی قورئان و له ده می نزاو پارانه وه کانتاندا ئه م قوتابییه شتان له یاد مه که ن و بۆ به شم مه که ن. توخوا له یادتان نه چیت. ئه م نامه یه بۆ من بووه هه وارگه و له کانگای ئومیدیدا تینویتی مه سستی شکاندم. بووه سوارچاکی ئه سپی دلناییی له گۆرپه پانی حه قیقه ت تاودرام. فریادپه سیك بوو تریفه ی مژده به خشی به گشت کووچه کانی ناخمدا په رش کرد...

که سپیده ی شه ونمی لیلی تارمایی ده شلقاند و دهنگی که له بابه کان گزنگیان به خه به ر ده هیتا، دلم ئوقره ی نه ده ما، ده ستم ده دایه نووسین و هه ر ده منووسی، ده منووسی تا نووزه له دهنگی وشه کانم ده بپرا. ئه مه کلپه ی چ ئاگریك بوو، لیژمه ی بارانی چ وه رزیک بوو؟

ئیتز من و نامه، ناویشانی دوو ئه وینداری بۆ ناز. ئه م نامه یه تاکه میرات و شاهیدی منه و به لگه نامه یه کی زیندووی دانپیانان و په شیمانیه کانه. پشتیوان به خوا خوینه رانی و بیسه رانی نزای به خیرم بۆ ده که ن و نه فرین ناکه ن له "ئایسیل" ی گوناهاار....

هه م نامه که م ته واو بوو هه م خۆیشم، له وانه یه ئەم کۆتا دێرانه
دوایه مین وشه کانم بن، هه یینییه ک به سه ر خه و نه که مدا تیپه پروه، به لام
ته مه نم کۆتایی پی نه هات. دوو پۆژی ماوه بۆ یادی به رات، خوا یار بیته
شه وی چوار شه ممه به په رستش و نزا و پارانه وه ئاوه دان ده که مه وه.

مامۆستای ئازیزم، گه ر ئەم نامه یه ت به ده ست گه یشت، ده خوازم
دوعای تایبه تیم بۆ بکه یته، خۆ گه ر له خزمه تتاندا بوومایه ده سه ته کانتیم
ماچ ده کرد. مه خابن، به لام نامه که م له بری من ئەمه ده کات.

دانیام له وه ی له باره گای په روه ردگارا دا به خزمه تی مامۆستای
"محمدی دوزجه یی" شاد ده بم. زۆر سوودم له کتێبه به نرخه کانت
وه رگرت، به شداری به رچاو و پشکی گه وره تان هه یه له هۆکاری ئیمان
هێناندا.

مولک و به نده ی خوام و بۆلای ئەو ده که پێمه وه. له په روه ردگارم ئومێد
ده که م که به ئیمانه وه بمه رێنێت و هه رواش بمباته وه حزووری خۆی، جا
با ئەم نامه یه شایه تی ئیمانم بێ. مامۆستا گیان به خواتان ده سپێرم،
خوا ی گه وره یارو پشتیوانتان بیته بۆ پێگه یاندنی قوتابی زیاتر.
پێزو حورمه تهم قبول بفرموی، ده سه ته کانتان ماچ ده که م.

قوتابی گونا هبارت

ئایسێل

خوینەرانی ئەم نامەیه پێویستە بە خوێاندا بچنەوه

پێکهوه له گەڵ هاوسەرەکه‌مدا نامەکه‌مان خوینده‌وه، سێ بووبوین. ته‌نانه‌ت بێرکردنه‌وه‌ش له‌و ژيانه‌ ته‌زووی به‌ جه‌سته‌ماندا ده‌هینا و مووه‌کانی گرز کردبوین. ئەمه به‌سه‌رهاتی ژيانیکی باوه‌ پێنه‌کراو بوو. دان به‌خۆداگرتن له‌به‌رامبه‌ر نازاره‌کانی کچێک که‌ هه‌ر له‌ ته‌مه‌نی مندالێیه‌وه تالابی مه‌ینه‌تی و ناسۆری چه‌شتبوو، هه‌رگیز ئاسان نه‌بوو، تا ده‌مانخوینده‌وه خوهره‌می فرمێسکه‌کانمان پتر ده‌بوو. هاوسه‌رم به‌ شه‌فه‌قه‌تی دایکانه‌وه ده‌پاراپیه‌وه ده‌یوت: "خوایه‌ گیان که‌س گێژده‌ی ده‌ردی وا نه‌بێت".

له‌ کاتی نووسینی نامه‌که‌دا، ئایسێڵ نه‌یده‌توانی به‌رده‌وام بێ و تاو تاو پشویه‌کی ده‌دا. ئێمه‌ش له‌و ساتانه‌دا هه‌ناسه‌یه‌کی قوولمان هه‌لده‌مژی و پشویه‌که‌مان ده‌دا. جارجاره‌ش پێکه‌وه له‌ سه‌ر نامه‌که‌ وتووێژمان ده‌کرد، هه‌له‌کان، قوربانییه‌کان، نیازه‌ خراپه‌کان به‌ ده‌ربیرینی ئایسێڵ "دڕنده‌کان" له‌ پێش چاوانماندا نه‌مایش ده‌بوون.

سه‌رو به‌ندی ئه‌و ژيانه‌ی له‌ نامه‌که‌دا باسکرا‌بوو، نه‌ک ته‌نها که‌سیک، به‌لکه‌ هه‌روه‌ک بلێی هه‌موو هه‌له‌و چه‌وتیه‌یه‌کانی کۆمه‌لگه‌ی پووبه‌پووی لێ‌پرسینه‌وه ده‌کرد. هه‌لبه‌ته‌ پشکی سه‌ره‌کی له‌م پووداوه‌دا بۆ "ئایسێڵ" خۆی ده‌گه‌پایه‌وه. په‌تکردنه‌وه‌ی ئه‌و هه‌موو ده‌ستی هاوکارییه‌، پشتگۆی

خستنی ئەو خەونە سەیرەى سەرەتا بینی و بایەخ نەدان بەو پەيامانەى
نیو پاسپاردەکانى دایكى... نەماندەزانى دلئەنگ بین؟ بگرین؟ یان
توورەبین؟

نامەكە كۆتایی هات. لە گەلیدا ئیتمەش دواییمان هات. ئەو وەك بۆلێنى
نامەیهكى ئاسان نەبوو، بەلكو بەلگەو تۆمارێكى مێژوویی بوو سەبارەت بە
چۆنیەتى پەلەقاژە كردنى وەچەیهك لە پۆنگاوى بى ئیمانیدا.

دەبوو كۆ تەماشای ئەم ژینە بى پەرۆیهى كچێكى بى بەش لە دین و
ئیمانى بكردايه و شەرم داینەگرتايه؟

بەرپرسان، دایكان و باوكان، مامۆستايان، تاك تاكى كۆمەلگا... ئەم
نامەیه دەبیئت بگاتە دەستى زۆرێك، هەمووان بیخوینەو و هەركەس
سەبارەت بەو هەلەیهى كە ئەنجامى داو وە لە خۆى بپرسیتەو.

ئەمڕۆ ئایسپیل، سەبەى كەسانى دى... ئەو تەلە و پیلانانەى بۆ
كۆمەلگە سازكراون زیاتر چاوەروانى گەنجەكانن.

دواى خویندەنەوى نامەكە ئەم بابەتە جارىكى دى خۆى لە مێشكەدا
زیندوو كردهو "ئیمان مەرۆف دەكات بەمەرۆف، كوفرىش مەرۆف دەكاتە
ناژەلێكى دڕندەى لە پادە بەدەرۆ، نە توانا".

"گەر ئیمان نەبیئت، یاخود بەهۆى سەرپێچییەو كارێگەرى نەماییت،
ئەو سەرەپای ژيانێكى پووكەش و، چێژ و لەزەتێكى كورت خایەن،
هەزارەها پلەى ئەو چێژو لەزەتانە، ئازار و خەفەت و ناخۆشى
دەبەخشیت" ^۱.

۱- كۆتیبى (وتەكان) دانراوى م. سەعیدى نورسى.

ئەوجا تەماشای مامۇستا بەدیعوززەمان بەكەين چۆن بە نمونەيەك
گوزارشت لە پەرۆشی و تاسەي زریان ئاسای پۆحی دەکات لە پیناو
پزگارکردنی ئیمان و چارەنووسی مرقایەتیدا:

"ئاگرێکی گەورە و سامناک لە بەرامبەر مەوێ کەوتۆتەوێ. کڵێ و
بلیسەي بەرەو ئاسمانەکان بەرز دەبێتەوێ. لە نۆیشیدا پۆلەکەم،
ئیمانەکەم گری گرتووە و دەسووتێت. لە کاتیکیدا کە بۆ کۆژاندنەوێ
ئاگرەکە هەلپە دەکەم، لە پێگادا بەکێک قاچ دەخاتە بەر پێم و، پێم لێی
دەکەوێت. ئاخەر ئەمە لە بەرامبەر ئەو پووداوێ سامناکەوێ کەي جێی
بایەخە".

بە"ئێ"، ئیمانی گەنجەکانمان دەسووتێت... لە سووتاندایە. بلیسەي ئەم
ئاگرە چارەنووسی بەرەيەك دەکاتە خۆلەمیش. گەر "ئاگر
کۆژنەرەوێکان" بەزویی ئەم ئاگرە خامۆش نەکەن، گشت کۆمەلگا
سەرەوتی لێ زەوت دەبێت و دایکان و باوکەن بەردەوام دەبن لە سکالا و
کار بە دەستانیش گیرۆدەي گیرەشیوتیان دەبن.

تا کە چارەي ئەم درمە کوشندەيەش هەڵکردنی بەیداخی ناستەواییە
لەگەڵ خواناسی و خودناسیدا.

بیربکەنەوێ! ئایا دەگونجێت هیچ زیانیك لە مرقایەكەوێ بێ کە باوەری
بە زیندووبونەوێ و سزا و پاداشتی دواپۆز هەبێ، یان ناپاکی بەرامبەر بە
نیشتیمانەکەي ئەنجام بدات؟؟؟ مەحالە.

نامەکەي بەردەستمان زیندووترین شاهیدی ئەمەيە...

دەبوو چیمان بکردایە؟ هەموو ئەندامانی خێزان لەمە دەدواين. هەر
دەبوو شتیکیان بکردایە. هەر چۆنێک بووایە دەبوو خۆمان بگەيەندایەتە
ئەم کچەمان کە لەدوا ساتەکانە ژيانیدا بوو... بەلام چۆن؟ لە کۆتایی

نامه که دا ته نها ناو "نایسیل" ټک ده توانرا بخویندریته وه. نه به روار نه شوینی مانه وه ناشکرانه بوو. تاکه شټیک که ده زانرا ناردنی نامه که بوو له نه نقه ره وه. نهی دواتر...

له نه نقه ره به دووی نایسیل دا ده گه پام

نامه که مان له گه ل سهرجه م نه دمانی خیزان هه لسه نگاند، هه رده بویه شټیکمان بۆ نایسیل بگردبا، وه لی له نامه که دا ته نها "نایسیل" نووسرابوو. نه به روار نه نه وه نه خوشخانه یه ی که تیایدا ده مایه وه ناشکرا نه بوون، نه وه نده هه بوو که نامه که له نه نقه ره وه نیردرابوو. به و پی به ش که له ژیر چاره سهری شیرپه نجه دا بوو، ده بویه سؤراخی هه موو نه وه نه خوشخانه مان بگردایه که خاوه نی هۆبه ی چاره سهری شیرپه نجه بوون. ده سته جی چووم بۆ نه نقه ره و ده ستم کرد به گه پان له نه خوشخانه کاند، به دووی نه خوشیک به ناوی نایسیل، ته مه ن ۲۲ سال ده گه پام. تاکه مه راق و په ژاره م ترسی دواکه و تنم بوو، چونکه نامه که له سهره تادا بۆ نه وه خانه ی چاپه پؤشتبوو که کتیبه کانم بلأوده کاته وه. نه و جا له ویوه بۆم نیردرابوو. واته زیاد له مانگیگ دوا که وتن له ئارادابوو.

دواچار له هۆبه ی چاودیری شیرپه نجه له نه خوشخانه یه کی گه وره دا شوینه واریمان دپته وه، به لام مه خابن نه وه ی لی ی ده ترسام پووی دابوو، هه رواش بوو، درهنگ که وتبووم. چونکه نایسیل له شه وی به راتدا له شه قه ی بالی دابوو وه فاتی کردبوو.

یه کټک له کارمه ندانی هۆبه که وا دیاربوو ده یناسیم، هاته پئشه وه و باوه شی پیداکردم، به پیزتان خالد ئیرتوغولن؟ به خیرین... ئیمه زۆرسود له کتیبه کانتان ده بینین... ئیر له مه وه به یه کتر ناشنا بووین،

ئەم کارمەندە ھەمان ئەو "کاکی یاریدەدەر" ھەبوو کە لەنامەکەدا ناوی ھەینرا بوو. ئەوجا بە ھاورپێکانی تریشی ناساندم. منیش ئارامم لێ بڕابوو خۆم پێ پانەدەگیرا، بۆیە بێ سێ و دوو چوومە ناو بابەتەکەو ھە و باسم لەو نامە یە کرد کە ئایسێل بۆی نووسیبووم.

لە پاش قسەکانم کاکی یاریدەدەر بە پوانینیکی مانابەخش تەماشای کردم و وتی: بەلێ مامۆستا گیان ئاگادارم، چونکە من ئەو نامە یەم نارد. جار جارێش یان ھەندیک لە نووسینەکانی بۆ دەخویندەم ھە یان بەسەرھاتەکانی بۆ دەگێڕامە ھە.

منێک کە لە تاو پەژارە ی نەبینینی ئایسێل دەتلامە ھە، وا ئێستاکە پەرورەدگار شاھیدیکی دوایەمین ساتەکانی ئەو ژینە پەر ئەسڕینە ی لەبەردەمدا پراوەستاندوو ھە. بۆیە بەو تاسە مەندییە ھە پرسیم: زۆر مەراقی دوا ساتەکانیم، چۆن بەرھەمەتی خوا چوو؟

بەم قسانە چاوەکانی کاکی یاریدەدەر پریوون لە فرمیسک. ھەناسە یەکی قوولی ھەلکێشا و بە ئازاریکی پەر ھەستە ھاتە گۆ: مامۆستا گیان مەپرسە مردنێکی تەواو سەیر بوو، دەتوت دەچی بۆ ئاھەنگ یان چاوەپوانی جەژنە. دەنگی بەپێز یاریدەدەر کەوتە لەرزە و قسەکانی بۆ تەواونە کرا، فرمیسکەکانی لەکانی چاوانییە ھە تەقی و بەرەو پوومەتەکانی پێچکە یان گرت، لە نیۆەندی تەوژمی توندی ھەنسکەکانیدا ئەم وشانە بەزەحمەت خۆیان قوتار کرد: خوای گەرە ھەورە مردنێکی لەم جۆرە بە نسیبی ئێمەش بکات. تابلۆکە بەم جۆرە بوو، دوو دلی پەر تاسە و جۆش لە بەرامبەر یەکتەرە ھە کە چاوەکانیان کردبوو ھاوینە ی دلی بێ ئۆقرە یان. ئەم کەشە ھەست بزۆیتە تا قوولایی خانەکانی جەستەمان پەلی کێشابوو، دەتوت ھەوری ماتەم ئاسمانی گیانمانی تەنیو ھە. کۆتایی ھاتنی ژانیکی

بئى سەروبەرەي پىر لە سەرپىچى بەم جۆرە، بى شەك و اتاگەلىكى ئۆرۈ
 ھىماي پەندە ئاممىزى لە دووتۇپ خۇيدا جەم كىردى.
 ئەم بەسەرھاتە نمونەيەكى كارىگەرى پەيامى ئىلاھىيە، تاوەكو ھىچ
 بەندەيەك لەم گەشتى ژيانەدا بى ھىوايى بەرۆكى نەگىرەت و گىرەتارى
 نا ئۆمىدى نەبەت.

لەنيو دانبەخۇداگىرتىكى زۇردا گوئى بىستى وتەگانى
 بەرپىز يارىدەدەر بووم

- بەرەبەيانى بەرات بوو كە بەرەحمەت چوو، دەستگىرانم ئەبرونوور و
 ھاوپى كۆچكردو خاتو ئەمىنە، تا دواسات ھاودەمى بوون. لە پاش
 گىان سىپاردنى، ھەموو كارمەندانى بەش بە دەم تەرمەكەيەو ھاتن و
 لىپىرسراوانى شارەوانىش ئەسپەردەي خاكىان كرد.
 دەستگىرانم تاوەكو ئىستاش لە ژىر كارىگەرى ئەو دىمەنەدايە و
 بەردەوامە لە گىران و دەپارپتەو: "پەرەردگارا، مردنىكى بەوشپەو بە
 نىسبى ئىمەيش بەك".

تامەزىيى خۇم بۇ بىننى دواساتەكان دەرپى....
 كاكي يارىدەدەرىش كە ھەستى بەم حالەتە كرد وتى: لەپاستىدا
 ئىمەش لە دووى پىگەيەك دەگەپاين دەستمان بگاتە بەرپىرتان. تەكە دەكەم
 ئەمشەو مىوانى ئىمە بن. دەستگىرانم و خاتو ئەمىنەش بانگەشت
 دەكەين. ئەوان خوازىاربوون بەدىدارت بگەن، لەھەمان كاتدا سوودىكى
 بىشومارىشيان لەكتىبەكانتان دىتووە. گەر لەخزمەتتاندابىن، دلخۆش
 دەبىن.

رېځکه وتين...

شه و له مالې نه مينه كړيونه وه، باوكي نه مينه خانه نشين بويوو، بڼو نه وه نه مينه به ته نه نه بېت هاتبوه نه نقره. نه مينه ش، خويڼدكار يكي زيرهك و خاوه ن داهاتوييكي گه شي كوليژي پزيشكي بو.

له و ژوره ي كه ليې دانيشتبويين كتيبخانه يكي گه وړه و ده وله مهندي لتيوو. لاي سهره وه "سهرجه مي په يامه كاني نوور" پازاندبويوه و گشت كتيبه كاني منيش له پره فه كاندا دانرابوون.

باوكي نه مينه خاوه ن كه سايه تيبه كي سه نكين بوو، مروفتيكي پوښنير و به نه زمون... بابه ته كه مان (نايسيْل) بوو و ناماده بووانيش زور باش (نايسيْل) يان دهناسي. نه خوازه لا نه مينه و باوكي كه بڼو گورپني ناراسته ي چه وتي ژياني نايسيْل هولي زوريان به خه رج دابوو.

هرچي ياريده دهر و ده ستگيرانه كه شيه تي تا دوايه مين ساته كاني له ته كيدا بويون و هاوكاري زوريان كړدبوو و بويوونه سهرچاوه ي وړه و متمان به وي.

نايسيْل ده يزاني له به راتدا كوچي دوايي ده كات، هر كه نه برونوور خانم ده ستيكرد به گيړانه وه دواساته كاني نايسيْل، بي دهنگييه كي قوولي پر له ماته م بالي به سهر هه موواندا كيشا.

هر له يه كه م وشه وه ده توت نه برونوور شتيك له گه رووي گيراوه. چه ند جاريك ويستي به كوكن پزگاري بي ليې، به لام سهر كه وتوو نه بوو. ليتوه كاني گرځ بويون و نه سرين له چاوانتبه وه هاته خواره وه و يه كبينه نه مينه ش كه له ته نيشتيه وه دانيشتبوو خوي پينه گيرا و نه ويش ده ستي كړد به گريان. دياربوو كه مردني نايسيْل زور په ند ناميز بووه.

به پږز ياريدده در ويستی ده ستيگړانه کې نارام بکاته وه، هه مووان له هه ولې دامرکاندنه وهی نه و ليزمه ی هه ست و شه پږلی تاسه يه دا بوون. پاش که ميک نه برونوور خانم که وته وه باسکردن:

— به رات بوو، نه و پږزه، له گه ل نه مينه دا پږزووه که مان له ژوروه کې نايستل شکاند.

ناخر نه و که نه يده هيشت بچين به هيچ لايه کې تردا!
 چهند پږز بوو چاوه پوانی به راتی ده کرد. نه و دنده متمانې هه بوو که له و شه وده ده مریت، هه موو ناماده کاریبه کانی به گویره ی نه وه سازد ابوو.

چهند پږزيکيش له وه و پيش هر ده يوت: "يان پږزی هه ينی، يان به رات...."

هر که هه ينی تپه پری وتی: که واته به رات واده ی به يه ک گه يشتنه.
 ده يوت: نه و ميوانه ی که چاوه پوانيم نه م شه و دیت.
 نايستل له م دوايپانه دا به که شيکی نيمانی پیناسه نه کراو شاد بيوو.
 نیدی نه و گه شتياری تر پیکه زوموديبه کانی دل بوو.

به هه موو گيان و سه رجه م گه رديله کانی بوونيبه وه پووی کردبووه په روه ردگار و داوای ليخوشبوونی لیده کرد. نه ی نه و نويزانه ی که ده يکردن، سه رتاپا ديمه نی پر پهندي ده نواند. له و باوه په دام له هر جيبه کدا نوپږزی کردبيت، نه و جيگه يه ی به به رامه ی که عبه ی پيرپږز بوندار کردووه.

له ماوه يه کی کورتدا فيری خویندنه وه ی قورئان بوو و پږزانه قورئان و جه وشه ن و په يامه کانی نووری ده خویندنه وه و قسه ی بږ ده کردین.

له راستیدا ژووره که ی کردبوه مزگهوت و فیرگه، یان به ده برینتکی تر کردبویه قوتاخانه ی خوئاماده کردن بۆ دواپوژ.

ژۆر زرنګ بوو و تیگه یشتنی له بابته کان له ئاستیکی به رزدا بوو. له هه موو نادیاره کانی ده پرسى و نهیده ویست هیچ شتیک به بى وه لام بمینتته وه.

له نیو "ناه" و "نۆف" ی ئه و گونا و سه ریچیپانه دا بوو که به دریزایی بیست و دوو سالی ته مه نى ئه نجامی دابوو.

ده توانم به و په ی دلتیاییه وه بلیم که تا ئیستا شاهیدی په شیمانیه کی ئاوما و تۆبه یه کی راسته قینه و تاسه ی لیخوشبوونیکى له م شیوه یه نه بووم.

ئو ژۆر ده میك بوو سه ختی و ئازاری نه خو شیه که ی له بیر کردبوو. وه رینی قژو برۆکانی، ده ره نجامه هیوا براوه کانی پشکینه یه که له دواى یه که کان، هه موو ئه مانه به لایه وه گرنگ نه بوون. ئایسیل ئیتر تاقانه ئامانجیکى هه بوو: ئه سه ره ده کردنی پۆحی به ئیمان وه...

له کۆتا پۆژه کانی دا پهنګ و پووخساری هیئده نوورانی و په ری ئاسا ده یواند ده توت بوه ته فریشته، ژۆرجار هه روا ته ماشای پووخساریم ده کرد. چێژم له دره وشانه وه ی ئه و نووره ی سیمای ده بینى. ئه و پۆژه ش که (مه مه دی دوزجیه یی) خوینده وه ژۆر گریا و به کول ده پاپایه وه: "خوایه گیان! دوا هه ناسه یه که له و جۆره ش به نسبیى من بکه یت." چه ند جار ئیکش پێغه مبه رمان ﷺ ها تبوه وه خه وى، که رچی جار جاره به شیک له خه ونه کانی بۆ ئیتمه ش ده گتیرایه وه، به لام دلتیام له وه ی ژۆرک خه ونی پر پازی تری هه بوون که نه ی ده درکاند.

ئەو دەي پاستى بىت ئىرىيىمان بەم حالەي ئايسىل دەھات، ئەمانە چ نىعمەتگە لىكى گەرە بوون؟ ئاي خواپە گيان دەتوت ئەو دەي نەخۇش و ئاتاجى كۆمەكى بوو، ئەو نە بوو، بەلكو ئىمە بووین، ئىتر ئىمە داواي دوعامان لەو دەکرد. كۆتا پۆژ واتە پۆژى بەرات ھەموو ئامادەكارىيەكانى تەواو كەردبوو، زۆر شەكەت بوو و بەزۆر قسەي دەکرد.

ئايسىل و چاكبوونەو دەي بەر لە مردن

ئەبروونور بەردەوام بوو لە قسەكانى و، ئىمەش لە نىو لافاوتىك لە دلە تەپى و ھەست بزوويدا گوڭيىستى ئەو تابلۇ ھەژىنەرانە بووین.

- پىكەو لەگەل ئەمىنەدا ھەستمان بە گۆپانكارىيەك كەرد لە ئايسىلدا. حالەتىك ھەيە لە نىو خەلكىدا بە "چاك بوونەو دەي بەر لە مردن" ناسراو. واتە تا نەخۇش لە ساتە وەختى مردنى نزيك بىتەو، گشت ئازار و ئىشەكانى لە بىر دەچىتەو، پشوو دەت، بە جۆرىك وا دەردەكە وىت كە چاك بوو بىتەو. ئايسىل ئىش ھەمان حالەتى بەسەردا ھات. ئايسىل كە گرفتارى ئىش و ئازارى زۆر سەخت و قورس بوو بوو، لە پرىكدا ھەروەك بلىي ئازارەكانى كۆتايى ھات بىت، ھاتەو ھۆش خۆي و كەوتە قسە. لەم نىو ەندەدا ئەمىنە كەوتە دووان:

"چاك بوونەو دەي بەر لە مردن" دياردەيەكە لە زانستى پزىشكىدا جىگەي سەرسوپمانە و بابەتىكە شياوى نكۆلى لىكردن نىيە. چالاک بوون ياخود بەھىزبوونىكى كاتىپە لە ئەركەكانى مېشكدا، لەو كەسانەدا دەبىرنىت كە نزيك دەبنەو لە ساتە وەختى مردن بىان. زۆر نمونەي لەم شىو ەيە بىنراو، كاتىك نەخۇشەكە لە چركەساتى مردنى نزيك دەبىتەو لە پرىكدا حالەتىكى وەك چاكبوونەو و ھاتنەو سەرخۆي بەسەردا دىت.

له بهر ژور بینران و پوودانی هم دیاردهیه، ناوکی تاییه تی لی نراوه و پیی دهوتریت: چاک بوونه وهی بهر له مردن.

لیکولینه وه پزیشکیه کان حاله تی چه ندین نه خوش تومار ده که ن که سییه کانیاں تووشی شیرپه نجه هاتووه و توانای هه ناسه دانیاں نه ماوه، وه لی دواساته کانیاں به ته رزیک که ناوه زی ئاده می له تیگه یشتنی دهسته وسانه، به هه ناسه دانی ئاسایی کوتایی هاتووه.

که واته "چاکبوونه وهی بهر له مردن" چیه؟ نه مه نه وه دهگه یه نیت که نه گهر مرؤف ته نها بریتی بووایه له مادده، به نزیك بوونه وهی مردن ده بوایه زیاده بوونی تیگچوونی نه رکی نه دنامه کان و سه ختی هه ناسه دان پتر ببوونایه. ده بووایه مرؤف له ژیر چرنوکی ئازارکی به سؤدا دواپی بهاتایه. له کاتیکدا پووداوه کان پیچه وانه ی نه مه پشت راست ده که نه وه.

واته نه و چه رخه ی که به خراپی ده پویششت له دواساتدا پیک ده بیته وه. هه روه ک بلایی له جیهانی په نهانه وه، شنه ی ژیا نیکی تاییه ت و کورتی ئاسوده هه لده کات بویه نه م پووداوانه و هاوچه شنیاں هیزی ناکوتا و ده ر ئاسای پوچ له بوونیاتی ئاده میدا پیش چاوان ده خن.

له راستیدا مردن چه شنی له دایک بوون "جی گورین" و "بوون گورین" ه.

جا بوئه وهی خواوه ند نه م پازه مان تیگه یه نیت، دیارده ی "چاکبوونه وهی بهر له مردن" مان نیشان ده دات.

له کاتی مردندا، جگه له چاکبوونه وهی بهر له مردن، بق نمونه له وکه سانه دا که گیرۆده ی ته نگه نه فه سی و ئازار نه هاتوون، میشکیان چالاک و ژیا نه وه یه ک به خویه وه ده بیینی. یادگه دانه دانه ی دوسیه دورده کانی ده کاته وه، له ده روزه ی جیهانیکی نویدا، هه روه ک بلایی

پانقپاماكانى ژيان نصايش ده كړيټ. ميټسكى مړؤ له دواساته كانيدا،
 بژارده ترين وته كانى دهرده برټ. جا نه گهر مردن كوتايى مړؤ بووايه و
 مړؤش له ماددهى كؤتا هاتوى بهر و نه مان چوون پټك بهاتايه ديارده كه
 ته واو پيچپه وانه ده بوو.

واته ده بوو ئه و ميټسكهى كه بهر و نه مان ده چټت، ئه رك و
 فه رمانه كانى له ده ست بدايه و مهرگيش هيدى هيدى په ردهى به سر
 پووخسارى ژياندا بدايه ته وه.

له پاستيدا ئه مه به لگه يه كى پوونه له سر بوونى پؤج و ده يسه لميټيټ
 كه مردن ته نها گؤرانيټكه نه ك كوتايى و نه مان.

له مه گرنگتر حيكه تى پتر دهر ك كړدى مړؤشه به پاستيه كان
 له ساته وه ختى نزيك بوونه وهى مهرگدا.

نؤرجار بينراوه ئه وكه سهى له سره مهرگدايه، چه وت بيژى و
 وړينه كانى ناميټى و هه والگه ليك سه باره ت به داهاتو به دهورويه ره كى
 راده گه يه نيټ.

مه زنترين دياردهى لايه نى مه غه وى مړؤ هه ستى پيش وه خته،
 هه ستى پيش وه ختيش برتييه له هونه رى زانينى پووداوه كان پيش
 پوودانيان. ئه م ديارده يه ش كه م تا زؤر له هه موو كه سيكدا بوونى هه يه.
 به لام نه وه نده هه يه پافه كړدى ئه م ديارده يه به گوږدهى بونيائى مادديمان
 كارټكه مه يسه را نيټت. هوكارى ئه مه ش نه وه يه كه پووداو و ديارده
 مادديه كان پابه ند و سنووردان به كاته وه. هه رچى هه ستى پيش
 وه ختيشه برتييه له بازدان و تيپه پاندى سنووره كانى كات. ئه وهى ليږده دا
 جبيى ئاماژه بؤ كړنه تيكه ل نه كړدى هه ستى پيش وه خته له گه ل
 هه والدانى بى بڼه ماي جادوو گه ران. له سه رچاوه پاراسايكؤلؤژيه كاندا

هه زاره ها نمونه هه ن كه له چوارچێوهی پێساكاندا ئه م دیاردانه پشت
 پاست ده كه نه وه. له نێویاندا ئه وانهی كه كاره ساتی فرۆكه پێش پوودانی
 وهك خۆی ده بینن و ئه وانهش كه سات و ته نانه ت شێوازی مردنی خۆیان
 له جهنگه كاندا بینیه. ئاشكرایشه پێژهی ئه وانهی هیچ گرفتێکی
 ته ندروستیان نه بووه و هه وائی پۆژی مردنی خۆیان داوه له سه رو
 هه زارانه وهیه. په روهردگاری مه زن به "چاكبوونه وهی بهر له مردن"
 دوایه مین بواری ئاماده سازی به بنده كانی ده دات.

ئهم لێكده وانه له په پی گرنگی و ناوازه ییدا بوون.

ئه برونوور له پاش پوونكرده وه كانی ئه مینه، ده سستی كرد به
 ته واوكردنی قسه كانی:

- له گه ل په وینه وهی ئازاره كانی ئایسیل و هاتنه وه هۆش خۆی، ئه و
 پێشهاتانهش ده ستیان پێكرد كه ئێمه یان سه راسیمه خست.

ئا له و كاتانه دا بوو كه هاته گۆ و وتی: "ئاوم بۆ بینن، ده ستنویژ
 ده گرم، ئیدی میوانه كانم دین. ده مه ویت به ده ستنویژه وه پێشوازییان
 لێبكه م."

له جێگه كه یدا ده ستنویژی گرت، به لام ئه وهی جیی تێپامان بوو، هیچ
 گرنگییه کی به ئێمه نه ده دا. ئیدی ئه و وهك مرۆفی دنیا یه کی تری لێهاتبوو.
 سه رجه م پوانین و، بزوت و بایه خه كانی پوهو و شتانیك بوون كه له لایه ن
 ئێمه وه نه ده بینران.

"بروانن، بانگ ده دریت، ئه م بانگه بۆ منه، پێم ده لێن خۆت ئاماده
 بكه."

له پاستیدا ئێمه گویمان له بانگ و شتی وا نه بوو، وه لئ ئایسیل پێودانگه
 زه مینییه كانی به زاندبوو و له جیهانیکی مه عه ویدا ده ژیا، ئه و زۆر شتی

ده بېنې و ده بېست به لّام ئېمه ناتوانا بووین له بېنېنی ئه و شتانه ی که ئه و ده بېنېن.

ئه و جا پاست بوو یه وه و له سر ئه ژتو دانېشت و ده ستی خسته سر ئه ژتوکانی، به خشوع یکی بی وینه وه چاوه پتی ته واو بوونی بانگی کرد.

له پاش که مېک ئه م وتانه ی له زار ده رچوو: "بانگه که ته واو بوو، ئیدی دین تا بمبه ن".

دایه گیان دیت ..

گوی پاگرتنمان بو ئه م به سه رهاته، زریانیک له هه ست و خرۆشی تاوسه ندووی له دلانماندا هه لایساند.

ئه برونوور خاتون به رده وام بوو:

— نایسیل له بهر خۆیه وه ده ستی کرد به دوعا خویندن:

"دیمه حوزوورت په روه ردگارم! به م حاله وه قبولم بفرموو، ئیمانم هینا به گه وره یی و شکۆمه ندیت، تو به دیت هیناوم و هه ر بۆلای تۆش ده گه ریمه وه".

ئه و جا چه ندجارنیک له سه ریه ک دووباره ی کرده وه: "با دایکم بیت، با دایکم بیت" منیش پرسیم: "کی بیت؟".

وه لّامی دایه وه: "لیم ده پرسن دایکت بیت بتبات، یان که سیکي تر، منیش دایکم ویست، دایکم دیت".

له پرېکدا بی دنگ بوو. ده توت هه موو سه رنجی داوه ته ئه و ده نگی که دیت. له وکاته دا بریسکه و پروناکی یه ک دای له پوو خساری و چاوانی ئیمه شی برد. له تاو کاریگه ری تابلۆکه من و ئه مینه خاتون به چه په سانه وه چاومان بری بووه یه کتری.

خاتوو ئایسیل ئا لەو کاتەدا بە دەنگی بەرز و لەنتۆر خشوعیکی مەزندا
"الله أكبر الله أكبر، لا إله إلا الله"ی وتەوه و بەدواشیدا شایەتومانى هێنا.
من و ئامینه خاتوون لە بەرامبەر ئەم دیمەنەدا سربووبووی. جارێ من
لە ژێر کاریگەری دۆخە کەدا ئەبڵەق دامابوم.

ئەم زنجیرە پووداو دەتوت بوونەتە مایەى نوێکردنەوهى ئیمانە کەم.
تا کاتژمێر سێ قورئانمان بەسەردا خوێند. خۆشى هەولێ دەدا
ئەوانەى ئیمە دووبارە بکاتەوه.

لەو کاتەدا کە سورەتى "یاسین" م بەسەردا دەخوێند، و خاتوو
ئامینەش خەریک بوو دایدەپۆشى، لەو پەنجەرەیهى کە پووه و قیبلە بوو
پووناکییەك وێنەى هەورە بروسکە درەوشایەوه و هەموولایەکی
پەنجەرە کە پووناك کردەوه، ئیمە هەردوو کمان شاھیدی ئەمەین. ئەو
پووناکییە تەنانت زال بوو بەسەر پۆشنایى گلۆپی ژووڕە کە شدا.

هەر کە ئایسیل ئەو پووناکییە درەوشاوەیهى دیت، هەولێ دا تا راست
بێتەوه و ئەمێنەش هاوکاری کردو پاستی کردەوه.

زۆر بەتاسەوه قۆلەکانى والا کرد و هاواری کرد: "دایە، تۆی ها! مەگەر
دایە گیان تۆ هاتوویت بمبەیت؟

بەشیوەیهك دەستەکانى کردبوووه هەروەك ئەوهى دایکى لە ئامێز
گرتبێت، ئەوجا دەستەکانى بەیهك گەياند و پاش ماوێهەك سەرى نەوى
بووه سەر قۆلێ ئەمێنە... دواسات کە چاوم بپێیە چاوەکانى، پێلۆوهکانى
چاوى لە داخستندا بوون. لە چاوانیدا بریسکەیهکى پێ ئاسودەیی و لەسەر
لێوانیشى بزهیهکى شیرین خۆی دەنواند.

ئەم دوايىن پوانىنە، مائاوايىيەك بولۇپ گوناھ و تالايىيە تاقەت
پروككتنەكان و "سالو" ئىكش بولۇپ كامەرانى ھەمىشەيى... كۆتە
ھەناسەيشى "الله أكبر، الله أكبر" بولۇپ.

لە جىگەكەيدا پالمان خست، بەم شىۋەيە تەمەنىكى گەنجى پەرلە
ناخۇشى و نەخۇشى كۆتايى پېھات.

لەوانەيە فرىشتەي گيانكىشان لەشىۋەي خۇشەويستىرەن كەسيدا كە
دايىكى بولۇپ خۇي نىشان دايىت، ئەو ئىمانە پتەو و قولەي كە ھەيىپولەو
باۋەرەدام پىشتىوان بەخۇا بولۇپتە مايەي پاك كۈرەنەۋەي سەرچەم گوناھ و
سەرپىچىيەكانى.

بەراستى بولۇپتە شاھىدى سىماي راستەقىنەي مردنى بەئىمانەۋە.

ئەي ئىمە، ئەي ئىمە چى؟

خاتو ئەبرونور لەنتو فرمىسك و ھەنسكدا دوايەمىن وتەكانى دەرپرەي،
بەلام كۆتە پستەي ئەۋەندە لەناخەۋە و بە دل سووتاۋىيەۋە وت كە ئىدى
ھەموۋان دامانە پرمەي گريان...

ئەم دوا پستەيە پىۋىستە ئىمەۋ، ئىۋە و ھەموۋ مۇقايەتى پۇڭى
سەدجار لەخۇمانى پېرسىن.

ئەي دوا ساتى ئىمە چۆن دەيىت؟

لە ئىنى پەر ئەسرىنى خاتو ئايسىلدا ۋانەگەلىكى گىرگ ھەن كە لىۋەي
فېرىپىن. پىۋىستە ھەموۋ مۇقايەي ژىر ئەو ۋانانە باش ھەلسەنگىنەيت.

چۈنكە ھىچ قازانچ و سەرۋەتەك لەبەدەستەيتانى ئىمان و بە ئىمانەۋە
مائاۋايى كۈرەن گەرەتر نىيە.

بۇيە سبەينى دەشى درەنگ بىت...

پۇخت شادىيى...

چەند پەيشىك لە خوینەرانەو

"مامۆستا گيان نازانم چۆن ستاييشتان بکەم، کاتىك که ئەم نامەيە دەنووسم دەستەکانم دەلەرزىت، من دايكىكى چاو بە فرمىسكى دانىشتووی فیه ننام، چەند سالىکە بەردەوام شەڕ و دەمە قالىمە لە گەل کچە کەمدا کە گیرۆدەى سەر شىتييه کانی هەرزەکاری بوو. ئەوەندە بيچار مابووم کە لە باسکردن نایە. بەلام لە کۆتاييدا پەرورەدگارم نزاکانى ئەم دايکە چاو تەرە گوناھبارەى قبول فرموو و کچە کەم پۆمانى "نایسىل"ى بە پىزتانى دەست کەوتبوو. سوپاسى بى پايان خوايە گيان، ئىستا نوێژەکانى بە بەردەوامى دەکات، تەکا دەکەم ئەم کتیبەتان وەر یگى پى بۆ زمانى ئەلمانیش تا کو خەلکانى ئێرەش لى سوودمە ندبن. لە هەموو نوێژەکانمدا دوعاتان بۆ دەکەم".

خوشکەتان / فاتیمە

"مامۆستا خالید، من بازرگانم و له کۆماره تورکه کانداییش ده کهم. سالانیکه له کهشی مه عه وی به دوورم. کاتیك که چوومه ئه وولاتانه کتیه کانی به پێژتانم له ده ست گه نجاندا ده بینى. هه مووان به پێژانییه وه باسیان لیده کرد. به و پێیه ی که که کهم ناوی "نایسیل" ه سه ره تا کتیه ی "نایسیل" ی جه نابتانم کړی. هه رله ناو فرۆکه دا که بۆ تورکیا ده هاتمه وه کتیه کهم ته واو کرد، ئای خوایه ئه وه چ دنیا یه کی جیاواز بوو! ئایا بینراوه پیاویکی شه ست سالانه وه ک منداڵ بگری؟ ده ست و چاوتان خوشبیت. له راستیدا من که سیکى باوه ردار بووم به لام "نایسیل" گه روتینی دامه به ر. سوپاس بۆ خوا ئیستا هه موو پۆژیک له ده رگای په روه ردگارم ده ده م. مامۆستا گیان، پێویسته شاکاره کانت بۆ هه موو زمانه کان وه ربگێر دێژن، چونکه ئه و بابه تانه ی که باسی ده که ن، په یوه ندیدارن به سه رجه م کۆمه لگه کانی جیهانه وه. ته نانه ت پێویسته بکریته به فیلمیش. له م باره یه وه چۆن ده توانم یارمه تیتان بده م؟ چاوه پێی فه رمانه کانتانم. له گه ل پێژ و حورمه تمدا.

سه دات

"من کوبرا یۆزگاتی، له بهلجیکا ده ژیم. ته مه من ۱۹ ساله. داو و ته له فریوده ره کانی ژیان منیشیان به ره و لیواری خۆکوشتن پاپیچکرد. له وکاته دا که سه رقالی دوايه مین ئاماده کارییه کان بووم بۆ کۆتایی پېهتانی ژیانم، پووبه پووی پۆمانی "نایسیل" بوومه وه، که خزمیکى دوورمان له تورکیا وه بۆی نارد بووم. ته ماشای کارسازی پهروه ردگار بکه، له وکاته دا که خهريک بوو ژیانم کۆتایی پى بیت، ئه م کتیبه بووه مایه ی پزگار کردنم.

دایکان، باوکان، پهروه رده کاران، لیپرسراوان، چى ده بیت ئه م کتیبه بخویننه وه و پینمایی خه لکیش بکه ن بۆ خویندنه وه ی. دلنیا بن هه زاره ها "کوبرا" ی په ریشان پزگار ده کا که له ژیاندا به ره و مه رگ پاده که ن.. مننه تدارتانم مامۆستا، دهستان ماچ ده که م.

کچتان / کوبرا

نایسیل...

خالیڊ ئیترتوغروڤ، نووسەرینکه پۆژانه نامەى لەژمارە بەدەرى
پێدەگات. ئەم نامانە پرودای سەر سوپەین، یادداشتی ھەمەچەشن و
بەسەرھاتی گەرانووە دەگرێتە خۆ.

نامەکان چۆنیەتی پزگاریبون و بەئیمان شادبوونی ئەو ژیاانە دینیتە
زارکە لە نێو پۆنگاوی بێ سەرپەرەیدا گیران خواردووە و سازگاری
ژینیان بە گوناھ و سەرپێچی لێک بوو. لەگەڵیشیدا تابلۆی تریقەى دلان
لەئاسوودەییادو بارینە لێزمەى ئەسرىنى سۆماکان دەنەخشیت.

"نایسیل" ی بەردەستى خۆیتەرى ئازیزیش یەکیکە لەو نامانە...

کچیکى لاوی بى کەس و نەوا، لەبەشى پێگەیاندى بى
سەرپەرشتیاراندا گەورە دەبى و لەژێر چەپۆکی مرقە بى ویزدان و
بەدنیازەکاندا گەنجیتی پەرەمەورە دەبى، کیشمانکیشیکى بەردەوامى
ئاوێ وەستێن و لەکۆتاییشدا خێریەنجەى کوشندە.

لەجەرگەى ھەولێ خۆکوشتە، ھەلھاتنى خۆرى ئیمان و گەرانووەیەکی
پەرپەند و کۆتاییەکی ناوازە...

ئەم کتێبەى کە پەردە لەسەر پەيوەندى یەکانى مرقە و، پرسەکانى
گەنج و نابوودى یەکانى کۆمەلگە ھەلدەمالێت، سەرگۆزەشتەى کچیکە
لەدەمى خۆکوژیدا...

پيرست

پيشه‌کی ۵

نه و نامه‌ی گرياندمی ۷

به‌شی به‌که‌م

ساله پرنه‌هامه‌تييه‌کانم ۱۵

به‌شی دووه‌م

قوريانی ده‌ستی ته‌نيایی (سالانی دواناوه‌ندیم) ۴۱

به‌شی سيئه‌م

سالانی زانکۆم که تياياندا که‌وتمه‌ چەندین داوی زۆر مه‌ترسیداره‌وه ۷۱

به‌شی چواره‌م

پۆزانی نه‌خۆشخانه‌م که تياياندا چاره‌پوانی مه‌رگ بووم ۱۱۲

به‌شی پینجه‌م

ژیانه‌وه‌وه‌ه‌ستانه‌وه‌ له‌سه‌ر جینگای مه‌رگ ۱۵۱

چه‌ند په‌یفتیک له‌خوینه‌رانه‌وه ۱۸۲

پيرست ۱۸۶

AYSEL

HALİT ERTUĞRUL

بۆژانە ژمارەيەکی زۆر نامەي جۆراوجۆر دەگاتە نووسەري بەناوبانگ مامۇستا (خالید ئیرتوغرول)، زۆر لەو نامانە بریتین لە چیرۆکی گەرانەو و بیرەوهری جۆراوجۆر و روداوی سەرسورھینەر.. ژيانی کەسانیک باس دەکەن کە ئالودەي سەرلیشیواویی و تاوان و لەناوچوون بوونەتەو و لە کۆتادا پرزگاریان بوو و بە تیشکی ئیمان شادبوونەتەو، کانیای چاوەکانیان پر فرمیسک بوو تەو و دلە بچووکەکانیان بوژاوەتەو.

(نایسیل) یش یەکیکە لەو چیرۆکە راستەقینانەي لە نامەيە کدا بۆ مامۇستا ھاتو، کچیکي گەنج، بێ کەس و بێ باوک، لە خانەي بێ باوکان گەورە بوو، لە تەمەني گەنجیتیدا بە دەست مەوۆفە بێ وێژدان و نیاز خراپەکان پەڕیشان ببوو، بۆیە لە ژێر قورسایي ئەو گرفتانەدا و لە ئێو ھەوالی توشبوونی بە نەخۆشی شێرپەنجە بێر و عەقڵی دەکۆژیتەو و بربار دەدات خۆي بکۆژیت.. لەو ساتە پر ئازارانەدا تیشکیکی بە ھیز لە ئێو پەرەکانی دلێو ھۆش و عەقڵی دەدرەوشینیتەو و ناخی رۆشن دەکاتەو! کۆتاییەکی سەرسورھینەر و ئەنجامیکی بە پیت.

ئەم کتیبە چیرۆکی کچە لاویکی بی نەوايە، پرسیارگەلیکی ھەيە دەربارەي پەيوەندیەکانی مەوۆف و کیشەکانی گەنجیتی و خراپوونی کۆمەلگا.

ISBN 0-0004-0000-9

9 780000 400000

نرخي (٣٠٠٠) دینارە

ناوەندى راڤاندى ئارا

ARA Media Center
ara.m@hotmail.com

